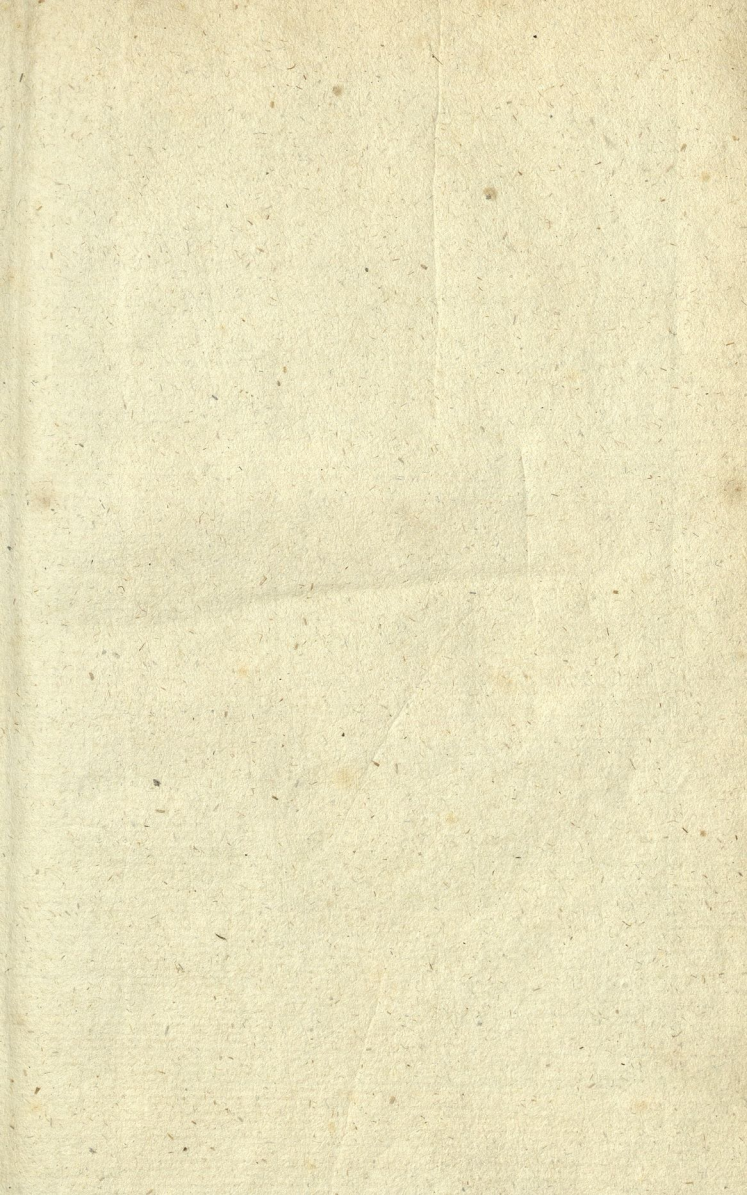
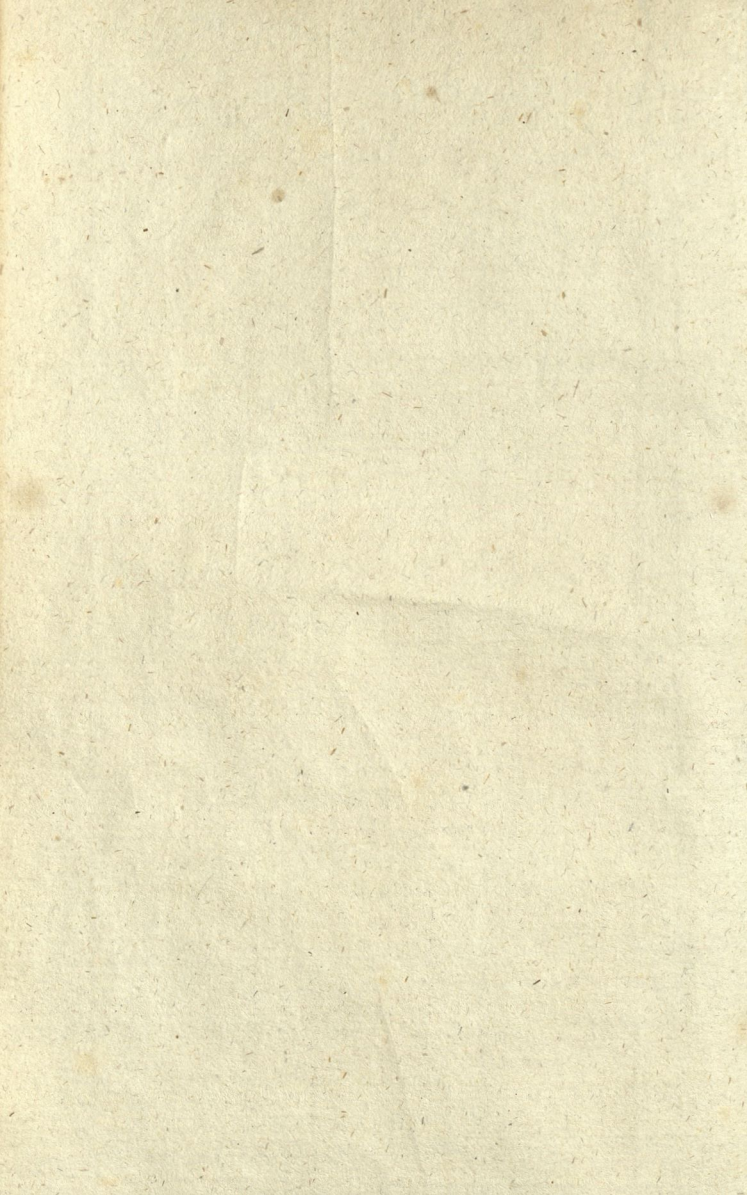

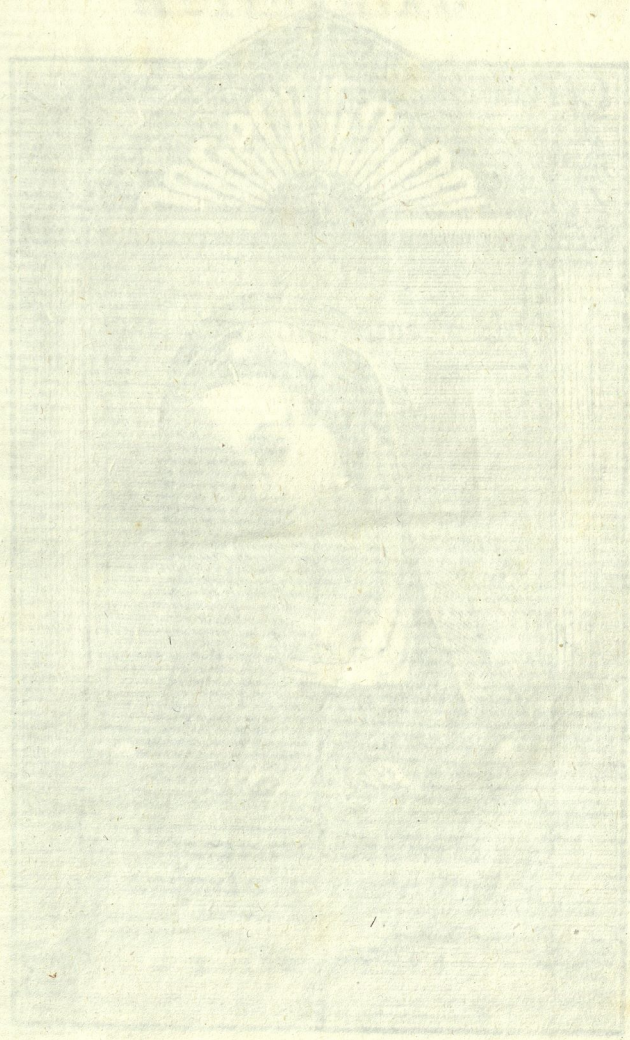
10237

10227. II. C. d. 2. 4

O Maria mati moja!
Vodi mene roka tvoja!

Kerhanfko
DEVISHTVO.

Potrébni nauki ino isgledi

sa
shénfko mladóft.

Spísalí
mladi duhovni v' Zelovfki duhóvfhnízi.

Po dovoljenju višhi Gosposke.

V' Zelévzi 1834.

Natifnil Janes Leon.

O kako lep je zhist rod, ki se zhednosti sveti,
sakaj njegov spomin je vezhen, ker per Bogu
in per ljudéh hvalo ima!

Tok govoriyo bukve modrósti boshje v' 4, 1.

*

Zhujte ino molite, de ne pridete v' skufhnjavo.
Duh je szér voljen, mefo pa flabo.

Tok opomina Jesuf na oljki gori v' svoji smertni brid-
kosti, per s. Matevshi v' 26, 41.

*

To je volja boshja, valhe polvezhenje, de se
sdershite nezhistiga djanja, de val vsaki vé
svoje teló ohrániti v' svetosti ino zhasi, ne
po gnanji poshelenja, kakor nevèrniki,
kteri Boga ne posnajo.

Tok pishe s. Pavl Tefalonizhanam v' I. listi v' 4, 3 — 5.

1M=030007471

N a g ó v o r.

Shalofno je glédati fkerbno obdélan vert, kedar je huda flana mlade roshe omorila, in shlahno zvetje fadunòsniga drevja mersel féver ¹⁾ ofmodil. — Priden vertnár sa fvojim' ròshzam' shaljuje, ino kmet' milo sdihuje, kér fadja ne bo.

Zél fvét je boshji vert, zvetezhe drevesa v' njem fo mladi fantjé ino deklize. Sveta zhiftoft je njihov zvet, ino shlahna rosha je nedolshnoft njihovga ferza. — Alj kdo bi ne jokal, videti toljko nedólshnofti sapeljane, toljko fantov ino dekelz nefrezhnih. Sapeli-

¹⁾ Krivez, mersel veter.

vost jim je ferze omorila, nezhistoft lepoto devifhtva odvsela. Veliko jih je shé sapeljanih, dosti jih pa na pol pota ftojí. Ne bo shláhniga fadja, ne pridnih ljudi, ako poshtenih fantov ino dékelz ne bo. — Najde se jih fhe, hvala Bogu, zhiftih mladenzhov, ino nedolshnih deviz, sveftih prijátelov ino prijatelz Jefusovih. O de bi se sape-ljati ne dali, de bi oftali nedolshni!

Kdor zhafno frezho ino vezhno isvelizhanje ljubi, naj brani, kar more, de nam sapelivost ljube mladine pomorila ne bo. Kakor velika povodnja se nezhistoft zhres vse ftane rasliva; ako mladosti pred nezhitim potopam ne ovárjemo, bojo tudi frezhni zhafi se s'njoj potopili.

Prizhejozhe bukvize kerfhánfkiga devifhtva, zhe ravno male, naj eno-

koljko pomagajo faj derèzh potok sov-
rashne nezhištofti sajesiti, ki mladen-
zham zhasno in vezhno frezho jemlje.
Le nekoljko kratkih naukov je sa de-
klize mlade, pa sa dobre, poshtene du-
she dovòlj, ki vbógajo rade. Ter-
dovratnih se tudi dolga pridga ne
prime.

Ljube deklize! sdaj je she váfhi-
ga shivlenja vesela spomiád alj vigred.
Sdaj so dnevi (dni) vashe frezhe, ako
lepo, zhišto ino poshteno shivite. Hi-
tro bo prifhlo vrozhe poletje, po tem
hladna jefen teshavne itarosti; sadnizh
pa tiha sima vashe smerti. Truplo bo
v' hladni semli pozhívalo, dusha pa
vshívala, kar si bote od svojih mladih
lét saflushile. Kar sdaj féjete, bote
enkrat shele. Mislite na svojiga
Stvarnika v' dneih svoje mlado-
sti, preden léta pridejo, od ka-

terih porezhete, de vam ne dopádejo. 1)

Sovrášnikov svoje zhištofi imate veliko, pa prijátelov tudi. Te bukvice naj vam jih káshejo. Rade jih berite, premifhljajte sapísane nauke, pa tudi shivljenje boshjih Svetniz, vafih ljubih prijátelz v' nebesih, pregledujte. Molite, in profite Boga sa milost ino pomózh, hoditi po njih svetih stopinjah, ino se s' njimi veseliti tam, kjér vsmilen Jesus tudi sa vaf krono vézhniga plazhila perprávleno ima; ki bodi hvalen vekoma!

1) Pridgar 12, 1.

I. S h l a h n o f t

devišhkiga štana.

Ozhe nebeski je dal zhloveku lepo angelko oblazhilo nedólshnosti, kedar je vstvaril moša ino sheno. Pervi starišhi so nam oblazhilo nedólshnosti sgubili; spet ga nam je Jesuf sadobil, kér naš je na svetim krishi odreshil. Sveta mati katolíhka zérkuv nam ga v'njegovim imeni per s. kersti podá, ino rezhe: »Oblezi belo oblazhilo nedólshnosti, katero ne omadeshvano pred sodni sedesh Gosпода našhiga Jesufa Kristusa »pernesi, de bosh imela vezhno shivlenje.«

To kerstno oblazhilo nedólshnosti poméni fizer zhiftoft od vsákiga greha, alj posebno sapopade zhiftoft od gerdih grehov nezhistofti alj preshestvanja, ki jih shesta sapoved boshja prepoveduje, ino se s'he imenovati po besedah s. Pavla med nami ne smejo. 1)

Trojno je dúshno oblazhilo zhiftofti: pervo devišhko, drugo sakónsko ino trétje vdóvsko;

1) Efes. 5, 3.

nar lepši je vender med vsim angelfko ob-
lazzhilo devilhtva. 1) Prijela si ga, keršhanska
dékelza! per svetim kersti, kér je tebe Bog
sveti Duh posvetil, de si postala ótrok boshji,
sestra Jesufova, svete matere katolšhke zérkve
drushiza, ino nadobniza alj jerbiza kraljestva
nebélshkiga. Le v' oblazhili zhíftiga devilhtva
Bogu nar bolj dopadesh.

Svet je tudi sakonški stan, Jesus sam ga
je posvetil; pa veliko lepši ino imenitnejši, je
stan devilški pred Bogam ino pred ljudmi,
ako se v' njem popólnama zhísto shiví.

Savòlj kraljestva nebélshkiga,
pravi Jesus, so eni íklenili po devi-
lško shiveti. 2) Ravno tok svetuje s. Pavl,
rekózh: Savòlj devíz nimam od Gospoda
vkase, vender vam svetujem, de vam
je boljshi tak biti. Zhe se deviza
omoshí, ne greshí, kér je to perpu-
sheno. Boljshi je omoshiti se, kakor
hudih shelj premagvanej biti. Ven-
der shelím, de bi bres íkerbi sakon-
ških bile. Deviza mílli na to, kar je
Gospódoviga, de bi na teleši ino v'
duhi sveta bila. Katera je pa vdana,
tudi mílli, kar je tega sveta, kako bi
moshu dopadla. 3) Svet je sakon, to de ni-
shej od svétiga devilhtva; popólnama zhístoft
pred Bogam nar vezh veljá.

1) S. Hironim. 2) Mat. 19, 12.

3) I. Korint. 7, 25 — 34.

9

Kakor se svéti na jasnim nebí svetla deniza med svédami, tako se svéti na semlji med deklízami zhífta deviza, ki svefto varje nedólshnoft svojiga serza. Lepa júterna sarja ljubesnivo hribe ino doline poliva, kér nam vesél den osnanuje, blago lize devífhke nedólshnofti napoveduje veselo zhafno ino vezhno shivlenje.

Nedólshnoft dúho Bogu nar blishnej stori, ino kdor zhíftoft ljubi, bo prijatel nebéfhkiga kralja. 1)

Le Marijo prezhífto devizo si je všmilén Jesuf sa svojo mater isvolil, ino le svétiga Joshesa, Maríjniga zhíftiga shénina, si je sa svojiga varha isbrál. Med všim' svojim' vuzhenzami je svétiga Janesa nar bolj ljubil, kér je devífhkiga stánu bil. Le zhífte dúhe so na semlji Jesufove neveste, ino bodo njegove tovarshize v' nebesih, ki bojo njega, nedólshno Jagne, spremljáje novo sveto pésem péle, katire noben drugi snal ne bo. 2)

Telo zhífte devize je posvezhen tempel boshji, v' katerim s. Duh prebiva, 3) ino nedólshno njeno serze je isvolen Jesufov tron. Zhífte devize so drushize angelov, ino zvet keríhaníke zérkve. 4)

1) Pripoveft. 22, 11. 2) Skriv. rasod. 44, 3.
3) I. Kor. 3, 16. 4) S. Ziprijan.

Vefeli se, zhifta duha! svojiga devifhtva, ono je prvi dar nekonzhne ljubesni ino mi-lofti boshje; naj pa tudi bo tvoja nar prva fkerb tajifto zhifto ohrániti.

Sreznha fi dekliza, Jesusova nevesta, Marijna hzhér ino tovaríhiza angelov, dokler nedolshno shivíh; ako pa svojo frezho enkrat napravíh, zél svét ti jo vezh poverniti nemore. Velika je vrednóft zhifte nedólshnofti, ona vezh veljá, kakor vse slato ino frebro zéliga fвета. Ni noben shlahen kamen toljko vreden, koljkor zhifto devifhko ferze; velika je pa tudi nevar-noft tajifto sgubiti. Velik saklad imamo, pravi f. Pavl, pa v' flabih perftenih posodah. 1) Kakor se óse ino muhe le nar shlahnej sadja lótipo, tako tudi sovrashniki de-vifhke nedólshnofti, de bi jo sapeljali, ino ji vseli nar shlahnej blago. Ó kako potrebno je, dekliza mlada! de sovráshnike svoje dobro spos-náfh, ino se jih fkerbno varjesh; sakaj, nar vezhi nefrezha je ta, zhe kdo sovráshnike svo-je sa prijatle imá, se jih ne sogiba, temuzh jim v' roke gre, ino jih zlo jíhe. Taka se rada nar pogoje nespámetnim devizam godí.

Vfmilen Jesus opomina Svoje vuzhenze ino vuzhenke, naj se posebno tiftih goljufnih prerokov várjejo, ki prídejo v' pri-jasnim ovzhjim oblazhili, se nedolshne ino ljubesnive délajo, snotraj pa fo sgra-blivi volki. 2) Ravno taki fo, ljuba dekliza!

1) II. Kor. 4, 7. 2) Mat. 7, 15.

sovrashniki ino sovrashnize tvojiga devifhtva,
Satorej poglej, ino premifli:

II. D e v é t

nar hujih sovráshnikov ino sovrashniz
devifhkiga ftana.

1. **P**erva sovráshniza devifhtva je p o s v e t n a ljubésen, ki mlado serze v' posvetne rezhi sakople, de na Boga ino nebesa posabi. Ti si posvetna, ako te dobro jésti ino piti bolj veselí, kakor pa Bogu svesto flushiti; — zhe rajshi poslušahh nesramne marne, kakor pa boshjo besedo; — zhe se raj pogovarjahh od prasnih rezhi, kakor od kerfhanfkiga nauka; — rajshi pòjesh klaferfke, kakor pa svete péfme. Ti si posvetna, kedar jifeshh moshtvam dopasti, se tako nositi ino sadershati, de bi sa teboj glédali; kako bi Bogu dopadla, pa tebe malo íkerbí. Ti si posvetna, zhe svojo júterno ino vezherno molitvo opulshahh, angelskiga zheshenja ne molishh, flushbo boshjo mudishh, ob nedeljah ino prásnikih rajshi pohajahh, kakor bi v' zérkvo hodila. Zhe ti po shegi posvetnih ljudi shivishh, svét ljubishh. Bogu ino pregréfhnimu svétu pa dopasti ne moreshh. Kdor ni s'menój, pra-

vi Jesuf, je soper mene. 1) Dekliza! posvetna ljubésn te bo oflepila; sapelivim ljudém bosh dopadla, Bogu se pa samerla. Svét, tvoj sovrashnik, bo tebe vjél ino pogubil. Svét ino vse njegovo poshelenje prejde; le kdor voljo boshjo stori, oftane vékomaj. 2) Varúj se take posvetne ljubesni, ona je sovráshniza boshja.

2. Druga sovráshniza devíhtva je lenoba alj vtraglivoft, ki duho ino truplo morí. Kakor stozeha voda signije, ino bo gerda mlaka, tako tudi devíhtko serze flabí, ako dekliza sa duho in telo pridno ne déla. V' lushi se veliko gerdobe saredí, she vezh hudiga v' serzu léniga alj védliga zhloveka, sakaj: Lenoba je mati vse hudobije. Zhe se dékelza v' svojih mladih létih kerfhánfkiga nauka rada ne vuzhíh, rajshí postopalh, kakor bi pridno v' zérkuv hodila, se pregrehi vbrabila ne bosh; sakaj do takih ima fkuhnhjava posebno obláft. Hude, nezhiste mífli bojo kakor muhe po leti tvojo glavo obdajale, nespodobne shelje kakor zhervi tvoje serze nalasile, ino tvojo nedolshnost vmorile. Neprenéhama kaj delaj, naj te fkuhnhjava prasnovati ne najde; ne bo te lahko vjela, zhe brés dóbriga dela ne bosh. 3)

1) Luk. 11, 23. 2) I. Jan. 2, 27.

3) S. Hironim.

Rija sneda sheleso, lenoba zhloveku glavno ino serze; vse dobro per njem vmira, ino posvarjenje se ga ne prime vezh. — Zhe na deli rada postajash, se v' zérkvi osirash, se po kozhah (kajshah) pomikash ino flushbe bojish; zhe te v' mladosti potreben nauk ne veseli, bofh slat zhas svoje frezhe samudila. Kdor se navadi od mladih nog sanikarno shiveti, bo tudi v' svoji lénosti vmerl. Lenuha glad vmori, kér nozhe délati njegova roka. 1)

Boljshi je potrebnih naukov v' mladosti vuzhiti se, kakor se na svoje blago sanashati. Dober nauk stori zhloveka prijetniga. 2)

Vse drugo lahko sgubish, le to, kar snash ino dobriga vésh, tebi nihzher vseti ne more. Ne rezi, tega alj úniga meni snati potreba ni; saj ne vésh, kamo she prideish. Shalofno je sa gospodinjo, zhe kruha prav spezhi ne sna, ne bolniku dobre juhe (shupe) narediti, ne svojim domazhim sdrave kuhe napraviti. Zela hisha je nefrezhna, naj si she toljko premoshenja ima, zhe saftopne gospodinje nima. Kako bo pa shena snala, zhefar se je dekliza navuzhiti samudila? — Slaba je pa tudi sa deklo, ki malo saftopi; le teshko se bo shivela; sakaj kdor se v' mladosti ne vuzhi, in priden biti nozhe, mora

1) Prip. 21, 25. 2) Prip. 13, 15.

na starost kruha profiti. — Satorej, dekliza! bodi pridna, fkerbi sa duſho ino telo; le tako ti dobro bo. V' lenobi signilo bi tvoje truplo, ino bi ſe pogubila tvoja duſha. Bog te je vſtvaril ſa délati, kakor ptize ſa létati ino ſa plávati ribe.

3. Treka ſovráſhniza devifhtva je nez hé m a r n a obleka alj nóſhinja, v' kateri dèkle poſvetnim ljudém dopaſti ſhelí. —

De ſvoje truplo pred mrasam ino vrozhinoj ohraniſh, ſvojo framoto pokrijeſh, ino ſe ob ſvetih dnéh po ſvojim ſtanu ſpodobno oblezheſh, le ſa to daja tebi potrebno oblazhilo dober Bog. Zhe ſvojo oblazhilo na drugo obrazhaſh, greſhiſh.

Gisdovo, ofhabno alj prevsetno oblazhilo je nedolſhnim duſham naſtava peklénſkiga ſovráſhnika. Dekliza, ki ſe preſhtimano alj neframno oblazhi, napravlja duſhi ſmertén ſtrup, ino brufi mezh, ki nedolſhno ſerze prebòde; 1) ábotnim jiſhe dopaſti, ſapelivzam pa ſvoje ſerze na prodaj noſi. O koljko dekelz noſi zeno ſvójiga predániga devifhtva, alj pa vkrádeniga blaga na ſvojim trupli! — Alj boſh ti ſvoje truplo bogato lepotila, bo tvoja duſha obóshala. Sapelivzi bojo ſa tebój lásili, ino tvoj angel varh bo tebe ſapuſtil. Podobna boſh zvetezhi roſhi, na katero metuli ſédajo, pa zherve ſaredijo. Lepota ròshizi obletí, ino nobèn

1) S. Kriſoſtom.

njo vezh ne pogleda. — Deklete, ki se pogosto ogledújejo, rade posábijo, de per Bogu samo lepota ferza veljá. Zhedneji je ferze, lepshi tudi lize; gershi je dusha, gershi tudi obrás. Gisdavo (ofertno) dékle dúlho pogublja, pa tudi svoje premoshenje spravljja; krade fama sebi in drugim.

Ljudjé trojno dazjo alj daronjo imajo: per-vo plazhújejo lenobi alj vtraglívosti, drugo spravliví gísdofti alj oferti, ino tretjo, ki med njimi nar manjshi je, svoji gosposki. Nove shkodlive shege so sa deshelo nove vjime (nevúrje), ino vezh shkode po malim naredijo, kakor bi tozha pobila. Shtimanje je dober kup, alj perprava je draga. Svoje dni so shénke enó prashno krilo alj sukno sa zelo shivljenje imele, sdaj si jih vezh na leto omísljijo, ino vender rastèrgane hódijo. — Ne míli, moja hzhér! de si vezh vredna, ako shtazunarjam veliko skúpiti das; oni bo-jo bogati, vboshna pa ti.

Zhe bosh v' svojih mladih letah shido ino shamet nosila, lahko de bosh na svoje stare dni bosa hodila. Nar lepshi tenzhiza je, katero fama napredesh, nar drashji rokavzi, ki jih fama naredish. Bog ne gleda na lepoto telefa, ampak na zhednost ferza. Sa to opomina s. Peter: Vasha lepota ne bo-di vunajna, v' pletenih lasih, v' slati noshi, alj v' shlahnim oblazhili, temuzh snótrajna, de ste krótke ino po-

hlevne v' duhi; le to ima pred Bogam vrednost. 1)

Hozheh dekliza frezhna biti, le pametno po svojim stani se nosi; napzhna alj prevsetna nosha je saméra boshja.

4. Shterta sovráshniza je flaba tovarshija, ki lepo sadershanje kasí. Kakor se smola tvoje roke prime, tok se prime gerdo sadershanje tvojiga serza, ako s' rasvujsdanim továrshami ino tovarshízami obhojo imah. Med fante v' vel hoditi, nepodobne marne poslúhati, s' nesramnim' rezhmí ti krateg zhal délati, je sa nedolshnost nevarnej, kakor ogenj v' streho nositi. Nesramni pogovori so derva nezhistiga ognja, ino nespodobni pogledi so shive íkře nezhistosti, ki zhisto serze sashgejo. Pléparze alj klaferške pésme so goljufno pétje, po katerim pekleníki ptizhár nedolshne dushe na svoje limanze lovi. Kdor po navadi klasa, lahko smertno greshí, in kdor poslúsha, sam svojo dúsho morí.

Dèkle, katero rasbersdán gobež imá, je hujshi, kakor istekla svér; koder hodi, s' svojim jesikam ljudi pohujsha. Sato je vézh íkos jesik pogublenih, kakor íkos mezh pomorjenih. 2)

Nevarna je flaba obhoja s' maloprídnimi fántami ino deklizami she o belim dnevi alj dnu; ponozhno vefovanje, voglarija, samotno pogo-

1) 1. Peter 3, 3 — 4. 2) Sirah. 28, 22.

várjanje, neframno séganje, vse tako je kuga devífhkiga stanu. Kdor bolj temo ljubi, ko luzh, pokashe, de so njegove dela hudobne. 1) Ponozhne ptize rópajo, ino ponozhvavzi nedolshnost morijo. Tudi Judesh je svojiga Gospoda po nozhi isdál.

Po boshjih potih, séjmih, po zérkvanji alj s - hodih, tudi v' domazho zérkuv s' molhkim spolam, v' nevarni tovarfhiji hoditi, se pravi po fhroki zefi pogublenja létati. Po redkim hodi na boshji pot; ako le hozhefh jiti, s' bogabojezhmi tovarfhizami hodi; malo-bridnih se sogibaj, pjánfhine ino drúge posvetne dobre volje se varúj, de si boshji pot v' pogublenja pot ne obernefh. — Kedar ob nedeljah ino prásnikih v' zérkvo, alj v' fholo ne grefh, ino imafh lep pifan zhaf, objífh bolnike, alj beri kake svete bukve, in bodi raj fama; sakaj sveta samota je prijátelza boshja.

5. Péta sovráshniza devífhiva je rasvujsdana dobra volja v' nepofhtenih krajih, bres pámetníga sadershanja. Taberne alj kerzhme so deklizam sploh nevarne. Dékle, katero se ob nedeljah ino prásnikih po ofhterijah potika, se hudobiji v' flushbo ponuja. Nespodobno sadershanje ob nedelih ino svetih dneih je dvakrat vezhi greh, kér se namesto Boga le húdimu flushi; sa to se tudi

nar vezh ljudi ob nedelih pogubi. — Ako bošh dekliza v' taberno pit hodila, hitro bošh svojo nedolshnost sapila. V' vini je nezhistoft. 1) Shganje, rosólj ino v'le druge flazhize so deklizam smerten strup. Taka pijazha slo milo tezhe po gerli, sadnizh pa pikne kakor gad, ino rani ko strupna kazha. 2) Gerd, de ni gèrfhiga, je pijánz, — alj sédemkrat gerlhi je pijanka; ona fhe svoj fram ne pokrije, 3) ino kako bi zhista deviza oftala?

6. Shésti sovrashnik je nevárn pléf, ki je malokdaj bres gréha. Ajdi so plesali, kedar so svoje malike zhestili; sa to s. Pavl kristjane pred pléfam svari, rekózh: Nikàr ne vlezité jarma s' nevérnimi; kako bo luzh kerfhanstva s' temo nevértva fklénjena? Sa tega del se is med njih podajte, ino lozhíte se v' svojim sadershanji. 4) Poboshnost tebe na ples ne spravlja, nedolshnost tebe na raj ne spremlja; le sapelivost te vlezhe, ino fkrívna flada te pléfat' vuzhí.

Plesarija je morishe devifhke zhíftosti; angel nedólshnosti se joka, peklenfki sapelivz pa svojo radoft alj veselje imá. Veliko jih sdravih ino nedolshnih plesati sazhne, malo malokdo bres dufhne alj telefne fhkode

1) Efes. 5, 18. 2) Prip. 23, 31 — .

3) Sirah. 26, 11. 4) II. Korint. 6, 14 — 17.

plešati nehá. Navadni pléf spravilja truplo pod semljo, dušho pa v' pekel. Naj bi vfi od smerti vřali, ki jih je sapelív pléf mladih pomoril ino pogubil, od strahu bi nobén pameten ne pléfal vezh. Nedolshnořt na pleři vmira, ino vmerje vezhdel po poti damú. Pleřavki sa plazhilo je bila řvétimu Janesu kerřtniku glava vřékana; pleřavzu sa plazhilo sapeljána dekelza ťvojo devřřhtvo da.

Polřteno dekle ne řmé nikolj na pléf, rasen v' prizho řvojih řřářiřhov, alj polřtenih predpořřávenih na kaki domazhi dobri volji. Ako hozheřh pa popólnoma deviza ořtati, pleřala nikdar ne bořh. Blagor ji, frezhna je, ki pleřati ne sna. Veřeli se dekelza v' řvoji mladosti, naj bo veřelo v' mladih letih tvoje řerze, alj védi, de bo tebe Bog savólj vřiga tega na řodbo pořřávil. 1) Jiřhi satorej řvoje veřelje v' řém, kar Bogu dopade; le on bo enkrat tvoj řodník, ne sapelív řvét.

7. řédma řovrářhniza tvoja, o dekelza, je gerda nepokóřřhina řřářiřham ino drugim pravizhnim predpořřávenim. Ni greha, de bi ga Bog bolj ořřtro tepel, kakor nehvaleshno sadershanje otrók do řvojih řřářiřhov. Vřaka hzhér, ki ozheta ino mater ne řřuřha, bres njih dopuřřhenja v' tovariřhije sahaja, ino bres njihoviga védenja snanje de-

2 *

1) Pridgar. 11, 9.

la, sebi globoko jamo nefrezhe kople, ino ne bo dolgo, de bo v' njo padla. Kdor svojiga ozheta gerdo pogleduje, ino svojo mater sanizhuje, je vreden, naj mu vrane alj krokarji ozhi isklújejo, ino jih mladi orli sa potokam poshrò. 1)

Dobri materi pridna hzhér vse zhisto povéj, kakor svojimu spovedniku, ino kar stvarze pred njimi ne sakrivaj; vse gladko jim rasodéni l'he popréd, ko tebe popráshajo. Ozhe ino mati so tvoji vidjozhi angeli varhi; ino hadobna si, zhe svojimu ozhu shalost, ino materi svoji teshavo narejash; tvoja luzh bo v' sredi teme vgá(nila. 2.)

Zhe si pa v' flushbi, alj nizh vezh starishov nimash, ino Bog tebi poshtene prédpoštávlene da, Boga sahvali, ino jih lepo vbogaj; ko svojiga ozheta ino mater jih sposh-túj, zhe hozhefh frezhna biti. — Dekla, ki po nozhi is pod domazhe strehe hodi, posno domú pride, ino se gospodarju alj gospodinji posvariti ne da, nikolj se ji prída godilo ne bo. Kdor ne vboga, je bres Boga.

8. Deklizhov osma sovráshniza je neframno sapelivo snanje, alj nezhisto shtimanje móshkiga spola; ono v' frezhen sakon brani, ino deklizam veliko nefrezhe perpravlja. Goljufne so sape-

1) Pripov. 30, 17. 2) Pripov. 20, 20.

livzov obljuje, dobro obétajo (obézhajo) pa hudo dajo; zhe jim verjameš, se strašno goljšeš. Ako tebi kdo sladko obeta, de te bo vsél, ne sanajhaj se, zhe le odlaga, tebe pa v' greh napeljuje; kako bo on tebi svést, kér se Boga ne bojí. Dolgo snanje slab sakon pernese, alj pa nobéniga. Po poti pregrehe, se prava frezha ne najde, ino kdor frezho sakonško pred porokoj spravljaja, nje po poroki imel ne bo.

Dekelza, ki pred sákonam rasvujsdano shiví, bo teshko poshtena ino frezhna sakonška shena. Jelj bo ona dobra gospodinja sa svoje domazhe fkerbela, jelj bo fkerbna mati svoje otroke lepo redila, jelj bo svesto vdana svojimu moshu, ki ni v' deklisškim ftani sama sa svoje poshtenje fkerbela, ni bila svesta svojmu Bogu?

Ne fkerbi dekliza sa svoj kruh, tudi sa freho ne, ako poshteno shivíš; tvoj Gospód Jesuf Kristuf je bogat dovolj, pa tudi dober, tebe ofkerbeti, ako le njemu svesto flushíš, ino njega zhisto ljubíš. — Ne verjami sladkarju, ki perlega, de tebe ljubi, pa nespodobno s' teboj délati hozhe; naj bi tebe v' refnizi ljubil, varval bi tvojo nedolshnost. Pregrešna ljubésn ni ljubésn, temuzh nar hujšhi sovrashtvo. — Ne jemli darov, ki ti jih mohtvo daja, dokler v' poshtenih ino ozhitnih sárokih nista; ne ponujaja jih saštónj. Nedolshnost tvoja pa ni na prodaj; tvoja zhistost nima zene, ino ni sa plázhati.

Zhe v' kako nevarno sofelfko pridefh, v' kateri sakonfki bres sveftobe shivijo, mladenzhi dekliz v' miri ne puftijo, o ne mudi fe, beshi prej ko morefh is take vefi, kakor hi sa te bó gorelo; taka véf je shiva, Sodoma sa zhifto devifhko ferze. — Ne daj po nozhi k' febi hoditi, tema je sovrásh devizam, katere varno ne zhújejo. Se po nozhi sapelivzam glaliti, jim odpírati, ino se s' njimi pezhati, se pravi dufhne tolovaje alj rávbarje pod ftreho fpúfhati. Vfaka nozh ima svojo mozh. Kdor sam per febi misli: kdo me vidi? krog mene je temno, sidovi alj ftene me sakrívajo; on gleda le na zhlovefhke ozhi, ino ne pomifli, de fo boshje ozhi neisrezhénokrat svetleji ko fonze, ki vídijo vse, kar zhlovek ftori. 1) Ne poslufhaj sapelivza, ki pravi, de préfhftvati alj nezhistoft délati ni gréh. Zhlovek, ki to govori, je najémnik tife peklenfke kazhe, katera je v' raji Evo sapeljala, ino je tudi prizhala, de ni greh. Hudi duh je ozhe lashí, ino lashnivzi fo vfi, ki tok govorijo. O ne verjami jim, de ne bosh tudi ti sapeljana Eva, nefrezhna réva.

9. Deveta sovráshniza devifhkiga ftana, smertna glava vfih drugih, je nezhistoft alj préfhftvanje. — Ni jih fhe voj-

1) Sirah 23, 25 — 29.

fka toljko pobila, tudi ne kuga vgonobila, koljkor je nezhiſtoſt ſapeljanih duſh pomorila. V' pervih zhaſih kerſhanſtva je peklenſki ſovraſhnik kriſtjane ſ' mezhami no ſ' ognjam po malikvavzih preganjal, ſdaj pa ſveto zerkuv po ſapelivzih ſkos nezhiſtoſt preganja; ino to ſe mu bolj lahko vidi. 1)

Dékliza, ki je bila v' devifhtvi med ſvojim tovarſhizami, kar je ſvetla lilija med róſhami, je v' nezhiſtoſti kakor od zherva ſnedden zvet, ki obletí. Nezhiſto ſerze zhédnoſti vſe ſapuſtijo; ſakaj: Zhiſtoſt je vſih drugih zhédnoſti ſvet paſ; ako pa nimafh paſa, boſh vſe ſvoje oblazhilo ſamaſala ino poblátila. 2)

Devifhko ſerze je Bogu poſvezen altár; na njemu ſe molitve ino druge dobre dela Bogu darújejo. Zhe pa ſerze zhiſto ni, je tudi molitva, ino vſe, kar nezhiſtniza ſtori, pred Bogam gnuſoba. Kakor nesveſta ovzhiſta ſvojga paſtirja ſapuſtivſhi v' ſtraſhno puſhavo ſa derezhim volkam gre, ravno tok ſapeljana nezhiſtniza ſa ſvojim ſapelivzam hodi. Svojo veſt ogluſhi, vuzhenikov ne poſluſha, ſtáriſhov ne porajta, Boga poſabi, na ſtraſhno ſmert ino dolgo vezhnoſt ne miſli. Eſav je ſa ſklédizo kúhane lezhe veliko pravizo ſvojiga pervorojenſtva predál, nezhiſtniza

1) S. Auguſhtin. 2) S. Hironim.

da veliko vezhi frezho svojiga devištvá, tudi nebhkiga kraljestva, sa neframno, kratko ino zhervivo veselje. Oh, kolika sguba!

Truplo nezhistnize slabí, lepo ruderhe lize bledi, smert se ji na zheli posná, ino v' kratkim bo ona grosovitna posháft, katere se vle sogiba. Nezhíftniza bo kakor blato na zesti pomandrana. 1)

Sapelivzi so nezhistnizi le tok dolgo svefti, dokler je zvetja kaj; naj vboga sapeljana ob poshtenje pride, v' drug stan stopi, alj svoje sdravje sgubi, she ne poglédajo vezh sa njoj. Kakor so Judjé Ishkarjota lepo imeli, mu dnarjov ponújali, de jim je nedólshniga Jesusa predál, ravno tok délajo sapelivzi s' devíshtvam. Kedar se je pa v' grosovitni shálofti nefrezhen Judesh k' njim obernil, de bi se njega vsmilili, mu she nobeden ni lepe besede dal. Kaj je nam sa to, so djali, le sam glej. 2)

Taka je vsm sapeljanim deklizam, ki predájo svojo nedolshnost. Judesh je obvupal, ino se na verbo obetil, nezhistniz veliko pa na rabelskim koli vmerje, v' vodo poskaka, li savdá, se pomori, veliko v' nesnanih bolesnih shivih signije, ino nefrezhno konzhá; le malo se jih poboljšha ino refnizhno pokoro stori. Kdor v' nezhistofti shiví, bo hitro zhervam shivesh, ino njegova dúsha isbrífana is bukuv shivlenja. 3)

1) Sirah. 9, 10. 2) Mat. 27, 4. 3) Siruh. 19, 3.

O preljuba dekliza, katire devifhki zvet fhe ni nezhiſtoſti kuſhen véter omamil, beſhi pred ſapelívoſtjoj, kakor pred píſano kazhoj. Ni gaoja tako gérdiga, ni tako zhernih faj, ne ſmèrtniga ſtrupa tak húdiga od nezhiſtiga djanja; le ſgublénimu gréſhuiku dopade, ki je na dúlhi flép. Varvati ſe je fhe lahko, alj odváditi ſe nezhiſtoſti je teſhko ino gorjéj. Vrezha nezhiſta ſhelja, g'orezhimu ognju enaka, ne bo vgáſnila, dokler vſe poſhgano ne bo.

Ako ſi pa nefrezhna dekliza v' ſtraſhno povodnjo nezhiſtoſti padla, primi ſe hitro ſadne deſke alj dile, prave reſnizhne pokore, de ſe na vezhno ne potopíſh. Ne odlagaj od donei na jutre ſe hitro ozhiſtiti po pervim grehi; hiti tern ísdreti, ki rani kervavo tvoje ſerze.

Zhe hitro nezhiſtiga djanja ino nevárniga ſnaanja ne ſapuſtíſh, naglo boſh priſhla ſhivimu Bogu v' roke. Sa nezhiſtoſti del je neſkonzhno pravizhen Bog veſ prvi ſvét potopil, ino je zele meſta poſhgál. Vſe pregrehe on oſtro ſhtrafuje, alj nezhiſtoſt tepe do bele koſti. Savolj nezhiſtih pregréh, pravi ſ. Pavl, pridejo ſhibe boſhje Zhres nevérne ljudí. 1) Tudi tebe vſe to hudo zhaka, zhe poboljſhanje ſvoje ſamudíſh. Vro-zhe ſolſe reſnizhne pokore bojo tvoje nezhiſto ſerze omile, ino ſadobile tebi ſopet boſhjo

1) Efes. 5, 5 — 6.

prijasnost. De si deviza ravno vezh ne bosh, saj spokorniza bodi, kakor je Magdalena bila. Zhe ravno vezh nevesta Jesufova biti ne morefh, saj njegova svešta dekla bodi ino veselife, saj je tudi spokornizam on v' nebefih lep velizhaften sedesh perpravil.

II. D e f e t

prijatlov ino prijatelz devifhkiga itana.

Ne boj se, zhifta dusha, ako je ravno sovráshnikov tvojih veliko, ki te ob nedolshnost ino ljubésh boshjo správljajo; she vezh je prijátelov ino prijatelz tvojih, ki tebi pomágajo vse sovráshnike svoje frezhno premágati.

1. Perva prijátelza devifhtva je boshja beseda, zhe jo svešto poslušah ino v' svojim serzi ohranish. Kakor je Kristuf s' besedo svétiga pisma fkušhnjavza savernil, rekózh: Pifano je, ne fkušhaj Gospoda svojga Boga, 1) bojo tudi tebe hude misli sapustile, ako se spomnish, kako f. pismo pred hudim svari. Beseda boshja je mogozhno oroshje vse fkušhnjave premágati. Kdor

1) Mat. 4, 7.

moje besede poslušha, ino tajiste ohrani, govori Jesus, je podoben modrimu moshu, ki svojo hišo na terdo škalo sida. 1) Kakor take hiše vetri ne poderó, tudi povodnja ne odnese, ravno tako škufhnjava devize ne bo premogla, ki svoje shivljenje po nauki Jesusovim svešto revná.

2. Druga prijátelza devíshkiga stana je g o r e z h a molituv v' veselju ino v' shálofti, v' škufhnjavah in teshavah. Sveta zhistoft je boshji dar, ino nihzher sdershen alj zhist biti ne more, ako mu Bog ne dá. 2) Prava serzhna molituv pa zhistofti sprosi, ino jó ovarje. Zhe si vesela, hvali Boga, ino on bo tvoje veselje poslajshal; alj si sháloftna, poklekni, povsdigni svoje roke, potoshi svojimu Jesusu, kar tvoje serze teshí, on bo tebi sháloft polajshal. Ako te hude škufhnjave obhájajo, ino se jim brániti ne moresh, sazхни moliti, ino od tebe béshale bojo. Alj si v' nevárnosti stráshniga greha, ino nimalh druge pomozhi, le samo sdihlej shive molitve poshli h' Bogu, rekózh: Pomagaj Gospód, de se ne potopím! 3) ino vsa pekleníka mozh te premogla ne bo. — Tudi Jesus je molil na oljški gori v' svoji smertni bridkosti, ino je molituv vřim svojim vuzhenzam ino vuzhenkam sa pomozhnizo isrozhil, rekózh: Zhujte ino mo-

1) Mat. 7, 24. — 2) Modr. 8, 21.

3) Mat. 14, 30.

lite, de v' fkušhnjavo ne pridete, sakaj duh je fzer volen, alj flabo mefo. 1)

3. Tretjé prijatel tvoj, dekliza mlada, je svet post, lkerben ozhe potrebne sderšnosti od prepovedanih, fhkodljivih rezhi, ino moder vuzhenik sdrave mére per jedi ino pijazhi. Varjte se, opomina Jesus, de svojih ferz ne potvárite s' jedmi ino pijazhoj. 2) Ne rasvadi se dekliza! preveliko jefti ino píti, sakaj to perpravlja bolezhine; poshréfhnost jih je shé veliko pomorila; kdor pa vse po méri vshiva, bo doshivel ftarih lét. 3) Kakor oblaki sonze sakrivajo, tako prenasiten trebuch dušno temní. Modra smérnost (smafa) ohrani zhedno dušno ino telo. — Predober shivesh v' mladih dnéh rad nefrezhno starost pernese; vfaka rasvada je sa zhloveka huda noviza, alj nova dazja, ki si jo sam naklada. Ni frezhen, kdor veliko gléfhata alj ima, ampak frezhen je, ki maliga potrebuje. — Varuj se kradlive fladkarije: ismikati ino pojédati, kar najdesh, ino kjér moresh; to fhkoduje sdravju ino poshtenju. Kar zhlovek sprofi, bres strahu nosi, ino tudi savshije; kar se fkrivshi sgodí, ni k'pridu.

„Svéta mati katolshká zérkuv sapoveduje

1) Mat. 26, 41. 2) Luk. 21, 34.

3) Sir. 37, 32 — 34.

post, de bi kristjane lepo smérno ino tresno shiveti vádila. Vláka poshtena keršhanška dušha jo lepo vboga, ino to ji bo v' isvelí-zhanje. Po nepokòrshini ino nesdèrshnosti so nam prvi staríši isvelízhanje sgubili, fkos post ino pokòrshino mormo mi isvelízhanje svoje jškati. — Kedar te hude fkušnjave obhájajo, te grešno truplo v' hudo napeljuje ino fili, posti se, ino svoje telo s' postam strahúj, de bo dušhi pokorno. Post pregreho morí, konzha hudobije, pomaga v' isvelízhanje, je korenina mílofti boshje, ino je dnu, alj fundament drage zhí-ftofti. 1) Zhe se pa hozhešh prav postífti, naj se póftijo tudi tvoje ozhí, de opu-ftijo glédati nevarnih rezhí; naj se postí tvoj jesik, de prasnih alj pohujshlivih marnov negovorí, ino tudi tvoje vufheta, de nespodobnih marnov ne poslúfhajo. 2) Post je vřim Svetnikam v' nebesa pomagal, on bo tudi tvoje zhíftofti sveft ino mogozhen varh.

4. Shterta prijátelza devíftva je lju-ba poníshnost v' nošhi, govorjenji, ino v' vřim deklíshkim sadershanji. Ne bodi víso-kih mífel savolj svojih oblazhíl, 3) ino ne bodi prevsetna, zhe te ljudjé fhtimajo. Vse, kar dóbriga alj zhédniga ímašh, je boshji dar; Bogu pa le poníshno ferze dopade. Vři

1) S. Ambrosh. 2) S. Bernard. 3) Sir. 11, 4.

prevsetni so Bogu sovrašh, ponishnim pa je slo prijasen. 1)

Ne jifhi hvale ljudi; ona beshí zhloveka, ki se prevezh goni sa njó. Naj te drugi hválijo, sama tebe nikolj ne hvali. Vezh ko hválena bofh, fhe bolj ponishnih misel bodi, ino Bogu hvalo dajaj. — Zhres druge se nikólj ne povsdigúj, sakaj: Napuh je greha sazhetik, ino kdor mu je vdán, napravi veliko gnufobe, Bogu ino ljudém je sovrašh, ino v' prizho obéh dela krivizo. 2) Ptize, ki visoko létajo, nisko obsedijo; fhtimane alj prevsétne glave se hitro spótknejo ino pádejo. Napuh je omotiza devifh-tva; prevsetnosti rado spodletí.

Pridna ino pohlevna bodi, poshteno ino tiho se nosi; naj te posvetni ljudjé le malo posnajo, sa toljko vezh bo te Bog posnal. Kakor modra violiza le v' fkrivnim ino mirnim kraji rada zvetí, alj ves svoj kraj s' shlahnim duham napolni, shivi tudi ti lepo tiho, polna svetih zhednost ino dobrih del. Neúmneshi te bojo v' miri pustili, le modri te bojo najdli; ino ravno to bo tvoja frezha. Visoke smreke viharji podérajó, fhtimane deklize pa sapelivzi v' nefrezho správljajo. V' mirní niskoti violize zhedno zvetijo, v' ponishnosti pa devifhko ferze. Vuzhi se od mene, pravi vsmilen Jesus, kako fim krotek ino ponishniga ferza, ino bofh mir svoji dushi najdla. 3)

1) Peter 5, 5. — 2) Sir. 10, 15. 3) Mat. 11, 29.

Ne porajtaj na druge, ako se ravno visoko nófijo, ne bodi shaloftna, zhe ravno mnogobart sanizhovana bosh. Veter tudi prah v' oblake sanefe, dokler shlahen kamen v' prahu na semlji nesnán leshí. Hitro desh povifhan prah v' blato spremení, shlahen kamen pa lepo svetlo omije, ino pokashe njegovo zeno ljudém. Takó se tudi na svetu godí. Kdor sam sebe povifhuje, bo ponishan, kdor se ponishuje, bo povifhan. 1)

5. Péta prijátelza devifhtva je sramoshlivoft, katero je Bog nedólshnosti sa várhinjo dal. Ona je snótrajni boshji glaf, ki tebe opominja, kedar se v' pregreshni nevarnosti snajdesh. Tvoje serze sveti strah sprehaja, ino rudezhiza tvoje liza spreletí. Sramoshlivo dekle ne more neframnih marnov poflúfhati, ne govoriti, ne glédati nezhistih ino nespodobnih rezhí. Sramoshliva dekliza se pohlevno nosi, vselej poshteno oblézhená med ljudi gré, svoje ozhi varje, ino beshí is kraja, kjér bi se kaj nefrámniga naj she tok íkrivno godílo. Nespodóbnimu nagovoru se ne posmejí, ino nefrámniga gèrdesha nikdar lepo ne pogléda.

Sramoshlivoft je rahel zvet devifhkiga ftana; neframna preshernost pa je per deklizah, kar je smrad per roshah. — Ako bolnik svojih bolezhín she vezh ne zhuti, je bliso bliso

1) Luk. 14, 11.

smerti ; ino zhe tebe fram vezh ni, o tok she vmira tvoje devišhtvo. Le v' ferzi nedolshnoft, framoshlivoft na lizi, ino pa sadershanje polhteno daja devizi pravo vrednoft.

6. Shefta prijatelza tvoja naj bo modra varnoft pred vřim, kar v' nezhiřt gréh napeljuje. Jesus nař opomina varvati se, zhuti ino moliti, 1) ino s. Peter pravi: »Bodite tresni, in zhujte, sakaj hudizh, vařh sopernik, okolj hodi, kakor rujovėzh lev, ino jifhe, kogar bi poshėrl. Ter dno mu soper řtojte.« 2) Kar on sam ne samore, nam jifhe po svojih pomagavzih ino pomagavkah řhkodvati, ako se sveřto ne varjemo. Varji se nespodėbniga premifhlovanja, ino hude miřli hitro odpravi. Malo jifkro lahko vgafneřh, zhe na njo pluneřh, dokler se vezhi ogenj ne vřhgė; ravno tok hitro pluni tudi vřak hudoben shinj alj pomiflik is svojiga ferza, de se poshelenje vnelo ne bo. Kdor rad nespodobne rezhi premifhluje, se sam v' sanke sapleta, in kedar pride řkuřhnjava, vřiti ne more vezh.

Ne gledaj nespodobnih krajov, ne svojiga ne drugiga řpola, tudi ne neřramnih podėb. Nevarni pogledi so ořřtre puřhize, ki nedolshno ferze, prebėdejo. Sa to govori brumen Job: »S' mojimi ozhmi řim saveso naredil, de bi na drug řpol zelo ne

1) Mark. 13, 33, 2) I. Pet. 5, 8 — 9.

mišlil, sakaj kaki del bo imel Bog v' meni, ino kaki delesh V'figamogozhni. 1) Varna bodi v' poslušhanji. Kakor svinje lep vert rasrijejo, ravno tako neframne besede nedolshno ferze; sa to ga je potreba dobro ograditi. Zhe poslušhavzov ne bo, bo tudi klašanje potihnilo. »Ne govori mi tega,« rezi neframneshu, ki gerde besede ponuja, pa tudi fama ne sini, kar se fhe imenovati ne smé. Tudi beseda vbije zhloveka fkos pohujšhanje; ino enkrat bomo od vsake prasne besede odgovor dajali. 2) Gorjéj pa tajistim, ki pohujšhanje délajo; boljshi, de bi se jim mlinški (malenški) kamen sa vrat obesil, ino se v' dnu morja potopili; 3) oni so vbi-javzi nedolshnih dušh.

Varuj se nevárniga djanja; ne daj se sa roke prijémati, de se nezhiš ogenj, kakor kushna boléšn, tebe ne prime. Po nozhi se fkerbno sapiraj, ino ne pezhaj se s' nobenim, naj ima gospolko alj kmétovíko sukno. Slama se ne bo fama od sebe vshgala, ako luzhi bli-so ne pernefesih. — S' molhkim spolam noréti, se metati, ni bres greha; ino nevarno je tebi sprémljati takih, katerih prav ne posnásh.

Serzhna bodi, zhe se te hozhe kdo lotiti, ino le s' hudim vštavi se mu, zhe vbéshati

1) Job. 31, 1 - 2. 2) Mat. 12, 36. 3) Mat. 18, 6.

ne morešh. Pokrishaj se, saklizhi v' pomózh Jesufa ino Marijo, svojiga angela varha, pa tudi ljudi. Ne bo ti hudoben zhlovek vseti samogel, kar je tebi ljubšhi kakor shivljenje, ako lama nozhesh. Bog je s'tebój, kdo bi te premagal, zhe se le málega varjesh. Alj sovrashnik nedólshnosti tvoje je svit; on le en laf od tebe pogérje, ino zhe mu ga dafh, splete pomalim is njega možno verv alj fhtrik, 1) ino tvojo dušho vloví. Kdor nevarnost ljubi, bo v' nevárnosti pokonzhán. 2)

Ako je hišha sa tebe nevarna, sogibaj se nje; sapuſti ſlušhbo ino ſhe tolik dobizhek, de le svojo zhištoſt ovarjesh. To se pravi po beſédah Jeſusovih: isdreti oko, in odſékati roko, zhe te pohujſha. 3) Kaj pomaga zhloveku, naj ſi veſ ſvét perdobí, svojo dušho pa pogubí. 4)

7. Sédmi nar bolj prijatel tvoj je v' ſmilen Jeſuf; le s'njim se ſkleni, vſa njegova bodi, ino tudi on bo veſ tvoj. Priſhel je tvoj Iſvelizhar is ſvétih nebél na to revno ſemljo po tebe, de bi te v' vezhno veſelje vsél. On tvoj dober Paſtír, te jiſhe ino klizhe, kedar se smótiſh, ino na nevárn pot pogublenja ſajdeſh; neſe te ſpet na ſvojih laſtnih ramah med ſvoje frezh-

1) S. Avguſhtin. 2) Sirah. 3, 27.

3) Mat. 5, 29 — 30. 4) Mat. 16, 26.

ne ovzhize nasáj. On, ljubesnivi shenin tvoje duše, se tebi v' presvétim rešnim Telefi vshívljati daja, napolni serze tvoje še na tém sveti s' zhíftim veseljam in s' sadovoljnim shivlenjam; v' Ozhetovi hílhi pa tebi perpravlja, kakor fkerben brat svoji sestri, zbaštiten sedesh vézhniga isvelizhanja. — Kjú najdesih tóljkiga prijatla, de bi tebe svestejši ljubil? — Alj bo mati posabila svoje déte, pravi on, jes tebe níkolj pasabil ne bom. 1) »Moja hzhér, tok všmilen Jesuf tebe vabi, daj meni svoje serze! Alj more prijatel bolj prijatla ljubiti, kakor de svoje shivljenje sa njega dá? 2) Tudi jes sim sa tebe vmerl, de bi ti vezhno shivela. Vše sim jes tebi dal, alj bošh ti mene sapuštila, ino svoje serze rajšhi sapelivimu svetu, kakor pa meni dala?« — Oh ljuba sestra! bodi Jesufu svéta; le per njemu frezhna bošh. Ako se tebi hudo godí, le k' njemu se nar prej oberni, sakaj on sam pravi: Pridite k' meni vfi, ki terpíte, ino ste oblósheni, ino jes vas bom poshivel. 3) Zhe tebe hude fkušnjava obdájajo, le is serza k' njemu isdihni, ino vše hudo te bo sapuštilo, sakaj Jesuf premagávz pekla ino smerti je varh ino vájvoda tvoj. Ako se v' ftrašhni grefhni perlóshnosti snajdesih, njega saklizhi

3*

1) Jsaia 49, 15. 2) Jan. 15, 13. 3) Mat. 11, 28.

na pomózh, ino vse vidne, kakor nevidne sov-
ráshnike premágala boh, ter veselo s' f. Pav-
lam porezhefh: »Vse samorem v'tém, ki
mene možno storí. 1) Kdo me bo lo-
zhil ljubeshni Jesufove? nadloga, alj
bridkóft? Alj lákota? alj golota? ne-
varno preganjanje alj mozh? — Ter-
dno vé m, de me ne bo smert ne shiv-
lenje, — ne fedajno, ne prihodno, ne
fila, ne visokóft, ne globozhina, ne
druga stvar samogla lozhiti od ljubesh-
ni boshje, ki je v' Kristufu Jesufu
mojim Gospodu.« 2)

8. Ošma prijátelza tvoja je Marija
prezhifta deviza, ljubeshniva mati nedolsh-
nih duhf. Ona je deviza bila, deviza rodi-
la, ino je deviza ostala, vřim deklizam nar-
lepfhi isgléd. — V mladih letih tebi kashe,
kako naj tiho ino bogabojezho shivífh. Da-
lezh od vřiga posvétņiga řhuma je řvojim
řtarířham v' řřim pokorna bila. řvét nje pos-
nal ni, in vender jo je Bog sa řrezhno ma-
ter řvojga řřina isvolil. řřramoshliva ino
zhifta deviza móřhkiga řřpola posnal ni, ino
ře je zelo angela řřestrářhila, kedar ji je
posdravlenje perneřil.

Vřa ljubeshniva je bila Marija do řvo-
je shlahte; řřhla je řvojo she perlétno tétu
Elisabeto objířkat, ino ji je tri meřze lepo

1) Filip. 4, 13. 2) Rim, 8, 35 — 39.

stregla. — V' tovaršhiji bila je boshja hvala njeno vefelje; ostala je le per poshtenih ino bogabojezhnih ljudéh.

Svojímu moshu, svétimu Joshefu, je bila Marija svéta tovaršhiza v' shálofti ino v' vefelji. Vsa pokorna je s' njim v' Betlehem k' popisvanju ihla, ino je v' dalno Egíptovíko deshelo pred Heródesham béshala; pa tudi k' flushbi boshji je s' njim pridno hodila. Bila je fkerbna gospodinja sa svojjo hifho, pa tudi vsmilena sofeda, ino je svojga bóshjiga Sina v' Kani na Galilejskim naprofila, de je svatam s' zhúdesham pomagal, ino jim vodo v' vino premenil. — Boshji volji vdana je bila v' frezhi ino nefrezhi; ponishna dekla Gospódova tudi pod kricham svojga láftniga Sina.

Srezhno je bilo Marijno telo, ki je nosilo Jesufa; frezhne perfi, ki so njega dojile; frezhna si pa tudi ti; ako po naukih Jesufovih shivíh, ¹⁾ ino Marijne zhednosti posnémaf. — Rada, ráda na Marijo mílli, ino premíhlúj, kako je ona shivela, ino svefto Bogu flúshila. Ne posabi, koljko je ona terpela, de tudi ti rada voljno terpíh, — Zhefti njo, kralizo nebéf ino semlje; hodi ob njénih svetih godih k' ípóvedi ino k' svétimu obhajilu; moli posebno ob fabotnih vezhérih litanije Matere boshje s'

1) Luk. 11, 27 — 28.

lěpimi molitvami, tudi svet roshenkranz, kedar vtegnesh; pa tudi sjutraj ino svezher se ji perporozhaj. Nikolj she flifhati bilo ni, de bi kdo sapufhen bil, ki je prav Marijo zhestil, njene zhednosti pofnemal, ino se njeni príproshni perporozhal. 1) Ljubi jo serzhno, ino bodi Marijna dobra hzhér, tudi ona bo tvoja fkerbna mati.

9. Deveti prijatel tvoj je svešt angel varh, ktériga je tebi Ozhe nebeski sa tovarsha dal, de tebe spremlja ino vísha od síbele do pokopalisha. 2) On ti daja dobre mílli, te pred hudim svari, ino k' dóbrimu opominja. On nosi tvoje molitve pred nebeski tron mílosti boshje, stojí pred oblížjam Ozheta nebeskiga, ino sa tebe profi. On vidi vse tvoje nar fkrívnejshi dela, vse povfodi per tebi je, ino bo tebe enkrat na sodbi toshil, ako se gréha varvala ne bofh. On se pa tudi veseli, kedar se refnizhno poboljšah.

Ne posabi satorej, ljuba dekliza, svojga angela varha; sakaj: Bog je svojimu angelu vksal, de bo tebe po vlihi tvojih potih varval. 3) Vedno bodi zhištih mísel, pofhténiga govorjenja ino sadershanja; rada boshjo hvalo prepévaj, tok bofh ljuba tovarshiza angelov. Zhesti svojiga sve-

1) S. Bernard. 2) S. Hironim. 3) Psalm 90, 11.

ftiga varha, perporozhaj se njemu sjutraj ino svezher, ino ga klizhi v' teshavah alj v' hudih fkuhnhjavah na pomózh. Nebefhki vajvodarji, vuzhí f. Bernard, samórejo, hozhejo, ino ti tudi pomágajo, ako jih na pomózh poklizhefh. Le fama se v' hudo ne podáj. — Poglej, pravi gopód Bog, jes hozhem svojga angela poslati, ki pojde pred tebój; on bo tebe na poti varval, ino te perpeljal v' tajisti kraj, katirga sim tebi perpravil. Spofhtúj ga, ino glej, de nje ga ne sanizhujefh. Kedar bosh grefhila, on tebi ne bo persanesil, v' njemu je moje ime. 1)

10. Deseti perjatli ino perjátelze tvoje so vfi boshji svetniki ino svetnize v' nebefih. Veselijo se per Ozhetu, sa tebe pròfijo, ino tebi kakor bratji ino sestre roke podájajo, ter shelijo, de bi frezhno sa njimi pri fhla v' nebefhko drushino vézhniga veselja.

Spofhtúj nebefhke prijatle ino prijatelze svoje, posnemaj njihove svete zhednosti, ino se perporozhi vsaki dan svetniku alj svetnizi, katere god sveta zérkuv obhaja. Posebno pa v' zhafti iméj svojo sveto Patrono, katire ime si per f. kersti sa to prijela, de bi shivela po njenim svetim isgledi. Sa vsako nedeljo najdesfh v' prizhejozhnih búkvizah shivlenje ene

1) II. Mojs. bukve 23, 20 — 21.

svetnize s' kratkim popisano. Preberi vsako nedeljo, kedarkolj vtegnešh alj morešh, ene svetnize shivljenje, sapomni alj samérkaj si njéne posebne zhednosti, se po tistih ravnaj, ino se njéni príprošhni perporozhaj. Tok bošh svoje posebne pomozhnize v' nebesih imela, ino lahko po pravim poti k' nebesam hodila; dokler enkrat na frezhno sadno uro tvoje prijátelze po tebe prídejo, ino te v' vezhno veselje ponésó. Amen.

III. Dve ino pétdefet

boshjih svetniz,

devíshkiga štana posebnih prijatelz.

1. S. A g a t a.

Isgléd kako se fkušhnjava premaga.

S. Agata, alj Ajta, je imela v' Sizilji na Lafhkim shlahne ino bogate starishe. Bila je sáliga liza, pa she léplhiga, nedólshniga ferza. Deshelski poglavár Kvinzijan jo je pošeljel, jo vkasal prijeti, ino neframni babi Afrodisi dati, naj bi jo s' svojim' rasvujsdanim' hzhérami sapeljala, ino ob nedolshnost perpráвила. — Kako nevarna je telesna lepota

dékelzam, ki se greha škertno ne várjejo, ino se s' malopridnim' shénstvami prijàsnijo! Sapeливzov je poln ves' svét, pa nar hujshi lo hudobne shénfke.

Kedar je f. Agata vídila, de jo bodo v' hudo gnali, je pokleknila, ino Jesufa lepo profila rekózh: »Moj Gospód Jesuf Kriřtuf, ti gospodár v'lih řtvari, řaj vidih řerze moje, ino véřh, kaj she- lím: le famo tvoja naj bom. Ti ři moj pařtir, jes pa tvoja ovzhiza; ovarji me nevfmiľsha, ino pomagaj, de hudobo premagam.« — Takó bi naj vřaka deviza v' hudi prilóshnořti sdiľhvala, gotovo bi vřako řkuľhnjavo premáľala.

Zel méřenz dni je morla f. Agata neframno nagavárjanje preľhernih řhenřtuf terpeti, alj Jesuf ji je pomagal řtanovitnej ořtati. Afrodisja je oblařtniku povédala, de s' njoj nizh ne opravi. Vkashe jo pred se pergnati, ino ji rezhe: »Alj te ni řram, shlahna hzhér, pa Jesufa moliti? Ona mu řerzhno odgovóri: »Mene ní řram moliti Jesufa práviga Boga; le tebe naj bo řram, ki molih neframne malike.« — Na to jo řapové s' peřtmí biti, ino v' jezho řapreti. — Tudi naľ ne řmé biti řram Jesufu sveřto řlushiti, ako naľ ravno hudobni ľudjé řanizhújejo, řakaj: »Kdor se bo mene v' prizho ľjudi řramoval, pravi Jesuf, ga tudi jes enkrat pred řvojim Ozhetaľ posnal ne bom.

Drug den jo je vkasal oblaſtník ſpet perpeljati, ſe ji groſí, ino ji shuga 1) jo ſtraſhno martrati ino vmoriti, zhe ſvoje vére ne satají. Alj ſerzhno mu ona pové; »Jesuf je moje ſhivlenje ino iſvelizhanje.« — Na to jo vkaſhe na teſávnizo raspeti, ino s' sherezhim shelesam shgati; ona je pa sa vſe to Boga hvalila. Grosovitneſh veſ ſerdít ji ſapové perſi odrésati. V' ſveti framoti njemu Agata oſtro rezhe: »Grosovitni kervolog! 2) kaj tebi tudi perſi niſo vezh ſvete, s' katerim te je tvoja mati dojila? — Takó ſe nezhiſta ljubéſn v' nar huje ſovraſhtvo premení. O kóljko dekelz je ſhe od neſramnih moſhtuv pomorjenih! —

Tiſto nozh ſe je vſa jezha oſvetlila, ino zheſtitliv moſh, ſam ſ. Peter ſe ji perkáſhe, ino jo osdravi. Zelo nozh je po tem premolila, ino hvalila Boga. — Ofleplen oblaſtník ſe ſazhudi, kedar vſo sdravo pred nja perpelja jo; alj ſpet jo vkaſhe iſlezhi, ino po oſtrih zhrepinjah, po glashovni ino ſhivim vogli obrázhati. Na to ſe je ſemlja tako ſtraſhno treſti jela, de ſe je nekaj ſida alj mira poderlo, ino je dva oblaſtníkova ſvetvavza vbilo. Hitro márternizo ſpet v' jezho ſaprejo. Sdaj je ſ. Agata ſerzhno ſheljela ſkoraj k' Jefusu priti, ino je ſazhela moliti, rekózh: »Moj Goſpód ino ſtvarnik, ki ſi me iſ mladih lét

1) Proti. 2) Kervavez.

zhifto ohranil, meni mozh dal vse bo-
lezhine preterpeti, ine ne ljubiti te-
ga sveta; oh vsemi mojo duho gor,
de se lozhim révne semlje, ino grém
tvoje vsmílenje vshivljat.« — To je
ismolila, ino siadko v' Gospodi vmerla. —

„Sreznha deviza, ki vse skufhnjave tako
serzhno premaga, in svojo zhiftoft tak lepo
ohrani; oh kako vesela lahko tudi ona svét
sapufti!

Nedolshnoft je tvoja nar gorfhi lepota,
In zhiftoft je tvoje nar shlahnej blagó;
Ohrani jo, dekelza, fkerbno, de smota
Posvetna tajifte ti vsela ne bo.

2. S. A n a.

Isgléd frezhne matere.

S. Ana je bila imenitne shlahte kralja
Dávida, v' obljudeni desheli rojena. Vbosh-
na, pa bogabojezha je bila, rada je brala
ino premifhlovala boshje rezhi; sa to jo je
tudi Bog posebno ljubil, ino frezhno storil.

V' svojih létah se je omoshila, ino je
s' svetim Joahimam v' sakoni lepo poshteno
shivela. Bog njima ni dal bogastva, tudi ne
veliko posvetnih dobrót, alj vezhi frezho je
njima odlozhil: dobriga otroka, njuno nar
lepshi veselje. — Kaj pomaga sakonfkim fhe

toljko premoshenja, ako jim malopridni otrozi veliko shálofti napravljajo, ino shivlenje! krajfihajo? Pametni otrozi so starishov nar vezhi bogaftvo.

Isvoljen zhaf je bliso perhajal, de bi prišel Isvelizhar svetá. S. Ana je porodila, she perletna, Marijo, isvoljeno mater bóshjiga Sina, ki je bila juterna sarja révnimu svetu. Skerbno je ljubesnivo devizo redila, jo je vuzhila Boga prav sposnatí, ino njemu svefto flushiti. To je pa tudi nar lepshi dota alj erbfhina, katero matere svojim otrokam sapustijo. Bogabojezha hzhér ino modra shenka le s' slatam ino frebram ne plazhate.

V' lepi saftópnofti ino v' híshnim miru je f. Ana s' bogoljubnim mosham vse svoje dni preshivela; prijasna svoji sofefki, dobra vbo-gim, ino svefta je bila svojimu Bogu. Ona pokashe nam, kako tudi sakonfki lahko frezhno shivijo, ako le svefto dopólnijo dolshnofti svojiga stanú. Vmerla je f. Ana polna savu-panja boshjiga; ino nam sapustila blago hzhér, kralizo nebél ino semlje. Po zelim sveti sdaj njeno ime floví; naj jo ves shenfki rod zheftí, ino posnema nje svet isgléd.

Dobra mati

Perva frezha so otrók;

Jih sposhtvati

Sapovedal je fam Bog.

3. S. Anaftasja.

Isgléd vfmilene shene.

V Rimi je bila f. Anaftasja rojena, ino od svoje shlahne matere v kerfhanfki véri dobro poduzhena. Po volji fvojiga ozheta je Publija, malikvavza vsela, ki je bil fzer shláhniga rodú, pa slo flábiga sadershanja. — Kako hudo délajo starifhi, ako fvoje fine ino hzhére v sakon perfilijo, ino le na imenitne, bogate prilike alj ftane glédajo. Le fvétvati, ne pa filiti k' sakonu je starifhov pravizhna dolshnóft. Rasvujsdán mosh je Anaftasji vse premoshenje sapravit, ino njegovo gerdo shivljenje njo je slo v ferze bolelo. Sa to je pa pridno molila, ino objifkovala kristjane, ki fo bili po jezahh saperti. — Takó je molituv vfake nefrezhne sakonfke shene nar bolji prijátelza, ino dobre dela fo njeni svefti prijateli.

Hudoben Publijus ji tudi ni puftil Bogu svefto flushiti. Satoshi jo per neverni gosposki, de fo njo v jezho vergli. Prijatla ni ime-la, de bi jo objifkal; sa to je fvojimu duhovni-mu ofkerbniku fvetimu Krisogonu pifala, ki je bil tudi sapért, fe mu je v molituv perporozhi-la, ga je sa fvet ino potolashen nauk profila. Duhovnik jo pifaje lepo podvuzhí, ino po-tolashi, de bo vfmilen Bog tudi njeno prosh-njo vflifhal, naj le voljno poterpi. — Blagor-dufhi, ki dobriga spovednika ima, ino jih lepo vboga; angelj varh fo ji oni na semlji.

Pergodí se, de je Publijus njeni mosh na poti vmerl. Po tem je Anaftásja spet is jezhe réfhena bila; alj kakor vdova je le sa nebefa fkerbela, kerfkanfkim jetnikam pomagala, ki so jih savólj kerfhanfke vére nevsmileno terpínzhili. 1) Kedar je grosoviten zesar Dioklezjan vkasal svétiga mafhnika Krisogona is Rima v' Akvilejo gnati, ga je tudi ona sprémila, ino mu do smerti svefto ftregla. — Dobre shenke fi nar vezh nebéf saflushijo, kedar lepo bolnikom postréshejo, ino merlizhe zhedno ofkerbijo.

Po Krisogonovi zheftitni smerti je Anaftásija tudi drugim muzhenikam 2) ravno takó svefto flushila. Kjér je bila nar vezhi fila, tam je nar hitrej perftopila. Sa to so jo pa nevéрни malikvavzi sgrabili, ino Nirfkimu poglavarju odsódití dali. Stanovitna je bila í. Anaftasja véri Kristufovi, ino sa to v' ogenj vershena. — Sdaj se per svojim' Gospodu vefelí v' nebefih, ino njeno sveto ime floví po vsej kerfhanfki zérkvi, kakor se tudi v' litanijah pred vřim drugim bere.

Kdor rad bolnikom ftreshe

,Si venz 3) nebefhki veshe.

1) Martrali. 2) Marternikam. 3) Krenz.

4. S. Armela.

Isgléd poboshne dékelze.

Poboshna Armela je imela kmétihke, to de brumne starilhe, ino je v' svojih mladih létah ovze pašla. Na pašli je imela lep pi-fan zhaš moliti ino premišlovati boshje rezhí. Enkrat je na polji bridko martro krisha ogled-vala, ino je rekla: »Kako sa ljubo te-be Jesuf imá, ki se je sa tebe krí-shati dal!« Na te besede se je njena du-fha neisrezhene ljubesni k' Jesufu vnela. Pogosto je isdihvala sama s' seboj: »O moj Bog, kako si ti ljubesniv, ker moje ferze od tvoje ljubesni toljko gorí, naj te ravno le malo šhe posnám!«

Svoje devištvó je vedno ohranila; svo-jih sadnih trideset lét je eniga shláhnika gospodínila, ¹⁾ ino shivela v' mešti, pa tudi na desheli pošhteno ino bogabojezho. Vše svoje pošle alj dela je is gole Jesufove lju-besni pooprávljala; sa to je šhlo vse ji lepo od rok.

Kakor hitro se je prebudila, je pomoli-la rekózh: »O moj Bog ino moje vse! ti si moj ino tvoja šim jes; tebi se vša isrozhim.« Pridno je sa delo segla, míšlila pa tudi na Bogá; ino sa to ji je vsako

1) Sa gospodinjo flushila.

delo lahko hodilo. — Kedar je v' jutro sгодaj sakurila, alj sanetila, ino is male jikre velik ogenj naredila, je djala sama per sebi: »O moj Bog, naj bi ljudjé le to hotli, kar ti hozhefh, kako hitro bi se tudi v' njihovim ferzi shiv ogenj tvoje ljubesni vnel.« — Kedar je koklo vglédala, se je svojiga Isvelizharja spomnila, ki se tudi fkerbno koklo imenuje, ino je rekla: »Pod peruti tvoje ljubesni íe hozhem fkriti, de fkrita vfa fovráshniku frezhno vjidem.« — Zhe je ob nedelih njo kdo na dobro voljo vabil, se je lepo sahvnila, v' jispizo alj zhumnato fhla, ino je djala: »O ti moja ljubésni! kako bi se bres tebe veselila? Ti si moja nar flajfhi radoft.« 1) Od konja možno vdárjena je hudo sbolela, ino terpela velike bolezhine. Veselo je vse is ljubesni do Jesufa prestala, ino frezhno vmerala. Njéna posledna beseda je bila prefladko ime Jesuf.

Srezhen lahko vfaki ftan,

Ako bo le prav dershán.

Morefh si pa persadéti,

Ako hozhefh prav shiveti!

1) Veselje.

5. S. B a r b a r a.

Isgléd shive sposnave boshje.

Ozhe f. Barbare je bil v' Nikomedji, v' velikim mesti na jútrovim, mogozhen ino imeniten mestlán, 1) pa tudi serdit sovrashnik sve-te Jesufove vére. De bi se Barbara, njegova verla 2) hzhér s' kristjánami ne sisnanila, jo je v' neki turn sapèrl, v' samoti prebivat. Alj povfodi lahko Boga sposnamo ino nájdemo, zhe le sami hózhemo. — Barbara je slato sonze po dnevi, svetlo luno, svesde po nozhi, ino toljko lepih stvarí premishlovala, je molila stvarnika vsih rezhí, ino je serzhno sheljela njega prav sposnati. Bog jo je vflíshal, ino kedar je enkrat nevérn ozhe od doma shel, je bila v' kerfhanfki véri poduzhena ino kèrfhena. — Kako lepo priloshnost pa sdaj kristjani imajo Boga prav sposnávati! Ne le sonze, mésenz in svesde nam ga nozh ino den osnanjújejo, temuzh vsako nedelo ino sapovedan prashnik naš on sam v' híshí boshji po naméftnikah svojih vuzhí. Gorjéj nam, ako ga svefto ne políshamo!

Kedar je she odraftla, je hotel f. Barbaro ozhe omoshiti. Ona je pa obljubila Jesufu svefta ostati, ino je ozhetu lepo pohlevno povédala, de je kristjana, ino moli práviga edi-

1) Purgar. 2) Lepa.

no trójniga Boga. Ta beseda je hudòbniga ozheta toljko rasferdila, de jo hozhe per pri-zhi vmoriti. — Dolshni so biti staršham otro-zi pakorni, alj zhe jim kaj sapovedujejo, kar je soper boshje sapóvedi, jih vbogati ne smé-jo; sakaj vezh se je bati Bogá, ko ljudi.

Sdivján ozhe shene svojo lastno hzhér pred nevérniga sodnika, ter jo satoshi, de je krift-jana. Sodník jo s' lepim napravlja, naj mali-ké moli. Alj Barbara je serzhno odgovorila, de raj vmerje. Sa to jo vkashe s' volovskim shilami alj bikovizami pretépati, vfo rasmefa-riti, ino po tém v' jezho sapreti. Po nozhi se ji Jesus sam perkáshe, jo osdravi ino poter-di. — Srezhne dušhe, ki svojimu Gospodu svesto flushijo. Naj sapuští mati svojga otro-ka, Jesus svoje flushávnize posabil ne bo.

Drugi den njo spet pred sodnika pershe-nó. Sopot jo v' malikvanje nagovarja; kedar pa nizh ne opravi, jo sapové nevsmileno biti, ji perfi odtergati, jo sa laše po mešti vlázhi-ti, ino s' sherezhim shelesam njene rane shga-ti. Ona je pa le v' nebo gledala, ino molila: »Tvoja roka o Gospód! me ne sapuští, faj s'tebój vse premorem, bres tebe pa nizh.« —

Sadnizh jo obsodi, de bo ob glavo dja-na. Ino glej! nezhloveshki ozhe sam svoji hzheri glavo odseka. Ta hudobija je pa tudi v' nebo vpila. Po poti k' damu je grosovitni-ga ozheta strela vbila. »Tako vie, kar je

is Boga rojeno svét premaga, vuzhí f. Janes. Nafha véra je premagavka sveta.«

Vbogaj rada svojo mamó,
 Slufhaj svojga ateja;
 Le takrat ne vbogaj famó,
 Kér rasshalijo Boga.

6. S. B r i g i t a.

Isgléd poshtene sakonske shene.

Na Shvédovskim je bila f. Brigita rojena. Imela je bogabojezhe ino imenitne stariše, ki so bili kraljéviga rodú. V' tretim leti svoje stárosti je she le pregovorila, pa tako gladko ino modro, de so se vfi sazhúdili. Kedar so ji mati vmerli, njo teta lepo v' strahi boshjim isredijo. — V' svojim desetim leti je flifhala enkrat od brídkiga terplenja Jesufoviga tako lepo prédgvati, de je od te dobe kríshaniga Jesusa védno pred ozhmí imela. — Blagor dusham, ki besedo boshjo svesto poslúfhajo; podobne so pridnim buzhelizam alj zhibelizam v' vigredi alj v' spomladi, ki vsako jutro skerbno letijo sterd po ròshizah brat. Zhe si le en sam nauk per vsaki predigi v' serze vtísnejo, íkoraj bo Jesus v' njihovim serzi' prebival.

Prihodno nozh po prédigi je Brigita Je-

sufa vidila, kako je krishan ves v' kervi ino v' bolezhinah bil. Bárala ga je, kdo je njega takó stráshno ranil? ino je odgovor prijela, de tajisti, ki njegovih sapoved ne dershijo, ino takó flabo povrazhújejo toljko njegovo ljubésn. — Nafhi grehi tudi ponovljajo po duhovíko Jesufove rane, ino hudobni sapelivzi ga na krish perbíjajo, kedar nedolshne dufho morijo.

Nar pogoje ino nar rajshi je f. Brigita Kristufovo terplenje tudi per svojim delu premishlovala, ino se je premishlováje vselej mило rasjokala. — To premishlovanje terpljenja Jesufoviga naj bo dekelzam nar lepshi ogleдалo alj shpegel. Kedar te posvetno veselje moti, poglej, kaj je tvoj Isvelizhar sa tebe terpel, ino ne sapravljaj drage zene njegóviga sallushenja. Kedar teshko delash, alj kako drugo teshavo imásh, spomni se Jesufa, kakó voljno je on terpel sa tebe. Is svétiga krisha naf Jesuf nar lepshi vuzhi prav po ker-shanfko shiveti.

Ko je she odraftla, so jo ozhe imenitnimu knesu alj firshu sarozhili. Isprofila si je she eno leto se sa sakonfki stan prav perpraviti. Molila je, postila se, ino Bogu perporozhala, naj ji sakon poshegna, jo grehov varje, jí dóbriga mosha ino pridne otroke da, zhe je njegova sveta volja. — Kako flabo se pa v' nafhih zhafih nevéste v' sakon perpravljajo! Samo dobre volje, leptizhanje trupla, flabe tovarshije, ino zelo neframni

grehi jih vezhdel v' sakon sprémljajo; sa to je pa tudi toljko nefrezhnih sakonov. Na grehnmim poti naf prava frezha nikolj ne frezha.

V' sakoni je s. Brigita s' svojim mosham lepo mirno shivela, otroke fkerbno redila, je rada molila, vbogim pomagala, ino je v'fim sakonfkim ozhitno pokásala, kakó se tudi v' sakoni lepo Bogu flushi. Pogofto je k' spovedi ino k' fvetimu obhajilu hodila, de bi shivela vedno v' gnadi boshji. — She bolj gorezhe je po smerti svojiga mosha kakor vdova Bogu flushila, je vuzhila mlade deklize, svarila ljudi, jih k' pobóljshanju opominala, pa tudi fama v' o'ftri pokori shivela. Bog je svoji flushávnizi veliko fkrivnih rezhi rasodél, ona pa shenfkimu spolu lep isgléd sapustila, kakó naj devize, kakó sakonfke, ino kakó vdove shivijo, de frezhno v' nebe-fa pridejo.

Prelepo zvetijo nam roshize tri:

Nedolshnofti lilja deklizham;

Violza poshtenofti shenam zveti,

Poboshnofti sonzhna udovam.

7. S. D o r o t é j a.

Isgléd nevéfte Jesufove.

Savólj svete vére Jesufove je bila fve-ta Doroteja, alj Ratija pred nevérniga sod-

nika pergnana; ino kér vére satajiti hotla ni, jo martrajo ino natesújejo; alj Bog ji da mozh sa Jesufa vse stanovitno preftati. — Zhe smo ravno flabe ftvari, vender samóremo vse fkos tajiftiga, ki nam svojo mozh daja.

Kér sodník vidi, de jo fhe tako ftrafhne martre ne preobérnejo, devízo k' smerti obfodi. Tega se ona mozhno rasveselí, ter pravi, de bo fkoraj v' nebesfki raj svojiga Shenina prifhla. — Na poti k' sodnimu kraju njo sa tega govorjenja del, neki nevérn mladénzh, Teofilj po imeni, sasmehljivo poprofi, naj mu naj isverta alj raja svojiga shenina kakih roshiz, alj pa sadja pofhle. Svetniza mu rada obljudi, ino veselo, kakor bi k' poroki fhla, sodno mefto nastopi. Prej de je glavo nagnila, profi eno toljko ponehati, de bo nekoljko pomolila. In kedar moli, poftoji mladénzh vefprijasen sravno nje, ki ji v' lepim pletarzi alj korbizi tri difhezhe roshe, ino tri svetle jabelka pernese. S. Rotija ga Teofilu pofhle, ino se da voljno ob glavo djati. — Takó dober Bog pravizhne shelje she na tej revni semlji dopolni; fhe lepfi jih po smerti v' svetim raji, alj v' diki nebesfki, dopolnil bo.

Ravno se je Teofilj s' svojim' tovarfhami od tega sanizhливо pogovarjal, kar mu je Rotija obljudila, ino she angelj v' mladénfki podobi k' njemu pride, ter mu sporozhí, rekózh: »Te roshe ino jabelka tebi Ratija pofhle is raja svojiga Shénina.« To je Teofila takó rasfvetlilo, kakor svétiga Pavla nebesfka per-

kasen po poti v mesto Damáshk. Spoznal je, de je le f. kerfhanfka, katoljfhka véra prava; je sapuhtil svoj greshen stan, se je dal kerftiti, ino je kakor f. Ratija, sa véro svojo kri prelíl.

Oj veselite se zhfte dúfhe, ki svesto flushite Jesufu svojimu Gospodu; sakaj: »Ok ni vidilo, ne uho flifhalo, tudi nobeno ferze obzhutilo, kar je Bog tajftim perpravil, ki njega ljubijo.«

Kér s' veseljam te glufhijo
 Sapelivzi, in shelijo,
 Dekle, v' dobrim smotit te;
 Naj te sunaj vse obfuje,
 V' ferzi Jesuf le stanuje,
 Jesuf sam, in drujga ne!

s. S. E l i s a b e t a.

Isglèd ljubesnive prijátelze vbogih

Snana je kerfhánfkimu svétu radodarnost f. Elisabete alj Lise; pa veliko mladih ljudi mílli, de je le bogatih ino odráhlenih dolshnóft vbogim pomágati. Elisabeta nam pokashe, kako naj tudi shé otrozi révesham perjатели ino perjatelze bojo.

Mlada gospodizhna Lisbeta je vboge také rada imela, de je raji med njimi bila, kakor

pa med shtimanoj gospòdoj, po besedah svéti-
ga pisma, ki pravi: »Boljši je jiti v'
hišo shaloſti, kakor pa v' hišo ve-
ſelja.« V' fređi med vbogim frótami ino
ſapulhenim' vdóvami je bilo nje nar vezho
veſelje. — Vzhafi ſe je prav borno oblekla,
je ſhla med ſvoje domazhe goſpè, ino je
rekla: »Tako bi ſe jes noſila, ako bi
bila vbóshniga ſtanu. — Kakor lepo je,
zhe ſe hzhére imenítniga, goſpólkiga ſtana
poniſhno nófijo, takó gerdo ino neſpodobno
je, kedar ſe deklizhi fromaſhkih, kmétov-
íkih ljudi napihújejo, ino po goſpoſko noſijo.
Take bo Bog gotovo poniſhal.

Po ſmerti ſvojiga moſha je ſ. Elíſabeta
zelo fromaſhko ſhivela, de bi potrebnim vezh
pomágala, ino Jeſufu bolj podobna bila, ki
vboſhtvo toljko zheſtí, de hozhe ſam v' vbo-
gih ſpoſnán, ino darván biti. On bo koſárz
alj glash mersle vode, ki ſe vbogim po-
dá, enkrat lepo poplazhal. — O koljko je
sdaj Elíſabetno plazhilo v' nebeſih, ki je toljko
dòbriga ſtorila na ſveti! Kdor obilno dò-
briga ſéje, bo tudi enkrat tam obil-
no ſhél.

Kdor rad vbogajme daruje,
Jeſufu on poſojuje;

Jeſuf je njegov dolſhnik,

In ſa vboge povrazhnik.

9. S. E v d o k f i j a.

Isgléd, kaj sveto pétje premore.

Nefrezhne so mlade deklize, ki jifhejo sapelivimu svetu dopasti, alj s' svojoj lepotoj trupla, alj s' sladkimi marnami, alj pa s' neframnim' klafarfkimi pesmi. Godí se jim, kakor Evdokfiji, katéro je ravno to v' nezhisto shivljenje tako dalezh sapeljalo, de ni na svojo vést, ne na Boga porájtala vezh.

Dolgo zhasa je she v' tem shaloftnim stanu preshivela, kar flifhi enkrat o polnozhi popótniga meniha, ki je bliso njéniga stanovanja prenozhval, sveto pésm od sódniga dne na ves glas prepévati: kaj stráshniga zhaka gréshnika, koljko veselja pa pravízhniga. — Lepe, svete pesme so Bogu ravno takó vfhezhi, kakor molitve, ino gínejo serza ljudi, kakor nar lepshi nauki. — Koljko pohújshanja bi se odgnalo, naj bi mladenzhi ino deklize namesto pleperz svete pesmi pele; mnogo dúsho bi pogublenju odtele, kakor brumen menih Evdokfijo.

Kedar ona shaloftno pésm tenko posluha, oshivi nje vést; spet se prebudi is svojiga gréshniga spanja. Kakor hitro se je rasdenilo, poshle po bogabojézhiga meniha, ino ga profi, naj ji strashne refnize te pesmi na dalez rasloshi. Slifhati od ojftré sodbe boshje pred meniha poklekne, rasodene svoje rasvujsdano shivljenje, ino ga profi, naj ji

svetva, kaj bi sa isvelizhanje svoje storila? — Oj de bi mi svojiga ferza bóshjimu opominvanju ne sapirali, ki se nam sdaj fkos nafho vést, sdaj po prédgarjih ino spovednikih glafí, kako lahko bi toljko gréfhnikov miloft boshjo doseglo!

Opuftila je Evdókfija vfo nezhémerno nofho, spokornikov rosfovník 1) je sazhela nofiti. Podala se je med drushino bogoljubnih divíz, ino je neprenéhama na boshjo miloft klizala. Bog je vflifhal prave spokornize mil glaf; je dal ji sopet ljub dufhen mir, dal ji mozh vse terplenje ferzhno premágati, ino zelo vmreti sa sveto Jesusovo véro.

Takó sapeljajo posvetne shelje mladino v' pregréfhno shivljenje; pa tudi modro posvarjenje mnogo dufho na prav pot saverne. Zhe si pa ozhitno svariti ne vúpamo, le kako sveto pésm od smerti, od sodbe, od pekla alj nebéf lepo sapojmo; ino nehalo bo klafanje, omolknili bojo hudobni jesiki, ino Bog se shalil ne bo. To naf f. Pavl vuzhí, ki pravi: »Opominajte se med seboj s' pfalmi, s' hvalnimi ino duhovskimi pésmi; pojte veselo v' svojih ferzih Bogú.«

Zhe sveto prepévash, fkušhnjava
beshí,

In angelj varh tebe poslušha;

1) Ojstro oblazhilo.

Neframniga pétja se fhkrat 1) vefeli,
In angelj varh tebe sapusha.

10. S. E v f r á s i j a.

Is glèd devizhne ponishnofti.

Ponishnoft je sveta dolina devíshkiga ser-
za, v' kateri nar gorfhi 2) roshize deklíshkih
zhednoft rástejo, ino zvetó. Tega nam daja
í. deviza Evfrasiya shiv isglèd.

Bila je zefarju Teodósiju blishna shlah-
ta, pa she od svójiga pétiga leta se je vfa
Jesufu isrozhila. Imela je brumno brumno
mater, ki so vedno perporozhali svojo hzhér
Jesufu ino Mariji, rekózh: »Gospód Jesuf
Kristuf, vsemi to déte v' svoje o-
fkerblenje, sakaj le famo tebe ono
jifhe, le v' tebe savupa!« —

Blagor otrokam, sa katere staríshi prav
mólíjo; profhnje ozhetove, ino materne fólse
sa otroke pred Bogam nifo saftójn.

V' svojih mladih letah se je v' sveto dru-
shino bogabojezhnih deviz, k' nonam podala, se
ovarvat sapeliviga sveta. Sapustila je vfo po-
svetno zhaft ino lepòto, posabila imenitno
shlahnijo svojiga stanu. Bila je med svojimi
sèstrami, kakor nar flabfhi dekla. Rada je

1) Vrag. 2) Lepfhi.

drugim postéljala, hišho pométala, vódo v kuhnjo nosila, kruh pekla; nobeno delo ji ni bilo preflabo, ni jo grosílo she tok teshávniga posla. 1) — Alj ne le pridna, tudi pohlevna, ino s' vřim takó prijasna je bila, kakor bi bla med njimi nar bornišhi. — Nar vezhi vrednóřt per Bogu ino per ljudéh tajista dekliza imá, ki sama ne vé, kaj veljá. Kedar je enkrat neka tovarřhiza, hzhér porednih řtariřhov Evřrasijo gerdo rasshalila, ni zhakala, de bi jo una sa saméro profila, ampak sama je pred njo pokleknila, ino se s' njo lepo řprávilá. — Kaj tákiga le ponishno ino pohlevno ferze řtoriti samore; kdor sam sebe prevřfoko miřli, she odpuřtiti nozhe. Kako nekerřhanřko bi to bilo!

Ljuba dekliza! alj hozheřh pred Bogam kaj veljati, varji se řhtimanja. Vře, kar dobriga imářh, je boshji dar, zhe on tebi to svoje odvseme, kaj bo tebi ořtalo? »Kaj imářh, pravi ř. Pavl, de bi ne bila prijela, zhe pa prijela ři, kaj se hvaliřh, kakor bi ne bila prijela?« Lepo se sařtopi s' vřim, ne shali tovarřhov ne tovarřřhiz; ako pa drugi tebe rasshálijo, le rada jim vře odpuřhaj, kakor rad tebi Bog odpuřti; le tok boh imela veliko veselih dni na řveti. »Vuzhite se od mene, govori řesuf, kako řim pohleven ino ponish-

1) Dela.

niga serza, ino bote najdli mir svojim duham.«

Ponishnost, pohlevnost in ljuba krotkóft,

Te dajo deklizham nebeshko vrednost.

11. S. E v l a l i j a.

Isgléd kerfhanfke serzhnosti.

S. Evlalija, Shpanfka dekelza, she le fhternáft lét stara, je bila mozhnejfhi kakor vse martre, s' katerim so jo hotli neverniki ob sveto kerfhanfko véro správití. Sa to, kér je is mládiga svefto Bogu flushila, se malopridnih tovarfhij varvala, je serzhnost Jesufova v' njej prebivala.

Grosoviten oblastník je nevsmileno kristjane preganjal. Vfi véni so v' strahih bili, mlada Evlalija se pa ni sbala. — Kedar ona serzhno pred sodnika stopi, jo on serdito pebara: »Kdo si ti?« Ino ona mu bres strahu odgovori: »Jes sim Evlalija, flushavniza Jesufa Kristufa, kralja nebéf ino semlje.« — Oj frezhna vsaka duha, ki to odgovoríti samore! Ni se ji bati tesháv, né she toljko grosovitnih sovráshnikov.

Nevsmilen kervolòk jí s' ognjam proti, ji druge strafhne martre kashe, ino jo otepfti sapové, alj ona se njemu nasmejí, ino pravi:

»Bog je per meni, nizhefar se ne bojim.« Naj bi se vsaka dekliza vselej spomnila, de je Bog per njej, kedar bo od sapeživzov k' húdimu skúfhana, sveta grosa bi nje ne flabe pozhutke spreletela, in vsak greh bi s' boshjoj pomozhjoj lahko premágala.

Sodník vef serdít, de mládiga deklizha premágati ne more, jo vkashe na tesávnizo raspeti, s' shelésnimi grebeni rasmefáriti, ino s' sherjavzoy po ranah shgati. Vsa v' eni rani s' kervjój oblita je veselo savpila: »O moj Shenin ino Isvelízhar! kako lepo se sveti v' teh mojih ranah tvoja shiva podoba. Vse te kervave rishe, po mojim shvoti sapifane, tvoje terplenje prav shivo pokashejo, kako si ti v' refnizi terpel.« Takó vse voljno preftoji, ino gre k' svojemu Jesusu v' vezhno veselje.

Glej ljuba dusha, mlado muzhenizo, 1) kako, serzhno sa Jesufovo ime vse preterpí; kako nevoljna si pa ti, zhe tebi kdo tvojih domazhjih kaj sháliga rezhe, zhe te kak sob pobolí, alj tebi Bog kako drugo teshavzo poshle!

Le famo kdor s' Jesufam rad poterpí
 «Se enkrat v' nebesih tam s' njim ve-
 selí.

1) Marternizo.

12. S. E v f t o h i j a.

Isglèd pónishne, pámetne nošhinje.

Mozhno grefhijo matere, tete, babize ino pestovne, ktére she v' prvi mladosti otroke nezémerno oblázhijo, ino jih po tém takim gisdosti alj oferti vuzhijo. To prizha shivljenje s. Evstohije. Bila je shlahna Rimfka dekliza, ino je she od mladih nog vse nezémerno ino prasne shege shénfkiga spola sanizhvala. Le Bogu flushiti, ino njemu dopasti jo je veselilo. Neki teti ta pohlevna nošhinja mlade deklize ni dopadla. Rezhe ji pónishno preprosto oblazhilo isflezhi, ino drugo shtimano obleko dati, de bi se po shegi drugih dekliz nosila. Vkashe ji lafe nakríshpati, ino olíshpati glavo, ter pravi, de se takó nositi njénimu stanu spodobi. Mlada Evstohija bila je tega slo shálostna. Alj kaj se je sgodilo! —

Prihodno nozh se gísdafti 1) sheni angelj perkashe, ino ji strafhno sashuga, rekòzh: »Predèrsnila si se s' svojimi pregréshnimi rokami devíshke glave lotiti, ki je Bogu posvezhena; sa to se ti bojo ravno te roke posufhile. V' petih méfenzih tebe k' pokopi pónesò.« Kar je govoril, se je sgodilo.

1) Preysetni.

Neumne matere pogosto nar vezhi vefelje imajo, videti s'voje hzhére prav drago oblezene; zelo natihim ozhetam jemló, de hzhéram gisdavo obleko omifhlujejo. Alj ravno te hzhére, fkos gisdof v' greh sapeljane, svojim materam folse prelívajo, ino jih prehitro pod grudo fprávjajo. — Oj nefrezhna draga kupzhija s' kateroj fe dufha ino telo sapravi, premoshenje satrati, hifhni mir odshene, zhafna frezha ino vezhno isvelizhanje sgubi. Deklizam nar gorfhi lepota je zhednoft ferza, nar lepfhi oblazhilo je krilo, ki fi ga fame naredijo.

Od te dobe fe je deviza Evftohija fhe bolj nezhémernofti varvala, je sa fvojiga vuzhenika f. Hironima imela, ino je fvoje tiho bogaljubno shivlenje v' Betlehemi bliso jafelz Jefusoviga rojftva fklenila.

Kaj pomaga vfa lepota,

Ako ferze lepo ni?

Vfa nezhémernoft je smota,

Ki nedolshnoft oflepi.

13. S. F i n a.

Isgléd devifhke framoshlivofti.

S. Fina je bila dekliza sáliga liza, pa fhe lépfhiga nedólshniga ferza, ino framoshlive dufhe. Veliko mladenzhov fe je hotlo

s' njoj snániti, alj bali so se Fine ogovoriti, kér se je toljko pamétno ino framoshljivo nofi-la. — Tako je dober Bog nedólshnofti dal sa tovarfhizo framoshlivoft, ki jo svefto varje, ino se nje lozhíti ne da. Sreznha dekliza, ki te dvé sestre svefto v' svojim ferzi ohrani; ne bo svojiga devifhtva sgubila. Lize, ki ga rudezhiza objide, kaj nefrámniga flifhati, alj saglédati, bo dolgo lepo rudezhe; ako ga kerv vezh ne oblije, bo kmalo blede, sakaj nja nedólshnoft je vmerla.

Fina je rada vezhdel fama bila, ino ni v' flabe tovarfhije sahájala. Vedla je, de flaba pajdafhija dobro sadershanje kasi. Kedar je fhla po svojih poslih alj opravilah, ni na poti postajala, ne sjalov prodajala, ni presherno osirala se; ponishno je hodila svoj pot. — Kdor ozhi okolj sebe pase, germado nezhistiga ognja v' svoje ferze nanafha, ino ne more biti zhíftiga ferza. Nezhisti pogledi so firele, ki nedólshnoft vbijejo.

Pogovarjati se sa prasne rezhí Fino ni veselilo; posebno fkerbno se je móshkiga spola sogibala. Drugih ljudi ogovarjati se je svefto varvala, kér je védela, de tudi beseda zhloveka vbije. Le sa potrebne rezhí se je rada ino kratko pomenila, sakaj: »Veliko govorjenje ní bres greha.«

Ravno to njeno modro sadershanje je pa drugim možno merselo. Rékli so, de sa to ne govori, kér je preshtimana. Alj poterpela je vse te krive besede, ino je raj v' djanji po-

kásala, kakó je poníshniga ferza. Kdor hozhe vsem ljudém vftrezhi, se vef smoti, Bogu pa saméri.

Bog tepe, ktire ljubi, de jih ozhífti ino isvelizha. Tudi Fina je hudo sbolela ino je morla strafhne bolezhine terpeti. Zhe dalje huj je s - hajala, k' flédnimu se she smésiti alj geniti fama samogla ni. Alj poterpeshlívost ji zhafno, kratko terplenje v' nebesfko veselje premeni. Lepo je v' Gospodu vmerla. — Blagor jim, ki so zhiftiga ferza; Boga bojo gledali.

Alj nedolshna hozhesf bit' deviza,
Naj bo framoshlívost tvoja tovarshiza.

14. S. F l o r a.

Isgléd, kako dobre dela oprávljati.

S. Flora je bila na Shpanfkim rojena. Ozheta je imela Turka; sakaj Turki so tizhaf v' Shpanfki semlji gospodáрили; mater pa sferbno kríftjano, ki so jo lepo v' kerfhanski véri poduzhili. She is mladiga je bila vbogim posebna prijátelza, ino je potrebnim pomagala, kar je premogla. Pa svojih dobrih del ní ljudém pravila; tiho je djala, in mislila: Bog vé ino vidi vse, tudi kar se sferivaj s godí. Levizi ni potreba védeti, kar desniza dobriga stori, kakor je Kristuf vuzhíl.

Kdór vbógajime daja, Bogu posojuje; alj Bog plazhoval ne bo, kar savolj ljudi storimo, de bi hvaleni bili. Zhe le sa to dobro délamó, de bi od drugih vídeni ino po tem hváleni bili, smo she svoje plazhilo prijeli.

S. Flora se je is mládiga rada postila, zhe je she ravno mala bla. Kar je sebi pertérgala, je vboshzhekam dala. — Dobro je sa vse ljudi se po kerfkanfko postiti, potrebno pa sa vsákiga gréfhnika. Post pregrehe pomórí, ino nafhi dufhi k' nebesám pomaga. Srezhen, kdór se is máliga posta vadi.

Flora je pa tudi rada molila, posebno kedár je od svojiga lástniga brata pregánjana, ino Turfkimu oblaftniku satóshena bila. Serzhno je stópila pred nevérniga sodnika, je prízhála sveto Jesulovo véro, ino je vesela sa njo svojo mlado glavo dala. Dobre dela so jo v' nebesa spremile.

»Skerbite si sa prijatele, pravi Jesus, ki vas bojo enkrat v' vezhno prebivalifhe sprijeli. Dobre dela dufhne ino telefne mílofti naf v' nebesih zhakajo. Riija jih ne sné, mol ne konzhá, tati jih ne vkradejo, ino smert nam jih ne vsame. Vse drugo naf bo mínilo, le one nam bojo vezhno ostale.

Ako tebe s' svojoj hvaloj svét polona,
Tok sgublena bo sa tebe vezhna krona.

15. S. Franziska.

Isglèd bogabojezhe sakonske shene.

Kakor se drevze nagne, tako bo israftlo drevó, ino déte she v' mladosti pokashe, kaj bo v' starosti is njega. Ravno takò f. Franziska alj Franza. Bila je she otrók, ino se je she rada domá v' kak kotez stínila, fkrivaj moliti. Se v' molitvi s' Bogam pogovárjati jo je vezh veselilo, ko pa s' drugimi otrozi jigrati.

Kar se dekle navadi, tudi shena sna. Po volji svojih staršhov se je omoshila, ino je s' svojim mosham stírdeset lét v' lepi saftopnosti mirno shivela. Pohlevno je poterpela slabosti svojiga mosha, mu je jiskala vstrezhi v' vsih pravizhnih rezhéh. — Srezhna je samo tista sakonska, ki je pohlévniga, mírniga serza. Poterpeshlivoosti je v' sakoni toljko potreba, koljkor v'fakdánjga kruha. Le v' ljubesnivi saftopnosti sakonska frezha zvetí.

Svoje otroke je fkerbno vuzhila, ino v' strahu boshjim redila jih; ravno to je bila pa tudi otrók nar vezhi frezha. Veliko premoshenja otrokam vezh fhkodje, ko hafne alj pomaga, zhe pámetno ino poshteno isrejeni niso. — O naj bi vse matere to sposnale, ino svojim otrokam bolj sa lepe nauke fkerbele, kakor sa polne fhkrinje blaga! Dobra mati otrokam hišho prave frezhe postavi, ozhe jo pokrije.

Svojo drushino je f. Franziska lepo ime-la, ino je s' svojim posli takó prijasno shivela,

kakor bi bila njihna sestra. S' njimi je dělala, s' njimi molila, ino si je vsako jutro ino svezher toljko zhasa vsela, de jim je kaj lepiga brala, alj se kaj svetiga pogovarjala s' njimi. Sa to so jo pa tudi hlapzi ino dekcle vfi radi vbógali. — Sreznha hiha, ki ima dobro gospodinjo; ona je svojim zhasne frezhe ino vezhniga isvelizhanja mati, ino je vezh vredna, ko polne s - hrambe blaga; shlahni kamni njo ne plázhajo.

Zhe pa hozhesh kdaj dobra gospodinja biti, ne smésh v' svojih mladih letah mehko ino rasvujsdano shiveti. S. Franziska je oštro shivela, je s' porednim alj slabim shivesham sa dobro vsela, se je terdo postila, ino se je preprosto nosila, de si je ravno imenitniga stana bila. — Ni lepo sa gospodarja ino gospodinjo, ako sta kmétskiga stana, ino sdrava, pa posebi jesta. Drushini slab shivesh dajati, sebi pa boljshi jedi kuhati, je malopridna rasvada. Skupaj dělati, skupaj vshivati Ozhe nebeshki poshegna.

Po dobrih voljah hoditi ni bilo Franziskhe videti; raj je doma vbogim dala, kar bi bila po veselizah sapravila. — Hujiga greha gospodarji ino gospodinje ne storijo, kakor zele dni po beshjih potih, po gostijah, botrinah ino kolinah hoditi, dom, otroke ino drushino pa v' némar pustiti, ki se lahko pohujshajo, kedar bres vfiga strahu shivó. Hisha bres gospodarja ino gospodinje, pa truplo bres glave, kaj bo is nju, kakor merlizh?

Posebno skerb je f. Franziska sa mlade shenske imela, jim je delo dajala, alj pa v' flushbo pomagala, de bi se v' pohajanji ne spridile, sakaj lenoba je kofhata mati v'lih pregréh. Vuzhila jih je toljko skerbno, ko bi jim lastna mati bila. — Po smerti svojiga moshha se je vdova v'fim posvetnim rezhém odpovídala, ino je na svojo starost le sa nebesa skerbela. Bila je v'fim pobóshniga shivlenja lep isgléd, ino tudi frezhne smerti. — Takó lehkó je zhlovek v' v'fakim stani frezhen ino isvelizhan, naj le svoje dolshnosti svesto dopolni.

Hozhefh biti frezhna mati,
 Mor'fh devishtvo prav spofhtvati;
 Le poshtena dekliza
 Srezhna shena sakonfka.

16. S. Genofefa.

Isgléd bogabojezhe kmétifhke
 deklize.

Hozhefh dekliza mlada frezhna biti, ne sanahaj se na svojo salo 1) telo; lize ravno ko roshen zvet obletí. Ne posheljúj gisdovih alj shtimánih oblazhíl; one se sa dnar kúpijo, pa tebi nobene vrednosti ne dajo. Le sa zhednosti ferza skerbi, kakor f. Genofefa.

1) Lepo.

Na Franzofkim od bornih staršev rojena, je bila sale poštave, pa še lepši duše. Ni porajtala na telesno lepoto; le sveto shiveti, ino dušo s' zhednostmi lépšhati jo je nar vezh fkerbelo. — Deklize, ki truplo svoje preveliko líšhpajo, rade svoje duše posábijo; le pregréhnimu svetu dopádajo, Bogu se pa samérijo. Kaj bo is takih, kakor gréhnize.

V sedmim leti svoje starosti je f. Genofefa od svétiga fhkofa Germana zheden krishez dobila, in ga je na vrati nosila, de svetih naukov posabila ni, ki so jih f. fhkof deklizi dali, rekózh: »Sanizhuj nezhémerno obleko, ponishna bodi, ino svojo zhistost ohrani.« Vse to f. Genofefa obljudila, ino tudi svešto dopolnila je. — Oj naj bi se spomnile vse keršhanke deklize, ki tudi nófijo krishze na patanoshtrih (moljkih), alj na perših, de jih krishan Jesuf ravno to vuzhí.

Kér je f. Genofefa vsa brumna ino poštena bila, so jo sazheli ljudjé hvaliti, ino povsdigvati; alj ona se ni shtimala, še le ponishvala se je, ter je védela, de hvala ljudí nar vezh pogubí. — Koljko devíz je še saapeliva pohvala galjufnih perlisvalzov ob nedolshnost spravila! Dekelza, ki rada sladke befede poslušha, sama sebe oglušha, de posvarjena slušhala vezh ne bo.

Genofefa je pridno ovze pašla, in vsa nedolshna, kakor one, je bila svešta ovzhiza Jesusova, ki je svét Pastir svojih ljubih ovzhiz. Kako frezhne sô lehko na desheli deklize, ki

flúshijo svešto svojimu Bogu! Vezhi nevarnost je po mestih ino gradih svojo zhištoft sgubiti. Boljši je per kmetih zhišto ino vboshno shiveti, kakor med gospodó bres poshtenja kolhato hoditi. Kedar so s. Genofesi starishi odmerli, je shla v' blichno mesto Paris, ino je tudi v' mesti svešto Bogu flushila. Ravno sa to je pa morla veliko terpeti. Imeli so njo sa hinavko, zopernizo, ino she druge gerde perimke so ji dajali; alj molzhalaje, molila sa svoje sovráshnike, ino se ni dala motiti v' svojim svetim shivlenji. — Ako je ravno ojštro shivela ino pogošto bolihala, je vónder vzhákala bliso devétdefet lét. Bog je ji dal pred smertjó ino po smerti veliko zhudeshov délati, naj bi ljudjé sposnali, kakó je ona svešta boshja flushávniza, ino de bi njene stopinje posnémali.

V' zhištim' serzi svojimu

Lepshaj sedesh Jesufu;

Tvoje zhišto naj teló

Tempel svet'ga Duha bo!

17. S. Helena.

Isgléd dobrodarne kristjane.

S. Helena je mati pèrviga kerfhánskiga zesarja Konstantina. Rojena od bornih ajdovskih ljudi, pa sale postave ino glave madre, je rimskiga vojshaka Konstanzja Klora sa

mosha dobila, ki je po tém sa zefarja povsdig-
nen bil. Alj flaba je bila vsa njena frezha,
ker she práviga Boga sposnala ni.

Mogozhen Konfhtantin, njeni fin, je imel
s' svojim nasprótnikam hud ino nevárn boj.
Bal se je od svojga sovráshnika premagan biti.
V' tej skerbi se njemu na nebi svetel krish
perkashe, ino na krishi besede sapifane:
»Po tém snamenji bosh premagal.« — Dal je
satorej na svoj bandér slat krish narediti, ga
pred sebo v' vojsko nefti, ino sovrashnik je bil
pokonzhán. — Po tém se je on kerftiti dal,
ino tudi njegova she per shtir ino shéftdeset
lét stara mati Helena. Od téga zhasa je bila
ona vsa gorezha sa sveto Jesufovo véro; je
zérkvam po mestih ino po vesih lepe, drage
zerkvene rezhi vbogajime dajala, ino je vsa
ponishna s' drúgimi kristjánami k' boshji flush-
bi hodila.

V' svojim ofemdesetim leti se je she v'
sveto deshelo podala, je v' Jerusalemi ino na
drugih svetih mestih, kjér je nash Gospód Je-
sus Kristus hodil, vuzhil ino terpel, lepe zérk-
ve sídala. Na hribu Kalvarije je nala ájdovfki
tempel, ki so ga bili nevérniki is sovrashstva
posidali, rasfuti, ino sveto mesto spet ozhediti,
na katerim je bil Kristus krishan, ino pokopán.
Per tej prilóshnosti je zhudama svet krish naj-
dla, na katerim je bil Jesus raspét. Postávi-
la je zérkuv v' Betlehemu, kjér je bil Kristus
rojen, ino na oljfski gori, kjér je v' nebefa
shel. Tako lepo je sa boshjo zhest skerbela,

pa tudi vbogim vsákiga stanu po vsih krajih zbudno veliko dóbriga storila; vsim je bila dobra mati. — Zhe ravno nima vsaki zhlovek premoshenja toljko dobriga storiti, ima vender perloshnost po svojim stanu Bogu flushiti, ino s' révnimi vsmilenje imeti po svojim premoshenji. Kdor ima veliko, daj veliko; kdor pa malo imá, naj le da, kar premore. Bog ne gleda na dar, temuzh na serze tega ki daruje.

V' svoji veliki starosti je she svojiga sina, zesarja Konfhtantina lepo materno poduzhila, ino je v' njegovim narozhji sveto vmerla. Blagor vsim, ki v' Gospodu kakor ona vmerjó; njih dobre dela grejo sa njimi.

Vfako pridno dobro delo

Bo plazhilo tam imelo;

Le kdor dela dobro rad,

Bo v' nebesih tam bogát!

18. S. H e m a.

Isgléd kerfhanfke gospodinje.

Blaga Hema je bila na Pílfhtajni v' spodnim Shtajarskim domá, kjér se shé malo kaj stáriga grada posna. V' leti devet stotri ino ofemdeset se je vrodila. Njeni bogati ino imenitni starifhi so po Korofhkim, Krajnskim ino Shtájarskim veliko gradov ime-li, pa njih nar vezhi veselje bila je mlada

Hema, sakaj sama pamet, krotkóft ino pokórhina jo je bila. — O pazh ref! dobri otrozi so starishov nar vezhi bogastvo, pa tudi flabi nar vezha nefrezha. Kaj de bi tudi vsaki starishi sa svoje otroke toljko skerbeli, kakor starishi sa svojo Hemo.

Kedar je Hema nekoljko odrastla, jo poshlejo na dvor némshkiga zesarja svétiga Areha 1), zesarizi sveti Kunigundi, de bi se per téh imenitnih ino bogabojezhnih ljudéh vsiga dobriga navuzhila. — Kakó gerdo je pa v' sedajnih zhafih sa starishe, ki pogosto sami kaj ne snajo, pa tudi svojih otrók v' poshtene hifhe ne dajo, de bi se potrebniga isvuzhili. Kaj pomaga hzhéram she takó bogata dota alj erbshina, zhe pa v' glavi potrénbna nauka ni, ne v' ferzu poshtenih misel kershánfkiga sadershanja? Otrokam sa potreben nauk ino poshteno sadershanje skerbéti je boljshi, kakor jim sapuftiti polne shkrinje blaga.

Od brumne zesarize lepo poduzhena je Hema po volji svojih starishov Bilhelma, imenitniga, pa tudi poshteniga knesa alj grofa v' Selzah na Koroshkim vsela, ino je s' svojim sakonfkim veliko lét v' lepi sastòpnosti ino v' ljubesni shivela. Skerbela je kakor pridna gospodinja sa svoje pohishtvo, alj sravno zhafne skerbi ni Boga posabila. Rada je po premoshenji shlahna gospa veliko vbogajime daja-

1) Hajriha.

la, svešto molila, pa tudi svoje podloshne v' tvetim strahi imela, de so Bogu svešto flushili. — Le tam, kjér je strah boshji domá, tudi shegen boshji prebiva.

Bog je svojo flushávnizo tudi s' velikim terplenjam objifkal, de bi njej lepshi krono v' nebesih perpravil. Imela je sala fina dva; lepo jih je isredila, ino zhes vse drugo na sveti njuj je bila vefela. Nekoljko hudobnih flushávníkov, ki so rudo kopali, je neko strafhno gerdobo storilo, ino mlada gospóda sta jih ojfiro poshtrafala. Na to so se hudobneshi spúntali, ino sveti Hemi oba fina vbili. — Tudi mosh ji je na poti vmerl. Bila je sdaj vboga, sapushena vdova bres mosha ino bres otrók. Velíka je bila njena shalofst, pa she vezhi savúpanje v' svojga Boga. Kakor Marija boshja mati, je tudi ona rekla: Dekla sim svojiga Gospoda, naj se meni sgodi po njegovi besedi. — O naj bí se vsaka gospodinja v' nefrezhi ino v' terpljenji, bres ktériga nobena hisha biti ne more, vselej spomnila, de: Kar Bog stori, vse prav naredi.

Kér ni vezh svojih ná sveti imela, je fkerbela sa toljko vezh, kako bi bolj Gospodu dopadla. Posidala je s' svojim premoshenjam v' Kerzi na Korofhkim lep klofhtar, de bi v' njem duhovni sa boshjo zhaft, ino sa poduzhenje lju-dí shiveli. In kedar je svoje posvetne fkerbí pooprávila, se je ravno v' tajifiti klofhtar k' nonam podala, je med njimi kakor nar manjshi sestra shivela, ino na svoje stare dni le sa

nebesa skerbela. Kar je jiskala, je tudi najdla: med isvoljenim vezhno shivljenje.

Naj sveto Hemo vse deklize v' svojim devishuvi, shene v' sakoni, ino vdove v' svoji starosti svesto posnemajo, ino ne posabijo, kar f. Duh govori: »Lashniva je lepota, ino prasna posvetna zhaft; shena, ki se Boga boji, ona bo hvalena.«

Le nebéf je treba nar poprej jiskati, Bog nam hozhe drugo sa navershek dati.

19. S. I s a b e l a.

Isgléd v' milene devize.

Srezhni otrozi, ki imajo bogabojezhe starifhe; kakovi starifhi, so vezh del tudi otrozi, ako jih vbogajo, kakor f. Isabela, Franzofkiga kralja hzhér. V' kraljevi hifhi bi lahko bila vse iméla, kar bi se ji spoljúbilo blo; alj poshteni devizi ni bilo sa posvetno mar; vsa ponishna ino kròtka 1) je bila, ino poboshno shivela, kakor so jo bogabojezha mati f. Blanka vuzhili. Svojo nedolshnost varvala, svete bukve brala, ino pridno sa vboge délala je. Marfkateri sroti je oblazhilo naredila, ino mnógiga otroka oblekla. Kako lepo je, ker se bo-

1) Pohlevna.

gate hzhére ponishno nofijo, ino namesto svoje truplo s' draginoj lepotiti, raj vbogim oblazhila omiflijo, alj pa bolnikam postréshejo, kakor f. Isabela.

Naredila je enkrat neko posebno zhedno kapzo, sa katero jo je brat, kralj Ludvik profil, naj bi jo njemu dala. Alj lepo prijasno mu rezhe: »Ta kapza je prvo delo mojih rok po tej fhegi, sa to jo hozhem Jesufu dati, naj bo pervina njegova.« Ino na ravnost je kapo bolni sheni poslala, katero je s' vřim preskerbela.

Tako naj vboshze sa namétnike Jesufove sposnamo, de tudi nam enkrat porezhe: Lazhen sim bil, ino meni ste jésti dali, shejn sim bil, ino dali ste meni pití; gol alj nag sim bil, ino ste mene oblekli. Refnizhno vam povém, vse kar ste enimu mojih nar manjših storili, to ste meni storili. — O Kako bogátiga dolshnika, ino povrazhnika svéftiga si je Isabela isvolila, per katerim sdaj svoje plazhilo savshiva!

Vesela bodi pa tudi vfaka frota Jesufovih obljub; on bo sa tebe povernil, kar tí namesto njega dobířh. Ako si pa bogata ino premoshna, vbogih ne sanizhúj, fpolhtúj jih ko samiga Jesufa, ino pomagaj jim v' njegovim imeni; tako postreshelřh svojimu isvelizharju.

Kar kolj vbogim podelimo,

To sgubleno nam ne bo;

Tamkaj enkrat sadobimo
Stokrat vse poverjeno.

20. S. J e d e r t.

Isglèd kerfhánskiga devifhtva.

S. Jedert, ki jo tudi sveto Jero ¹⁾ imenujejo, bila je shlahnih ino bogabojezhnih starihov hzhér. Ker je vedla, de Bog ne porajta na shlahen ino imeniten stan, ampak de njemu le shlahno serze dopade, se ni shtimano nofila, temuzh sferbela je prav boguljubno shiveti. Bolj jo je vefelilo moliti, kakor rájati; rajshi je pogosto h' boshji misi hodila, kakor na posvetno gostvanje. De bi sa vfém Jesufova bila, mu je svoje devifhtvo na vezhno ohrániti obljubila.

Veliko je shlahnih mladenzhov Jederti v svate hodilo; zelo kralj Dogobert je njej imenitniga shénina ponujal; alj ona je odgovorila: »Nozhem tega, ne drugiga; Jesuf Kristuf je moj shénin.« — O de bi vfa-ko poshteno dekle fléhernimu sapelivzu ravno to odgovorilo, ki jo hozhe ob ljubo nedolshnost správit!

Po ozhétovi smerti se je s' svojó bogabojezhó máterjó v klofhter podala, bolj svefto Bogu flushit, ino loshej sveto shivét. Kakor

1) Ljuto.

je is mládiga lepo shivela, je tudi sveto vmerla. Jokale so se njene tovarshize sa njó, alj veselo so spréjmili nebeshki angeli nje dušho k' nebeshki svatovshni alj ohzeti, vézhniga veselja.

Srezhna je deviza, ki po isgledi f. Jederti Bogu posvezhena v' kloshtri shiví, ino lahko s' veselim serzam rezhe: »Kraljestvo svetá ino vso posvetno lepoto sim sanizhvala savolj ljubeshni svojiga Gospada Jesufa Kristufa, ki sim ga vidila, kateriga sim ljubila, v' njega vérvála, le njega rada imela.« — Alj vsaka ni pokuzana, de bi v' kloshtri shivela; tudi na sveti se poshteno ino sveto shivi. Ljubi Boga, ino greha se varji, svoje dolshnosti svešto dopolni, takó bosh zhasno srezhna ino vezhno isvelizhana; sakaj is vsakiga stana je pot v' nebesh adpért.

Hozhesh zhasno srezhna biti,

Enkrat pa v' nebesh priti:

V' svojim stani svešta bodi,

Pot pravize skerbno hodi!

21. S. Julija.

Isgléd svešte flushávnize boshje.

V' velikim mesti Kartago v' Afriki, kjér samorzi prebivajo, je bila Julija shlahniga stánu rojena. Grosovitni sovráshniki, ki so jih

Bandale imenovali, so mesto premágali, veliko ljudi pomorili, druge pa v' fushnost predali. Julijo je kupil neki kupzhovávz v' Sirfski desheli na jutrovim, ki mu je bilo Evsepi ime. — Teshek je bil sa Julijo fushen stan, alj is ljubesni Jesufove je rada flúshila, svefto svo-je opravila storila, se je ponishno ino pohlevno nosila; sa to je njeni ajdovfki gospodár njo toljko rad imel, de je sam rekel: »Raj bi vfe svoje premoshenje sgubil, kakor to dekle.« — Takó dopade svéft hlapez alj dekla Bogu ino ljudém; malopridne drushine pa se vlak bojí. Ne sa posvetnih gospodarjov del, ne sa zhafno plazhilo, temuzh savolj Boga naj hlapzi ino dekle pridni bojo; sakaj on bo njim pravizhen ino vezhen povrazhnik. Vfe naj k' njegovi zhefti storijo, kakor f. Julja, ki je bila perpravljena sa Jesufa tudi svojo kerv prelití.

Evsepi se je v' Franzofko na kupzhijo podál. Dalezh po mórji so se peljali, ino gre-dózh v' fredi morja na otók pridejo, ki se mu Korsika pravi. Otozhani so ravno svojimu ma-liku imenitno godvanje obhájali, ino mu vola saklali; so pléfali, pili ino jedli. Tudi Evsepi s' njimi potegne; Julja pa v' barki ostane; ino klezhé svojimu Jesufu flushi. Kedar poglavár to své, sazhne Evsepija krégati, sakaj kriftjano v' flushbi imá, ino ga nagovarja, naj bi Juljo njemu prepustil. Kér se pa Evsepi ne da pregovoriti, ga hudoben poglavár toljko vpijani, de se savedel ni.

Sdaj rezhe Juljô pred se pergmati, jo s' dobrim ino hudim nagovarja, naj svojo véro satají; alj ni se mu vdala. Vkashe jo tepsti ino sa lafe vlazhiti; alj ona v' tém terplenji vefelo Jesufa hvali rekózh: »Hvala tebi moj Bog, de sim vredna savolj tvoji-ga imena terpéti. Kakor mene sa lafe vlázhijo, fo tudi tebe s' ternjam vénzhali¹⁾, kakor mene tepejo, fo tudi tebe kervavo bízhali. 2)

Nevsmilen oblaftnik se nad njeno stanovit-noftjó vjesí, ino jo vkashe krishati. Vefelo je na krishi vmerla, ino ostala do konza svefta flushávniza boshja.

Kakor f. Julija naj vfaka kerfhanfka de-kla svefto dopolni opominanje f. Pavla, ki pravi: »Vi flushevni bodite pokorni svojim gospodarjam s' ozhitnim fer-zam, kakor Kristufu. Saj véfte, de bo vfaki sa vse, kar je dobriga storil, od Gospoda prijél, naj bo flushen, alj sam fvoj«.

Srezha je v' vfakim ftani domá,

Alj le sveftoba nam jo podá.

22. S. Julijana.

Isglèd gorezhe kerfhanfke ljubesni.

Od nevérnih starifhov rojena se je Juljana

1) Kronali. 2) Gajshlali.

íkrivíhi kerítiti nala. Sali ino bogati dèvizi je imeniten shenin Evlesi, ravno sa oblastnika postavljen, v' svate prishel. Obljubila ga je vseti, ako malike sapustí, ino právimu Bogu flúshiti sazhne. — Takó bi naj neveste ne glédale na posvetno imenitnost, ne na bogastvo, ampak le takim shéninam naj bi roke podale, ki Bogu svešto flúshijo. Kaj pomagajo bogati ino imenitni snubzi, zhe so pa nesvesti in rasbersdani ljubzi! —

Juljane besede so njéniga ozheta ino shenina v' serze slo sabolele; nista se kaj takiga nadjala. Vse si persadéneta njo pregovoriti; alj ni se njima vdala. Od svojiga ozheta je bila kervavo tepena; potem pa oblastniku, njénimu snubzu dana, ki se ji na vse vishe ponuja; alj ona stanovitno terdi, de se hozhe s' njim omoshiti, ako v' Kristusa vérje. On se pa isgovarja, de se bojí zesarju samériti. Na to mu Juljana rezhe: »Ako se ti pred vmerjozhim vladnikam i) tresesh, kako se pa predersnesh mene pergovárjati, de bi Vézhniga satajila?« — Koljkokrat déljajo nefrámneshi deklizham slate obljuje: de jih bojo vseli, jim obezhajo; alj ne verjámite jim. Kdor se Boga ne bojí, ne spofhtuje njegovih sapoved, kako bi vam bil on svélt? Le nekoljko zhafa, ino njegova legana ljubésn se vam bo v' nevsmileno sovráshenje spre-menila.

i) Kraljam.

Oblaſtnik veſ ſerdiť, de ga Juljana ne vboga, jo rezhe ſa lepe laſe na drevo obéſti, ino ſ' raſſtoplenim ſvinzam páłiti. 1) Goſpód njo pa možno ſtori is ljubesni do njega vſe prebiti, ino potem tudi v' jezhi vſe ſkuſhanje premágati. — Koliko ſe najde ſkuſhnjavzov ino ſkuſhnjávk, poſebno hudobnih bab, ki mlade deklize v' neſramno ſnanje ſaplétajo, beſede alj piſma nóſijo, ino gerdobe vuzhijo. Kdor take poſluſha, pride hudízhu v' odláſt, ſakaj taki ljudjé ſo njegovi najémniki ino najémnize.

ſtraſhne muke 2) je morla Juljana terpéti. S' roglatim koleſam ſo jo téri, ſ' plamenam ſhgali, v' raſpuſhen ſvinez namákali; alj vſe je premágala is gorezhe ljubesni do Jeſufa. — Vídeti toljke martre, toljko ſtanovitnoſt is gole ljubesni do Jeſufa, ſe je ſto ino trídéſet ma-likvavzov ſpreobernilo, ino je v' Jeſufa vérvalo. — Takò lepi iſgledi pobóljſhajo, kar hudobni ljudjé pohújſhajo.

Oblaſtnik jo je ſadnizh k' ſmerti obſodil. Vſa veſela gre Juljana vmrét, ſhe na moriſhi gledavze v' dobro opominja, ſi dá voljno glavo odſékati, ino nam pokashe, de je prava ljubeſn do Boga možhnejſhi ko ſmert.

ſrezná duſha, ki Bogá

vezh kakor ſvét ljubi;

povražnika tam imá,

in ne bo na ſgubi.

1) Pezhi. 2) Martre.

23. S. Katarina marterniza.

Isgléd modre kerſhanſke devize.

Koljko devifhki ſtan premore, nam pokaſhe ſ. deviza Katarina, alj Katinka, v' velikim meſti Aleksandriji na Egiptovſkim rojena. Bila je bogata ino ſala, ſhlahniga ſtanu; pa tudi modra ino toljko rafvetlena v' boſhjih rezhéh, de je ſtare modrijane premogla.

Hudoben zefar Makſimín, kerſhanſtva ino devifhtva nevfsmilen ſovraſhnik, bi jo rad bil ob pravo véro, ino ob nedolſhnoſt ſpravil. Sladke beſede ji daja, ſlato ino ſrebro ji ponuja; alj vſe to modre devize ne oflepi. Kér ſ' dobrim per njej' nizh ne opravi, njo ſhuga groſovitno mártrati ino vmoriti; pa nedolſhno ſerze, v' katerim Jeſuf kraljuje, ſe vſiga tiga ne vſtralhi. Stanovitno oſtane, kakor ſkala v' ſredi ſhumézhiga morja, ob kateri ſe ſerditi valovi vbíjejo. — Oj de bi deklize ſaj modre bile, ſa nobeno zeno ſvojiga devifhtva predati, naj bo ſapelivez kmet alj goſpód, naj bo mogozhen alj ſromák, ne ſ' hudim ne ſ' dobrim, ſakaj lahko jim hudoben zhlovek vſeme, kar jim zel ſvét dati ne ſamore.

Nevſmilen zefar poſhle po ſvoje modrijane, de bi jo v' njegovo voljo pregovorili; alj ona jim reſnizo toljko modro ino ſerzhno priſzha, de ſe ſami preobernejo. — Serdit zefar jo ſapové ſ' kolam tretí; alj kolo ſe v' priſzho

f. devize rasletí. Sadnizh jo vkashe ob glavvo djati; ino tako je ona dvojin venez prijela kakor deviza ino marterniza.

Kaj pa bote ve flabe deklize enkrat na sodbi Jesufu odgovorile, ki se dashe tako lahko neframnim sapelivzam pregovoriti? ve ki od njih perftane, dnarje, robze 1) in drugo go-ljufno blago jemlete, s' katerim vas oflepijo? Vse to kervavo blagó bo vam v' pogublenje.

Le kdor sa zhístoft vse terpi,

Sa preganjávze profi,

Devishki venez sadobi,

In ga v' nebesih nosi.

24. S. Klara.

Isgléd svefte vuzhenke Jesufove.

V' Afisi na Lafhkim rojena je f. Klara she is mládiga posebno gorezho ljubésn do Jesufa imela, ter se je njemu vsa isrozhila. Tifti zhaf je f. Franzishko Serafinski, ravno tiftiga mesta roják, poln boshjiga Duha po veséh ino mestih ljudi k' pokori ino pobóljshanju shivlenja možno opominjal. Kakor bister vir, ki se med vedle 2) roshize rasliva, ino jih so-pet lepo oselení, je teklo njegovo svarjenje, ino je veliko sapufhenih serz sa boshjo zhaft spet

1) Haderze. 2) véle.

oshivelo. Kér ga je s. Klara saflíhala, je fklenila se vsa Bogu v' flushbo podati. — O naj bi se tudi lepo opominvanje tvojih staríhrov, vuzhenikov ino spovednikov, dekelza, tudi tebe tako rado prijelo, sa koljko manj fols bi se med nami prelivalo!

S. Klara si je vezh tovarshíz pervsela, ino je fhla s. Franzíhka profit, naj jim regelze narozhí, po katerih de hozhejo shiveti. S' veseljam je svet mosh to njeno profhngo dopolnil, ino jim tudi prebivalíshhe odlozhil, kjér bi naj fkupaj Bogu flushile, pridno délale, ino sa isvelizhanje fkerbele. S. Klara je vbofhtvo Jesufovo lepo pesnémala, ino ni imela svojiga, kamor bi glavo poloshila. Sa vsakdanjo potrebo si je s'láshnimi rokami perflushila. — Ne bodi satoraj shalofhna, dekliza moja, ako si vbóshniga stanu; vboshnej ko si, bolj si podobna Jesufu. Le samo to naj ti bo fkerb, de bofh bogata v' zhédnoftih ino dobrih delih, kakor je s. Klara bila.

Vlakimu zhloveku Bog en krish odlozhi, sa to, kér ga ljubi. Sveti Klari je peshal dolgo bolésh. Zelih ofem ino dvajset lét je svoje teshave poterplivo nosila, ter je všim bolnikam dala lép isgléd, hoditi sa Kristufam, ino si takó nebefa flushiti.

Hozhefh s' Kristufam kraljvati,

Se ne sméfh ti krisha bati;

Le fkos krish in poterplenje

Vezhno dojde se shivlenje.

25. S. K r i s t i n a.

Isgléd keršhanfke stanovitnosti.

S. Kristina je bila méstniga poglavarja hzhér, ki je bil malikvávz, ino je kristjane nevmileno preganjal. Mlada Kristina je bila dobriga šerza, vša krotka ino pohlevna. Kristjani so se ji možno vsmilili, ki so jih grosovitno martrali. Zhudila se je, de takó stanovitno terpijo; rada jih je imela. Bog ji pri-loshnost da sveto keršhanfko véro sponati, ino svet keršt prijeti. — Tako vsaki, ki vsmilenje škashe, vsmilenje najde.

Vša gorezha sa véro Kristusovo je vse domazhe malike sdrobila, ter je to srebro ino slato vbógajme rasdajala. Grosoviten ozhe njo pa tako strahno rasmefáriti da, de je meso v' kofzih od njeniga telefá padalo. Terpela je vse sa nebesfko kraljestvo, ino ni hotla svojiga Jesufa satajiti.

Serdít ozhe njo vkashe na kolo pervésati, pod kolo možno sakúriti alj podnéti-ti, njo s' oljam politi, ino tako po malim na ogni obrázhati. Bog svoje svefte flushávnize sapuřtil ni. Plamno je po okólj stojezhih gledavzih planilo, ino se devíze šhe doteknilo ni. Njéni ozhe je od prevelike jese per prizhi vmerl. — Takó se Bog sa svoje poškuřha.

Dijon, ki je sa njenim ozhetam flushbo naštopil, jo vkashe v'tempel malika Apolona vlezhi; pa šhe ni praga preřtopila, she se

malik is svojiga altarja sverne, ino rasleti; Dijon pa nagle smerti vmerje. — Sa njim je Juljan ravno to flushbo prijél, ino jo dal s' pushizami prestrélati. Bogu se je sadofti sdelo; vsel je njeno duſho v' ſveto nebó. — Nebesa ſo drage ino ſilo terpijo. Kdor do konza ſtanovitén oftane, bo isvelizhan.

Stanovitna le v' terplenji

Bodi duſha moja!

Zhaka v' vézhnimu shivlenji

Tebe krona tvoja.

26. S. Kunigunda.

Isgléd ſvete sakonſke shene.

S. Kunigunda alj Kunged, je na Nemſkim shlahne ino imenitne ſtaríſhe imela, kateri ſo jo prav ſkerbno ino poboshno isredili. Ni ſe hotla mèhkiga ino predòbriga shivlenja vāditi, ako je ravno viſòkiga ſtanu bila, ter je vedla, kako is rasvájene mladofti nefrezhna ſtaroft pride. — Kdor hozhe frezhno shiveti, naj ſe vadi v' mladih letah s' bornim shivesham in oblazhiam sa dobro vseti; takó bo v' vſakim ſtani lahko s-hajal. Omoshila ſe je s' ſ. Hajnikam alj Areham, ki je bil po tem sa rimſkiga zesarja isvoljen. Obljubo ſta ſi obedva ſtorila v'sakoni kakor brat ino ſestra po devíſhko shiveti, ino ſta ſvojo obljubo do ſmerti terdno

dopolnila. — Nar vezhi frezha v' sakoni lepa saftopnost je; le is nje sa sakonfke vse dobro isvira. Najde pa se tudi veliko sovrashnih jesisikov, ki is hudizhovga savida sakonfko ljubésn ránijo, ino sakonfkim ljubi mir podérajó. Taka se je f. Kunigundi ino f. Hajnriku godila, de sta ravno svetnika bila.

Hudobni ljudjé so jeli f. Kunigundo obrékovati, kakor bi Hajnriku nesvesta bila, in druge shtimala. Dolgo je to gerdo obrekvanje voljno poterpela; alj kér je tudi njéni f. mosh flabo od nje misliti sazhél, je Boga na prizhosvela, ino je s'golimi nogami po rasbélenim shelesi gor in dolj shla bres vse bolezhine. — Slabo sakonfki ljudjé storijo, ki na hudobno ogovárjanje porájtajo; shivi pekel si pa naredijo, ako med sebó ajfrati sazhnó. Vtaki bridkosti ni nefrezhnim sakonfkim ne svétvati, ne pomagati. Ako vse prizhanje s'dobrim ne pomaga, naj se k' Bogu obérnejo in voljno poterpijo. — Dolshnóft pa tudi je sa samero alj odpuhanje bres odláganja profiti; sonze naj ne gre sa goro zhres jeso alj serd sakonfkih. Tudi Hajnrik je svojo nedolshno she-no f. Kunigundo klezhê sa odpuhanje profil, ino nje vse svoje shive dni rasshalil ni vezh.

Po smerti svojga svétiga mosha je f. Kunigunda vso posvetno zhaft ino obláft sapuštila, se v' klofhter podala, pridno délala, svetsto molila, ino je lepo pohlevno med svojimi sestrami shivela. — Tako more vsake vdove nar perva sferb biti le Jesufu dopasti, ino pa

veliko dobriga storiti. Vdove, ki rasbersdano shivijo, gerde beséde déljajo, svoji hihi ino zeli sofelki nepokoj napravljajo, so po besédah f. Apostelna Pavla she shive mertve.

Kakor je f. Kunigunda lepo shivela, se je tudi k' smerti lepo perpávljala. Rada je sveto branje poslúfhala; ino kedar je svete sakramente prijala, je veselo v' Gospodi vmerla. Shla je sa svojim mosham nebesko krono prijét.

Naj bi sakonfke shene po isgledi f. Kunigunde posvetne nezhémernosti, gísdašte alj prevsetne oblazhila, ino mehko rasvájeno shivlenje sovráshile; ponishnost, bogabojezhnost ino lepo saštopnost pa sa toljko bolj ljubíle, koljko vezh bi frezhnih sakonov bilo, ki jih sdaj posvetno sadershanje nefrezhne stori.

Sveta zhiftoft in poshtenje
 V' frezhen sakon perpeljja;
 Srezhno sakonfko shivljenje
 Da sveftoba sakonfka.

27. S. L i d v i n a.

Isgléd poterpeshlive deklize v' bolesni.

Posvetne deklize salo lize nar vezh veseli, ino sladke besede sapelivih lisunov: de so lepe, jim medeno' dopadejo; alj ravno to je nar nevárnishhi mresha, v' katero pregreshen svét

nedólshno deklifhtvō sapleta. Lep isgled mōdriga sadershanja je deklizam f. Lidvina.

Imela je revne, tode poshtene starifhe. Lépiga liza je bila, alj fhe shlahnejfhi dushe. Kér fo se ji mofhki ponújali, ino sa njoj hodili, je Boga ferzhno profila, naj njo nefrezhe ovarje, v katero je telefna lepota she toljko dekliz sapeljala. Bog jo vflifhi, ino ji poshle hudo bolésn, ki je Lidvini sdravo dufho ohranila. Lidvina je na ledi padla, fi rebro vlomila, se je vlegla, ino is fvoje bolne postelje zelih ofem ino tridelet lét vftala ni.

Velike bolezhine je imela: roka se ji fufhila, drobovina gnila, sobjé fo jo nevfsmileno boleli, ino ni bilo sdravnika, ne sdravila njej sa pomagati. Vezhi pa, ko vse teshave, je bila njena poterpeshlivoft. Ni jo blo flifhati shal besede; vezh ko je terpela, fhe vezh je po isgledi Jefusovim is ljubesni do njega terpeti sheljela. Vfim fosedam je bila fvete poterpeshlivofti shiv isgléd.

Bres terplenja ni zhloveka pod fonzam, pa tudi ne isvelizhanja; alj fhkoda, de ljudjé fkos nepoterpeshlivoft saflushenje sgubijo, dvakrat toljko terpijo, ino fi v' terplenji pomagati ne vejo. — Tudi f. Lidvina je bila v' pervih letah fvoje teshavne bolesni slo shaloftna; duh je bil voljn, alj njeno mefo je bilo flabo. Bogabojezh duhóvn fo jo podvuzhili, naj se zelo boshji volji podvershe;

fvoje terplenje s' Jesufovim fklene, ino fe plazhila vefeli, ki nje v' vezhnofti zhaka. Po tem nauki ni le voljno, temuzh tudi vefelo je terpela. Vfim, ki fo njo objifkavat hodili, je nar lepfi nauke dajala.

Pogofito nimajo domazhi s' bolnikam praviga poterpenja; fhe vezhkrat pa tudi bolniku vftrezhi mogozhe ni. Tako fi dvakrat toljko nadlego napravljajo. Imela je tud' f. Lidvina hudobno shenftvo, ki je bolnizo filo gerdo imela; alj bolna Lidvina je s' sdravoj poterpela, ino je vezhkrat rekla: »Lehko s' njoj poterpim sa voljo Jesufa, ki mene to vuzhi, pa tudi sa nje del, de fe poboljsha.«

Bog je fvojo flushavnizo she v' shivlenji s' zhudeshmi pozheftil; fhe vezh pa po smerti. V' tri ino petdesetim leti njene ftarofiti njo je v' fvoje prebivalifhe vsel, kjer ni vezh bolesni, ne smerti ne terpenja, kjer je vse poprejno minulo.

Varji fe, de lize salo
 Ne bo tebe ogoljfalo;
 Kakor rosha ono obleti.
 Voljno fvoje krishe nofi,
 Sa lepoto dufhe profi,
 Ki v' nebesih vekomaj zveti.

28. S. L u z i j a.

Isglèd stanovitne [zhifte devize:

S. Luzija je bogabojezhe starifhe v' Si-
rakusi, v' velikim permorskim mèsti na spod-
nim Lafhkim, imela. Bila je fhe òtrok; de
fo ji ozhe vmerli; alj fkerbna mati Evtihija njo
po kerfhanfko lepo isredijo, ino kedar je she
odraftla, njo imenitnima mladenzhu sa nevesto
obljubijo. Alj boshja volja ni bila, ino tudi
Luzijna ne; sato fe ni sgodilo.

Njena mati fo dolgo lét na kervoteki bo-
lèhali, ino ni jim pomagalo nikako sdravilo 1)
vezh. S. Luzija jim je teshave polájlhala,
ter je svoji materi lepo ftregla. V' Kataneji,
v' nekim mèsti ravno tifte deshele, fe je na po-
kopalifhi f. Agate veliko zhúdeshev godilo.
Tudi f. Luzija fe s' svojoj materjó na boshji pot
podá materi ljubiga sdravja profit. Bog ji da na
pokopalifhi safpati. V' fpanji fe ji f. Agata
perkashe, ino ji pové, de bojo mati sopet os-
dravili sa voljo terdne vére fvoje hzhere; pá
de bo tudi Luzija ravno tako zheftítliva devi-
za ino marterniza v' svojim mèsti, kakor je
ona v' Kataneji. Na to fe veselo prebudí, ino
mater sdravih najde. Boga fte is zéliga ferza
hvalile; ino Luzija je mater nagovorila; naj
vfo njeno doto alj erfshino vbogim rasdelijo;
ino njo, omoshiti fe, ne sílijo vezh.

1) Arznejá.

Sreznho se povernete v' svoje mesto Sirakus, ino sazhnete premoshenje med vboge deliti. Kér pa Lizijan nje shenin to své, jo hitro nevernimu oblastniku Pashkasju satoshi. Nevsmilen poglavar jo rezhe pred se pergna-ti, ino si vse persadene, de bi jo v' hudo pregovoril. Alj serzhno mu je deviza odgovorila, de hozhe le práviga Boga moliti, naj stori s' njo kar hozhe. »Ti si sapravlivka, ji ferdít oblastník pravi; svoje lepo premoshenje si med pohajazhe rastrófila; na dushi ino telefí neframna si!« Luzija mu je odgovorila; »Svoje premoshenje sim na dober obrest poloshila, 1) sim ga dala svojim potrebnim bratam ino sestram, ino nisim sapravlivka.

Tudi ostudna nisim, ter sim ohranila svoje devishtvo. Le ti si neframen, ki dushe sapeljujesh, de Boga satajijo, ino sa minejozhe posemljko veselje nebeshko, vezhno prodásh.« Vef ferdít ji oblastník rezhe: »Vmolknila bosh, kedar te bom terpinzhiti dal.« Luzija mu odgovorí: »Per flushavnikih boshjih boshja beseda ne vtihne, sakaj obljubil jim je Kristuf Gospód, de bo f. Duh is njih govoril, kedar bojo pred kraljmi ino oblastnikami stali.« Pashkasi jo pobara: »Alj je tudi v' tebi f.

1) Na zhinsh. alj v' lehen dala.

Duh?« Ona mu rezhe: »Vfi, ki zhiſto ino ſveto ſhivijo, ſo tempel boſhji, ino f. Duh prebiva v'njih.« Na to groſovitneſh pravi: »Vkaſal te bom v' neſramno hiſho (kurbárnizo) gnati, naj te f. Duh ſapuſti.« Ona mu je odgovorila: Ako mene poſíloma oframotiti vkaſheſh, ino jeſ v' to ne dovoím, bo dvakrat lepſhi devifhtva venez moj.«

Hudoben poglavár vkaſhe f. Luzijo v' neſramen kraj vlezhi, de bi njo ob devifhtvo djali; ali ſhe toljki junaki jo niſo ſamogli is meſta premekniti. Na to oblaſtnik ſavpije: »To je zopernija!« S. Luzija pa pravi: »Ni nobena zopernija, ampak le boſhja mozh.« — Poglejte deklize, kako Bog zhiſte devize varje, ki ſe ferzhno, koker f. Luzija, greha branijo. Nihzher jih ne premaga.

Sodník je vkaſal germado okolj nje nanofiti, ino njo ſaſhgati. Alj ona moli, ino v' ſredi plamena ſdrava ſtoji. Veſ ſdivján poglavár jo ſadnizh ſapové ob glavo djati. Ino f. Luzija je lepó pokléknila, ſa ſveto zerkuv proſila, naj ji Bog ljubi mir da; po tem je voljno glavo mezhu podala, ino duſho iſrozhlila ſvojimu Bógu.

Ne poſábite deklize tudi ve, de ſte ſa veliko zeno drago odkuplene Jeſuſové fluſhávnize, ino de je vaſho telo tempel f. Duha, ki ga zhiſto ohranite naj.

V' nebefih venza dva
 Med vřim nar lepřhi řta:
 Nar pervi je devize,
 In' drugi mārternize.

29. S. Marija Magdalena.

Isglěd refnizhniga pobólřřhanja.

Veřel isglěd sapeljanim deklizam, ki fo nedolřhnořt ſvojo nefreznho ſaprāvile, ako řkerbijo isvelizhane biti, je po ř. evangelji Marija Magdalena.

Ozhitna grěřhniza je bila, veliko jih je pohūřřhala; pa vender nje vřmilen Bog řhe ni ſavergel. — Tudi ſa tebe revna ſapeljana grěřhniza řhe Jeřuf raspete roke derřhí, ino te ſopet k' ſebi řhelí, ako ře hozheřh kakor Marija Magdalena k' njemu poverniti.

Jeřuf je, od nekiga fariseja řhmona na obėd 1) povablen, ravno ſa miřo ředel; alj řhtimán gořpodār je malo řpořnal, koga ſa miřo ſoj imá. řdaj pride Magdalena, ſavolj řvojih pregrėh vřa vřokana, v' hiřho, poklekne k' Jeřuřovim nogam, ſažhne mile řolře takati, ř' njimi njegove řvete noge omivati, jih ř' lařnim' lařmi řriřhe, ino ř' řhlahnoj diřhavoř mařili. — Oh kako řo drage řolře prave pokore, ki iř řtudenza řhiřte ľjubesni řvirajo! Tudi ti

1) K' miři.

leško s' njimi vse dolge svojiga pregresčenja poplazašah.

Fariseju je na gréshnizo mersélo. »Alj bi Jesus pravi prerok bil, je sam per sebi djál, vedel bi, kako rasglasena gréshenza je; she dotèkniti bi se ji ne dal.« — Takó pregreschen svét tudi prej alj shlej gréshnika samezhuje; alj Bog ga ne savershe, zhe ga je ravno hudo rasshalil, naj le prave pokore ne samudí. Jesus se sa vjókano spokornizo poskusi, ino jo sagovarja, rekózh: Njéj bo veliko odpušhéniga, kér veliko ljubi. »Potem se ljubesnivo k' njej oberne ino ji rezhe: Tvoji grehi so ti odpušheni. Jidi v' miru!« — Ravno to storijo tudi namestnik boshji per spóvedí v' Jesusovim imeni. Srezhna dusha, ki se prav spové, pa tudi resnizhno poboljšha.

Od te frezhne dobe ni Magdalena Jesusa vezh sapuštíla; hodila je sa njim, njegove boshje nauke poslušhala, njemu stregla, ino ga spremíla tudi na straschen hrib mertvasfhkih glav, kjér je per njegovi smerti shalofna pod krišam stala. — Takó more tudi vsaka prava spokorniza storiti: sapuštiti svoje hude tovarshije, isflezhi gísdašto alj prevsetno nosho, pridno objískovati flushbo boshjo, ino takó pohújshanje poravnati, ki ga je s' svojim rasvujsdaním shivlenjam dala, ino se nikdar lozhiti vezh Jesusa, svojiga dôbriga pastirja.

Kakó sa ljubo vsmílen Jesus prav spokornjene dushe imá, on Magdaleni ozhitno pokashe. V jutro svojiga zhaštíliviga od smerti vstajanja

Magdalena s' drúgimi shénami s'godaj, alj sara-
no, k' njegovimu pokopalishu hití, njemu she
sadno zhaft fkasat, ino njegovo preíveto telo
v' shlahno masilo djat; alj one pokopalishe
prasno najdejo. Angelj njim pové, de je od
smerti vřtal, ino Marija Magdalena tezhe to
vuzhenzam povedat. Kedar špet nasáj perdir-
ja, se per pokopalishe pomudi, ino milo joka.

Angelj njo veř prijasen pobara: Shénka!
kaj jokalh? »Ona globoko isdihne, ino
pravi:« Ker so mi mojiga Gospoda
vseli, ino kam so ga poloshili, ne
vém.« Na to so jo she bolj solse polile, ino
ter se oberne, v'gleda mosha, ki jo poprafha:
»Shéna! kaj jishesh?« Mislila je, de je
vertnar, i) ino mu jokáje odgovori: »Gospód!
alj si ga ti vsél, povéj mi povéj, ka-
mo si ga poloshil, de jes po njega
grém.« Jesuf jo na to po imeni saklizhe,
ino se ji sposnati da. Ona pa pred njega na
kolena pade, rekózh: Moj ljubi Vuzhe-
nik! ino se ga okleniti hozhe. Takó naj vsa-
ka gréřhniza Jesufa jishe, ino svoje grehe
milo objokuje; gotovo najdla ga bo. Magdale-
na je do svoje smerti v' ořtri pokori shivela,
ino je po vofki stesi pobóljřhanja veselo sa
Jesufam v' nebesé shla.

Skos shivlenje gre od tod

V' řveti raj le dvojni pot:

i) Gartnar.

Pervi pot nedolshnosti,
 Drugi je fpokornosti;
 Ako perviga sgubífh,
 Glej, de drujga ne vgrefhífh.

30. S Magdalena od Pazis.

Isgléd pridne fholarze.

Kakor se shlahno drevze she v' mladosti lepo kashe, tok je tudi Magdalena, hzhér ime-nitnih starífhov, ki so se od Pazis pífali, she is máliga lepo shivela. Rada je molila, pridno v' fholo hodila, sheljno svete bukve brala, ino je svefto boshjo besedo poslúfhala. Take pri-dne deklete so marlivim buzhelizam 1) podob-ne, ki v' jutro svojiga shivlenja fkerbno nabé-rajó, kar bojo enkrat drugim dajale.

Svoj kruhek, ki ga je sa kofilze 2), alj pa sa malo jushno dobila, ino v' lizhni kórbizi, alj v' jérhafzi v' fholo nefla, je po poti vbogim rasdelila, ino je tako she v' svoji mla-dosti dobre dela telesne mílofti dopernáfhala. Alj she vezh so jó dobre dela dufhne mílofti fkerbele. Malih, nevednih otrók je okólj febe nabrala, ino jih je tako lepo kerfhánfkiga nauka vuzhila, de so jo vfi radi poslúfhali. Ona se je tudi toljko pametno nofila, de se ni podftopil kdo v' prizho nje kaj nespodóbniga

1) Zhibelizam. 2) Froshtik.

siniti, alj pa kaj gèrdiga sazheti. — Oh kako dragi so taki otrozi Bogu ino vŕém pošhtenim ljudém!

De bi se na sladkarije ne rasvádila, si ni bres potrebe nikolj jesti pervòfhila, ino je takó vse s'voje flabe pozhutke premogla. — Ne rasvadujte se mladenzhize vse kar vidite posheljeti, ino kar nájdete v' vufta sanesti; taka rasvada stori ljudí nar vezh nefrezhnih, ki svojiga flábiga poshelenja strahvati ne snajo.

Vsmílenga Jesufa lí je Magdalena sa svojiga ljubiga isvolila, ino ga je v' presvétim reŕhnim Teleŕi posebno zheftila. Nje nar vezhi shelje so bile, se v' svetim obhajili s' njim skleniti. Dokler je ŕhe premala bila k' svetimu obhajilu perŕtopiti, je svojih mater tajiste dni, ob katerih so per svetim obhajili bili, posebno v' zhefti imela, jih je ljubesnivo objela, ter je rekla: »Oh moja mama! kako frezhni ste vi, ker Jesuf Kristuf v' vas prebiva!« — Blagor duŕham, ki pogosto ino vredno k' svetimu obhajilu grejo; juterna rosa roshno zvetje omladí, ŕhe lepŕhi oshiví bogoljubno serze vredno í. obhajilo.

V' svoji vezhi starosti je veliko skufhnjav soper sveto vero, svoj devíŕhki stan, ino soper druge svete rezhi imela; alj vse je s' molitvijó, s' postam, posebno pa s' pogostim svetim obhajilam frezhno premágala.

Hude bolesni so jo obdale, alj vse bolezhine je voljno poterpela. Enkrat jo tovarŕhiza poprafha, kdo ji mozh daja tako voljno ter-

peti? Magdalena ji na bridko martro pokashe rekózh: Pogláj, kaj je nefkonzhna ljubésn boshja sa isvelizhanje mojo storila! Kdor se terplenja Jesufoviga spomni, svoje teshave s' njegovim íklene, ino Bogu isrozhi, njemu bo vse terplenje sladko, ino ljubesnivo. Takó si ona od mladosti do starosti je bebefhko krono flushila, katire se sdaj per svojim Sheninu veseli.

Sazhnite she v' svojih mladih letih, kerfhanfke deklize, sveto shivéti, ako hozhete zhaľno frezhne, ino vezhno vesele býti, sakaj:

Kar se otrok navuzhífh,
To bofh v' starosti imela;
Kar v' mladosti samudífh,
Tega stara ne bofh shela.

31. S. Marjeta, deviza ino marterniza.

Isgléd kerfhanfke stanovitnosti.

S. Marjeta, alj Margareta, je bila na jutrovim doma. Svojo mater je hitro po rojstvi sgubila; njena dojka pa jo je skerbno v' kerfhanfki veri isredila. Bila je vfa ponishna, krotka ino bogabojezha dekliza. — Srezhni so otrozi, ki poshtene péstovne alj varuzhke imajo, ki jih húdiga várjejo ino lepo vuzhijo. Sprideni posli so per otrokah kuga.

Kér je Marjétiza she odraftla, jo ozhe damu vsemi; pa zhudno se mu sdi, de je toljko ponishna ino framoshliva. Vrajtal si je, de bi lahko kristjana bila. Pred se njo saklizhe, ino pravi: »Jeli si kristjana? alj je to mogozhe? kdo bi te bil tako dalezh smotil?« Ona mu lepo zhedno odgovori: »Resniza je; Gospód me je po svojim všmilenji v' svoje kraljestvo poklizal.« Ozhe ostermí, ino pravi: »Vender ne posabi, koljko grosovotnih marter bošh imela, zhe bogov svojiga ozheta ino deshele molila ne bošh.« Ona je odgovorila: »Véro v' práviga Boga meni nobeden vseti ne more; perprávljena fim sa svojiga Isvelízharja tudi kerv preliti. Nizhefar bolj serzhno ne she- lím, kakor de bi tudi vi s' menó práviga Boga sposnali, ino molili.« — Kako mozhna je shiva véra ino gorezha ljubésn zhishe dushe! Ona premaga sapeliv svét, ino se tudi smerti ne bojí.

Terdovraten ozhe svojo keršhanfko hzhér sholdnírskimu poglavarju Olibriju isporozhí, naj bi njo od keršhanstva odverní. Saglédati zhedno ino ljubesnivo devizo se sa njo vneme, ino jo hozhe vseti. Slate obljuje ji dela, naj keršhanfko véro sataji; njo lepo profi, ino ji hudo shuga, alj ne premore njo. — Kako ra- de pa sedajne deklize sladkim obljubam sape- livzov verjámejo, sa kako malo rezh svoje dra- go devishtvo, pošhtenje ino dobro ime proda- jo, ker bolj svét ino njegove dobrote ljubijo, kakor pa svojga Boga.

Poglavár fe sazhne f. Marjeti grositi, ji sapové malikam ozhitno darvati, ino ker tega storila ni, njo vkashe s' tshibami rastepfti, ino s' shelésnimi grebeni po zelim shivoti tako nevmíleno raszhefati, de nje ni sam poglédati mogel. Da jo v' jezho sapreti. Ona fe je Gospodu perporozhila, ino osdravil njo je, pa tudi mozh ji dal vse fhufhnjave premagati.

Vfo sdravo vglédati fe poglavár sazhudi, ino pravi: »Poglej, kako te bogovi radi imajo, ki so ti tako hitro rane pozélili; sahvali fe, ino daruj jim!« Alj Marjeta je odgovorila: »Tega niso mertvi bogovi, pa tudi ne ljudjé storili, storil je sam boshji Sin, ki duhó gréhov, telo ran refhi, ino fvojim vérnim pomaga. — Srezhna dekliza, ki fe tako svefto na Jesufa sanele.

Serdit poglavár jo rezhe vnovizh terpinzhiti, s' rasbélenim shelesam shgati, ino sadnizh ob glavo djati. Veselo je svojo glavo rabelnu, svojo nedólshno duhó pa Jesufa dala. Ohranila je fvetó isvelizhanfko véro; sa to na podobi krish v' rokah dershí; premagala je peklenfko hudobo, sa to nesnano kazho na pafi ima.

V' vfih fkufhnjavah in teshavah

Stanovitni bódimo;

Zhe naf ravno fvét savershe,

Nam odperto je nebó.

32. S. Marjeta Kortonska.

Isgléd velike spokornize.

Na Lafhkim bliso mesta Kortone je Marjeta svoje starishe imela: dobriga ozheta, pa ihe boljshi mater, ki so njo lepo v' boshjim strahi isredili. — Blagor otrokam, ki dobre starishe imajo; naj bi jih le tudi vselej vbogati hotli! Alj zhe se ravno dobro poduzheni otrozi nekajko zhasa motijo, ino na flabe pote sáj-dejo, spet jih starishov dobri nauki sbudijo, ino na prav pot savérnejo.

She le ofem lét stara je Marjeta svojo fkerbno mater sgubila, je dobila preojstro mazheho, ino je preméhkiga ozheta imela. Dekliza sazhne polvetno shiveti, ino svoje truplo nespodobno lishpati, de bi moshkimu spolu dopadla. Kar je hudóbnige jiskala, je najdla; v' svojim trinajstim leti se je s' rasbersdanim gosposkim mladenzham sisanila, v' eno ptujo mesto pobégnila, ino je zelih devét let v'gerdi nezhistosti s' njim shivela, ter se nosila, kakor bi njegova sakonska bila. — Gorjéj desheli, mestu ino hishi, kjér se sakon ne spofhtuje vezh, ino po divjalhko v' preshestvanji shivi! Nefrezhno moshtvo, ino jomene shenstvi, ki se v'tako shivljenje podá, ino takó rekózh od nefrámniga greha shivi. Eden bo sploh nefrezhen ino pogublen, ako zhas milosti boshje samudí, sakaj pravizhen Bog je tako rasvújsdano shivljenje preklél.

Marjeta je bila še le eden ino dvajset let stara, alj v'la v' grehi, od nezhište ljubesni svojiga rasvujsdániga mladenzha flepa. Bogu se je sadošti sdelo; moral je on smert storiti, de se je ona prebudila, ino sapuštila svojo pregrešno shivljenje.

Mladenzh je na ene dni od nje flovo v-sel, se na pot podál, pa ji obljubil kmalo spet priti. Ona zhaka alj ne dozhaka ga vezh. Marjetni kushek alj pfizhek, ki je mladenzha spremil, nasaj perzvili, njo sa krilo ali sukno s' febój vlezhe, ino jo sunaj mesta sa eno germovje pelja. Pod germado najde svojiga mladenzha vbítiga; zhervi foga she jedli. — Vsa prestráshena savpije: »Oj nefrezhni! kjé je sdaj tvoja dufha?« — Tak shaloften konez imá nezhišto snanje med moshtvam ino shenstvam, ki ras sakona en s' drugim shivijo; sakaj f. Duh govori: »Kdor se s' kúrbami (alj s' kurbirjami) sklene, bo ne-framen; on bo zhervam shivesh, ino nejegova dufha is bukev shivih vèrshena.«

Hitro je svoje grešno mesto sapuštila, je ozhitno vse sa odpuhanje profila, ki jih je pohújshala; se je k' svojimu ozhetu povernila, ino si isvolila svojiga spovednika, délat ojštro pokoro. — Sa velike pregrehe je potreba tudi velike pokore. Zhe si dékliza ti s' svojim slabim sadershanjam ljudi pohújshala, moresh tudi v' djanji ozhitno pokásati, de si se pobóljshala, in sapuštila vse svoje gerde navade. Nar

prej si je potreba dobriga spovednika isvoljiti, per enim oftati, ino le svešto sadershati po njihovih naukih. Voljno more spokorniza vse safmehvanje ino preganjanje hudobnih ljudi poterpéti, sakaj pregrešna ljubésn svetá se v' sovrashtvo spremeni.

Mazheha ni pervolila, de bi ozhe Marjeto pod streho vseli. Shla je spet od svojiga doma v' mesto Kortono, ino je v' trétjim redi alj ordni s. Franzilška do smerti v' stanovitni pokori shivela. Bog njej ni le grehov odpustil, tudi s' zhúdesmi je spokorjeno flushávnizo svojo pozhestil, de sposnamo, kaj prava pokora stori. — Varujte deklize svojo nedolshnost, ne verjámite slatim obljubam, ne vdajte se sapelivzu; naj bo gospófkiga alj kmézhkiga stanu, ne obógajte ga. Ako ste pa po Marjetno grešhile, ne odlágajte pokore, de vam ne odjide slat zhaš isvelizhanja vášhiga. Doneš vam je obljudil odpushhanje dober Bog, alj jutre ni obljudil.

Gléj de ne smoti

V' tvoji lepoti

Tebe, o dekliza, spazheni svet.

Zhe si grešhila

Glej de omila

Mitro bošh s' sólsami mádeshe spet.

33. S. M a r i n a.

Isgléd práviga pobóljshanja.

She le tri leta stara se je Marina od svoje sestre deset boshjih sapoved navuzhila. Med vřim ji je perva ino nar imenitnej sapoved nar bolj dopadla, ki pravi: »Ljubi Boga zhres vse, ino svojiga bliřhniga kakor řama řebe.« Varvala se je hudobnih otrók, ino sa vřak greh so jo řolse polile, ki řo ga drugi otrozi řorili. — O kako lepo je dobro poduzheno dete v svoji nedóřshnosti! — Alj řlabe tovarřhije ga popázhijo.

Marina je v' svojih vezhjih letah s' enoj rasvujsdanój neframnoj déklizej spanje imela, ino od nje se je sapelivih norzhij navuzhila. Nehala je moliti, ine lepo Bogu řlúřhiti, sazhela se řlřhpati ino řhtimano nořiti. Brumno se je le na videsh po hinavřko dělala. — Tako se vřaki godí, ki Boga sapuřti, ino jifhe sapelivimu řvetu dopařti. —

She řo řhtiri leta njeniga řlábiga řhivlenja pretekle; ino sdaj jo bógabojezh mařhnik spreobérnejo, de je řpet sazhela Bogu řveřto řlúřhiti. — Duřhi samujeno ni, dokler řhe le k' řpovedi hodi, ino se boshjih naméřtnikov ne sogiba. Sa greham more pa priti ojřtra pokora, ino řefnizhno pobóljshanje.

V' pervih letah pobóljshanja jo je veřt tolřko pekla, de je tudi njeno řruplo řlabe!o.

Zelih štirnójt let je ves dušhen nepokoj poterpeshlivo prestala. Po tem ji je Bog szer dušhne teshave odvsel, ino njenimu serzu veliko veselja dúshniga dodelil, alj bres terpenja spokornize ni puštil, ino ji hudo bolésn pošhle. Vsi persti so se ji skérzhbili, sama kost ino kosha nje je bila. V' toljkih bolezhinah vsa voljna ino krotka ni rekla shal besede, zhe njo ravno kdo rasshalil je. V' svoji hišhizi je prebivala, ino vezh drugih pošhtenih deviz per sebi imela, ki so v' sveti drushbi med sebo shivele. Naj si ravno neprenéhama v' posteli, je vender zelo hišho v' lepi saftópnošti vishala. — Tako se zhednošt v' terpenji zhišti, kakor v' ognjeni pezhi slato. Srezhen ki voljno terpi.

Nar hujšhi je sa Marino sadna bolésn bila, pa je vender svojimu spovedniku djala: »Naj vse bolezhine nad mene prídejo, ki mi jih dober Bog pošhle, rada do konza svetá terpím, zhe je boshja volja takó.« — Jézhalo je szer njeno telo v' sťrašhnih bolezhinah, alj duh je bil voljn, dokler je svojo dušho v' boshje roke isrozhila. — Kdor v' svoji mladosti grešhi, se naj na starošt oštro pokorí, ino to bres vsíga odláganja, sakaj bres pokore sa grešhniko isvelizhanja ni.

O deklíze, sapuštite

Vso nezhémernošt svetá,

Sa nedolshnoft le fkerbite;
In ljubite Jesufa.

Vfa posvetnoft bo nehala
Zhednoft vékomaj oftala.

34. S. Marzelina.

Isgléd poshtene devifhke tovarfhije:

Kdo ne posna imenitniga zérkvenga vuzhenika, f. fhkofa Ambrosia? Njegova feftra je bila f. Marzelina, bogabojezha kakor njeni fvet brat. — O kako lepo ino flavno je, zhe fe brati ino feftre med febó k' dobrímu opominajo, ine hudiga varjejo, de fi nišo le v' rodi, andak tudi v' zhednofti shlahtá! —

V' njeni mladofci jo ni draga posvetna obleka fkerbéla, de je ravno imenitnih ftarifhov bila. Shivela je tiho ino pohlevno, je pridno délala ino molila. Sogíbala fe je flabe tovarfhije, ne le prefhèrniga mofhkiga spola, temuzh tudi shenfskih, katere fe neframno pogovárjajo, ena drugo flabih rezhi vuzhijo, poshtene tovarfhize pa saframújejo. Veliko devíz bo fkos tako obhoja mlazhnih ino sapeljanih. — Srezhna satorej dufha, ki raj v' famoti shiví, ino po volki poti hodi, ki v' nebepelja, kakor f. Marzelina.

Po smerti fvojih ftarifhov je s' brúmnimi deklízami v' sveti prijásnofti ino ljubefni shivela. Njena hifha je bila prebivalifhe poshtenih

deviz, katire so skupaj Bogu flushile, ino se k' dobrimu opominvale. — Taka sofeska alj drushba Bogu dopade, ino boshji angeli so nje veseli.

Prava zhednost se more poskúfiti, ino fkos terplenje poterditi. Tudi f. Marzelino je terplenja veliko objiskalo. Snotrajna shalost ino svunajno obrekvánje hudobnih ljudi je veliko nadlóg njej délalo. Poterpela je, ino se tolashila, rekozh: Zhe bi ravno pred ljudmi nedolshni bili, vender pred Bogam ni nobeden sadofti zhist. — Na smertni posteli je svojim tovarfhizam djala, ki so se okolj nje milojekali: Ne jokajte; dosdaj je Bog v' meni prebival, od sedaj bom pa jes v' njem prebivala: — Slushi le svesto, dékliza moja, svojimu Bogu, lahko bosh zhisto ohranila tvojo duho ino telo; boshji tempel bolh, ino f. Duh bo v' tebi prebival.

V tvojim serzi Bog prebiva,
Dokler zhisto vest imásh;
Boshja roka te sakriva,
De se v' hudo ne podásh.

35. S. Matilda.

Isgléd lepe séfterne ljubesni.

S. Matilda brumna brumna deviza, ni le fama bogabojezho shivela, ona je tudi sa svo-

jiga brata Aleksandra skerbela, ki je bil štiri leta mlajši od nje. Marsele so ji vse posvetne nezhéarnosti, pa tudi bratujih je perštuditi si persadévala. Bog je Matildi pomagal, de je sveta sestra tudi svétiga brata imela. — Kako lahko bi frezhna vřaka hiřha, vřaka shlahta bila, naj bi se bratjé ino sestre med sebo v' reznizi ljubili, pred hudim svarili, ino v' dobro nagovarjali, kakor f. Matilda svojiga brata.

Kedar je njeni brat she odrařil, pa tudi posveten biti sazhél, ga je enkrat Matilda nagovorila, rekózh: »Saj vesh, ljubi moj bratez! kako mene isvelizhanje tvoje fkerbí. Kako řlabo je pa najno shivljenje Jesufovimu podobno! Kjé je najna ponishnost, katire bi se imela od njega navuzhiti? Kjé najno vboshstvo, katero nama on v' besedi ino v' djanji perporozha? Kjé je krish najne poterpeshlivósti, ki bi ga imela sa njim nofiti? — Vbogaj me, ino odpejva se goljufnimu řvetu, ki naj sa peljuje, ino zelo lahko pogubí!« —

S' gínjenim ferzam ji brater odgovóri: »V' reznizi sposnám, de je sa mene to posvetno shivljenje slo nevarno, bojím se sa svoje isvelizhanje. Tebi se perporozhím, de me vodish; v' vřim te hozhem vbogati.« Kakor řta řkle nila, řta tudi řveto shivela, sanizhvala pregreřhno veselje, ino řta frezhno en drugimu v' nebefa pomagala.

Sveta dolshnost je, de starejsihi bratje ino sestre svoje mlajsihi vuzhijo, svariijo ino hudiga varjejo. Pa tudi velik greh je, zhe vidijo hudo delati jih, pa molzhijo, alj njihove pregrehe stariham, alj drugim predpostavlenim sakrivajo; ravno tistih grehov se deleshni storijo. She hujsihi je, ako stareji svoje mlajshe brate ino sestre drashijo, tepejo, pohujshajo, alj zlo v nesnane pregrehe sapeljajo.

Toraj vbogajte svoje starejsihi brate ino sestre, pa le v pravizhnih rezhéh, ino varjte se hudiga od njih navuzhiti.

Lepa je lepa med bratmi in sestram
 ljubésn,
 Gréhna prijasnost pa stráhna bolésn.

36. S. M o n i k a.

Isgléd isvelizhánfkiga posvarjenja.

S. Monika je per svojih stariham vino tozhit hodila. Vsak den je po malim takö dolgo piti poskúshala, de se ga je prevezh pervadla. Imeli so staro poshteno dekle, ki ni dopustila otrokam vse jemati, tudi ne bres potrebe jesti ino piti, kakor bi hotli. Enkrat ste se s' Monikoj sporekle 1), ino dekla jo je ozhitno pjanako imenovala. To je mlado deklizo toljko v

1) Skregale.

ferze sabolelo, de se je per prizhi tej hudi navadi sa vfelej odpovedala.

Omoshila le je, pa je hudobniga moshka imela; alj vfa krotka ino pohlevna, se je lahko s' njim saftopila. Imela je saliga fina Avgulhtina, ki je bil sfer vitoko uzhen, alj slabo je shivel. S. Monika je pa tako dolgo molila, ino se jokala sa njega, de ga je skos sfoje solse prerodila. Svet shkof ino imeniten zerkven ozhak je postal. Vefelo je v' njegevih rokah vmerla.

Vfak zhlovek ima sfoje slabofti; kaj de bi se tudi vfak pofvariti nal! Alj malokdo se s' lepim da pofvariti; le jesijo se, ino sovrashijo sfoje svariuze. Dokler pa zhlovek pregrehe sfoje ne iposna, se tudi poboljshati ne more. Satorej pravi moder mosh: Boljshi je ozhitno svarjenje, kakor pa skrita ljubesn; boljshi so rane nam od prijatlov dane, kakor kuhleji tiftiga, ki nas sovrashi.

Huda navada se lahko premaga,

Zhe se poboljshanje le ne odlaga.

37. S. N e s h a.

Isgled nepremaglive devize.

Kaj devishki stan velja, kako se sapeliv svet premaga, nam s. Neshalepo, de nizh lepshi, pokashe. Bila je v' Rimi bogatih starishov

hzhér, she v' svojim trinajstim leti toljko sala ino ljubesniva, de je veliko snubzov imela. Med všemi jo hozhe Prokop, rímlkiga oblastnika fin, sa svojo imeti. Polhilja ji na dom mnógotere ino drage dare, pa she ne pogleda jih, ino mu vse nasáj poshle. Sazhél je sa njoj lásiti, de bi njo premotil; alj sapodila ga je rekózh: »Poberi se sitni sapelivz, ino ne misli, de bi deviza te tebi vda-la, ki je Gospodu vsiga sveta sarozhena. Zhíste dúfhe ío saklad alj fhaz nebélhkiga Shénina ino nevmerlivošt je njihova juterna.« 1) Sapihi si dekelza te besede globoko v' svoje serze, ino tudi ti sapelivzam takó odgovori.

Is nezhište ljubesni rado nevsmileno sovrasenje isvira. Kér f. Nesho premotiti niso mogli, jo nevérnimu šodniku satóshijo, de je kristjana. Oblastník njej vse obéta, kar je kolj lépiga ino dóbriga; pa tudi s' fráshnimi múkami ino s' grosovitnoj smertjoj ji shuga; alj vse safojn. »Jesuf Kristuf je moj she-nin, je f. Nesho djala, on, katériga mati je deviza, katérimu angeli flúshijo, ki je lepshi ko sonze ino luna. Zhe njega ljubim, sim nedolshna, kedar se njega doteknem, sim zhísta, ker njega vsemem, deviza ostanem. Le temu ívojimu Bogu hozhem svešta

3*

1) Dél alj dév.

oftati, le v'njega vérvati, ino s' njim porozhena biti. On je moj, ino jes lim njegova. Kakor mlada ino flaba sim, mozna bom vender sadofti svoji mu Shéninu shiveti ino vmreti.»

Gnali so njo pred malikvavfki altár, de bi po ajdovfko aldovala 1); pa niso jo pergovorili, ne perfílili. Pokríshala se je, v'nebefa roke povsdignila, ino vse premágala. — Oblaftník jo vkashe v'neframen hram peljati, ino rasvujsdanim mladenzham dati, de bi ji devifhtvo vseli. Nesha se tudi tega ne vstrafhi, ter pravi: Jesuf moj Gospód mene posabil ne bo. On zhiftim ljubim rad pomaga, ino ne bo dopuftil telo ofkrúiniti 2), katéro je njemu posvezheno. Ona moli, boshji angel njo sakriva, ino neframni mladenzhi fhe poglédati se nje ne svúpajo. Samo eden njo s'nespodobnim ozhefiam pogleda; alj per prizhi ga boshja roka sadene, ino se sverne. S. Nesha pa sa njega profi, ino ga spet oshiví. — Tok mozna je sveta zhiftoft; boshji angel je nje poseben varh. Le tam, kjér nezhist ogenj she poprój v' deklifhkim ferzi gori, se devifhtvo vezhi vbrantiti ne more, de bi v' hudi perlóshnosti ne pogorelo.

Serdít fodník jo obsodi na germadi sashgati. Serzhno je na germado stopila. Vifoko

1) Ofrovala. 2) Omadeshati.

ino fhroko je plamno fhvigalo, béshali so trinogarji 1); f. Nésa je pa v' fredí gerezhe germade bres vse fhkode stala ino molila, kakor zhíftá dúsha, ino ogenj se nje ne prime. — Po tém jo obsodi, de bo ob glavo djana. Veselo, kakor nevésta k' poroki, na sodno mesto gre; ljudjé se sa njo milo jókajo, le ona svete péfme poje. — Tudi rabelnu 2) se je toljko vlmí-lila, de ji ni glave vsékati mogel.

Serzhno ona ljudém rezhe, ki so jo oshalovali: »Kaj me mudite! moj Shénin bo rasshalen, de me tako dolgo zhaka. Naj mene prejme, ki me je poprej isvolil.« Trepetáje she rabel stóji, alj ona mu serzhnost pergovarja, rekózh: »Kaj zhakafh vmoriti telo, ki je tok nefrezhno bilo, dopasti ozhém, sa katere ne maram. Ne boj se mene vmoriti, faj se po smerti sazhne sa me boljshi, vezhno shivljenje.« Po tem je molila, rekózh: Hvalim tebe o Bog, de si me greha varval. Vsemi mojo dúsho, o Gospód, ki je tebi draga bila, ino katero si toljko ljubil. Sadobila bom, kar sim vselej sheljela; k' tebi grém, kateriga sim vselej ljubila. — Všekal je rabel glavo, ino v' svete nebesa je njena zhífta dúsha sletela, nedolshna kakor lepa ovzhiza, katero na podobi sravno sebe ima.

1) Martrovzi alj berizhi. 2) Frajmanu.

Oh kako lep je zhist rod, poln zhaftí pred Bogam, ino pred ljudmi! Devize so shlahen zvet svete kerfhanfke zérkve. Ohranite devíftvo, ljube deklize, ino dokler v' svet sakon ne stópíte, bodite neveste Jesufove. Serzhno se vojfkujte sa devífhki venez; ako ga enkrat sgubíte, zél svét vam ga ne more povérniti vezh.

Glej de ne smoti

V' tvoji lepoti

Tebe, o dékliza, spázheni svét;

Serzhno se brani,

Zhistoft ohrani,

Jesuf, tvoj shenin, te hozhe imét'.

38. S. N o t b u r g a.

Is glêd poshtene kerfhanfke dekle.

Na Tirolfkim, slo vbogih, pa bogabojezhnih ljudi, je Notburga v' eni grafhini sa kuharzo flushila. Bila je vsa pohlevna, pridna, ino olim dobra. Gospá so ji perpuftili vsak den med vboge rasdeliti, kar je gospòdi per misi ostalo. — Takó drushinzhe 1) ne imé gospòdarjam bres védenja jemati, ino vbógajme dajati; le kar sebi perterga, alj pa sprofi, to bres greha drugim da.

1) Pofel.

Po smerti stare gospé je mlada gospá Otilja ostankov vbogim dajati prepovédala, ino je vkásala jih v' pomije metati. To je vsmileno Notburgo možno v' serze bolelo. V'fako nedelo ino sapovedan prasník je s' suhim kruham ino s' vodó sa dobro vsela, svoj del pa vbogim dala, de bi faj enkrat v' nedelo jih poshivila. Alj tudi to je Otilji merselo. Notburgo per gospodu toshi, de potepuhe ino kradlivke v' grafhino vadi. Gospód Notburgo enkrat perzhaka, videti, kaj vbogajme nosi. Ona mu pokashe nekoljko svojiga malzha, ino pa zhúterzo alj flashko vina, ki ga je vbogim perhránila. Gospód pa tega videl ni, ampak je svoji gospéj povedal, de je le óblanzov ino pa luga nekoljko Notburga nefla. Na to seshe gospá v'fa serdita nad Notburgo, kakor bi bila ona gospóda goljfala, ji da flavó, ino sapové, se na ravnost is grada pobrati.

Poterpeshlivo Notburga svoje rezhí pobe-re, ino se ravno odprávlja, kar Otilja naglo sbolí. Satorej she Notburga ostane, hudobni gospéj ljubesnivo freshe, jo prosi ino opomina, naj se s' Bogam spravi', ino svojo dušho olkerbí. Po smerti gospé she le grafhino sapuŕti. — Kako lepo je tajistim dobro storiti, ki nám hudo hózhejo! Taki so pravi otrozi Ozheta nebéshkiga.

Notburga h' kmetu v' flushbo gre. pridno dela, svesto Bogu flushi, ino prav veselo ino frezhno shiví. Grafhino 1) je pa s' Notburgoj

1) Grad.

tudi vfa frezha sapuſtila; ena nefrezha sa drugoj je goſpòdo sadela. — Takó je bogabojezha drushina velika hiſhna frezha, pa tudi malo-pridni hlapzi in dekle nar vezhi nefrezha; ino boljſhi, de kamen na tiſtim meſti leſhí, kjér rasbersdano drushinzhe ſedi, ki zelo hiſho pohujſha, de boſhji ſhegen alj blágoſlov od hiſhe beſhí.

Sapuſhen goſpód je Notburgo ſpet v' flushbo profil, ino njej obljudil, de bo kakor nekdej po ſvoji volji vbógajme delila. Ino glej, v' enih letah je bilo per gradi ſpet vſiga dovólj. Notburgi ſe je poſledna ura perblíſhala, ino lepo mirno je v' Goſpódi vmerla. Vbogi ſo sa njo jókali, kakor sa ſvojoj máterjoj; njene dobre dela ſo jo pa v' nebela ſpémile, kjér sdaj ſvoje plazhilo ſavſhiva.

Kar dòbriga vbogajme tukaj delíſh,
Povèrjeno tamkaj v' nebefih do-
bíſh.

39. S. P o l o n a.

Iſglèd gorezhe ljubesni do Jeſufa.

S. Apolónija je bila v' Aleksandriji na Egiptovſkim domá. Od ſvojih mladih lét je kakor kriſtjána poſhteno ino zhiſto ſhivela. Groſovitni nevérniki ſo njo ſgrábili, pred ma-lika peljali, ino hotli perſiliti, de bi ſvojo véro satajila, ino Jeſufa preklínjala. Alj ona je

ferzhno odgovorila: »Jesuf Kriftuf je pravi Bog; njega mormo moliti, ne preklinjati.« Na to so ji s' pestmi ino s'kamnjam vse sobe isbili. Savolj tega se fhe sdaj sa posebno priproshnizo v' sobnim bolenji zhefti. — Sa naf bi bilo bolje, de bi naf v'lelej kdo raj po sobih vdaril, to se pravi posvaril, kedar kaj nespodobniga govorimo, kakor de naf poslusha, alj zlo pomaga klafati, ino druge obrekati. Sa v'fako prasno besedo bomo enkrat odgovor dajali.

Hudobni malikvavzi so f. Polono is mesta vlekli, veliko germado naredili, ino shugali njo shivo sashgati, ako Jesufa ne sataji. Ona si nekoljko odihne, ino kedar jo sopet vprafhajo, raj fama v' ogenj gre, kakor bi f. vero satajila, ino v' vezhen ogenj prifhla. — Takó shiva vera ino prava gorezha ljubesn vse martre sa Jesufa raj preterpi, kakor njega sgubiti.

Nikolj ne bo na sgubi,

Ki Jesufa prav ljubi.

40. S. P o t a m j a n a.

Isgléd svete devifhke framoshlivofti.

S. Potamjana je imela nevérniga, malopridniga gospodarja, ki je nezhisto shivel, ino hotel tudi s' svojój dekloj preshestvati. S' dobrim ino hudim njo nagovarja, de bi njo v'

svoje gerdo djanje napravil, pa svešta flushávniza boshja se mu ne vdá, ino hozhe rajšhi vmreti, kakor sgubiti svojo nedolsnost. — Takó je sa flushevne nar boljšhi flushba nar vezhi nefrezha, ako poshténiga sadershanja per hišhi ni. Boljšhi je majn flúshiti, ino bórnej shivéti, alj per poshtenih ino bogabojezhnih ljudéh. Nar vezhi nefrezha je gréh.

Neframen gospodár je svojo poshteno dekle hudóbnimu oblaštniku isrozhil, in njega plazhal, naj jo vmorí. — Ni sa oftati poshteni kèrfhenzi vezh per taki hišhi, kjér neframno mošhtvo njej po zhištofti streshe, sakaj is gèrdiga sapelvanja se nevsmileno pregánjanje sazgne, ino teshko bres flovesa nehá.

Nevsmilen oblaštník njo hudo martra ino fili, de bi Kristufa satajila, ino svojemu gospodarju po volji storila; shuga njo tudi vojšhakam v' oframotenje dati; alj nizh ni s'njoj opravil. Na njeni serzhen odgovor sapové nekimu vojšhaku Basilidu njo k' smerti peljati. Oblodil njo je, de bo do gòliga iflézhena, ino v' kotel vrele smole vtoplena. Sramoshliva deviza se je vezh vstrafhila neframne ifleke, kakor vrele smole. Lepo je roke povsdignila, ino toljko profila, naj jo faj oblezheno vmorijo, de so ji dovolili. — Vesélo se po tem rabelnam v' roke da, ki jo po malim od nog do glave zeze tri ure v' vrelo smolo spúfhajo, dokler svojo zhišto dušho Bogu isrozhi.

Tudi Basilidu, ki je njeno sramoshlivošt pred rasvujsdanim, nevérnim ljudštvam branil,

je nebelhko krono isprofila. — Deklize! vuzhite se od f. Potamjane devishke framoshlivosti. — Sakrivajte spodobno svoje telo, ino poshteno se oblazhite; nespodobna nosha, ino neframno sadershanje nedolshnost samori. Blagor vam, ki ste ino ostanete zhiftiga ferza, Boga bote glédale.

„Sramoshlivost je devize

Ljuba sarja juterna;

Zhe je nima tvojo lize,

„Si devishstvo vgáfnila.

41. S. R e g i n a.

Isgléd bogabojezhe pasterize.

„S. Regina je shlahne, pa ájdovske starišhe imela. Mati ji je na njenim porodi vmerla. Dali so jo neki kerfhanški dojki v' amstvo, alj dojtvo; od nje bila je v' kerfhanški véri poduzhena, ino po tem kèrfhena. Kedar jo nevéni ozhe damu vseme, ino své, de je kristjana, njo ves ferdit k' njeni dojki od hišhe sashene. Dobra shenka jo je rada pod streho vsela, ino Reginza ji ovze na desheli pase. — Oh boljshi je na kmetih med nedolshnoj shivinzoj biti, kakor po gradih ino mestih per sapelivzih shiveti. Svoje nedolshno veselje imá sfer vsak stan, nar lepshi pa kmetishki, naj bi prav v' njim shiveli.

S' veselim ferzam je s. Regina svojo malo zhredo pašla, ino boshje rezhi premihlovala. Rada je na Jesufa mílila, kér se tudi dober pastír svojih ovzhíz imenuje; profila ga je, de bi tudi ona bila njegova svešta ovzhiza. Premihlovala je frezhne pastirze na Betlehemskih planjavah ¹⁾, ter jih je v' duhi glédala, kako so per jáfelzah Jesufovih klézhali, ino Odrefhenika svojga molila. Darvala je tudi ona ljubimu Jesufu svoje ferze, ino mu je obljubila svešta vselej ostati. — To so lepe ino svete rezhi sa fante ino déklize na pashi. Od takih naj bi sa kratek zhas pogovárjali se, angeli boshji bi se s' njimi veselili. Alj pogosto se pastirji ino pasterize na pashi gerdo gerdo sadershijo, nesramno norijo, se skrivshi ostudnih rezhi vuzhijo, ino greh déljajo, ki v' nebo vpije, ino se she imenvati ne smé. Bog se vsmili takih mladenzhov!

Deshelshki oblaštník je po tistim kraji hodil, je salo Regino sposnal, ino njo vseti hotel. Ravno je bila v' petnajstim leti, alj v' nevárn sakon s' nevérnikam vdati se hotla ni, ino mu je odkritoferzhno povédala, de je kristjana. S' hudim ino s'dobrim njo nagovarja kershanško véro satajiti, ino njega vseti; alj ona Jesufu svešta ostane.

Vkashe jo tako nevsmileno bizhati alj tepsti, de se je zlo nevérnikam vsmilila, ino po

1) Ravninah.

tém v' jezho potífniti; alj jezha se je rasvetlila, ino ona osdravlena bila.

Drugi dan njo sopet pred sodnika perpejljajo, ino kedar se smotiti dala ni, jo s' shelésnimi grebenmi rastérgajo, s' gorézhimi báklami pálijo, ino v' merslo vodo pomákajo. Kedar ona v' nar hujshih martrah Boga hvali, se glaf is nebél saflilhi: »Bali (pridi) Regina, de boh deleshna krone Isvelizharja svojiga!« — Na te glaf se je nad ofem sto nevérnikov preobernilo. — Tako bo isvelizhan, kdor do konza svéft oftane.

Dvé roshze zvetijo is semlje v' nebó:

Lilja nedolshnosti béla;

Rudezha ko kri bo sravn lilje lepó

Rosha terplenja zvetéla.

42. S. R o s a.

Isgléd devíshke poterpeshlivosti.

V' Ameriki, v' novim deli sveta, je bila f. Rosa rojena. Vbóshniga stanu je bila, pa lépiga oblizhja; sa to so njo Rosho imenovali, namesti Isabele, po kateri je kershena bila. Rosi pa ni dopadla telefna lepota, ki deklize tok rada vkane alj ogoljfa, ino v' nefrezho perpravi. Skerbelo njo je poshteno, bogabojezhe ferze; sa to se terdo postila, ino je rada molila, po isgledi svete Katarine Senenske, ka-

tero si je v' svojim shivljenji posnematí isvolila, ter je sklenila sa v'felej v' devílhkim staní oftati.

De bi se grešne nevárnosti sognila, ni hotla v' posvetne tovarshije sahájati, ne po navadi drugih rasvujsdano shiveti. Sa to so njo malovredni ljudjé zherteli 1), safmehvali, ino gerdo obrékali. Alj vse je voljno prenefla, ino vesela bila sa Jesufoviga imena del pregánjana biti.

S. Rosa je tudi sa svoje stvariske pridno delala, ino jim je kakor pridna buzheliza, alj zhibeliza shivesh nosila. — Kedar je pa videla, de bi sa njo prenevarno med sapelivimi ljudmi shiveti bilo, je shla v' klofster svétiga Dominika, de bi Bogu bolj svešto flushila. — Tokó naj vsaka dekliza kraj sapustí, kjér bi se teshko gréha ovarvala. Kdor nevarnost ljubi, bo v' nevárnosti konzhan.

Zhlovek pa bres vse skušnjave biti nemore; v' njej se zhloveška zhednost poterdi. Tudi Rosa je imela veliko skušnjáv, alj vse je s' boshjoj pomozhjoj serzhno premágala.

Tudi mi svoje skušnjave lahko premagujemo, alj le hòzhemo; Bog nas ne da zhres nasho mozh skúshati.

De bi s. Rosa v' zhednosti popólnama dorastla, ji Bog hudo bolésn poshle. Voljno je vse bolezhine terpela, ino pogosto sdihovala,

1) Sovrashili.

rekózh, »O ljubesnivi Bog, le pošhli mi tesháv, pa tudi svojo ljubésn v' mojim serzi poterdi!« Mlada v' letih, pa bogata v' zhednosti je svoje shivljenje polna ljubezni v' Jesufa sveto sklenila.

Bog svoje ljube pogosto objíhe, jim pošhija dušne ino telešne teshave, ino jih tudi hudobnim ljudém pregánjati da; alj írezhna dušha, ki svojo skufhnjo dobro obstojí, sakáj kér bo pravizhna najdena, bo prijela krono, katero je Bog obljudil tém, ki njega ljubijo.

Hozhes' ti v' shivljenje

Enkrat jit' od tod:

Krísh ino terplenje

Je kraljeva pot.

43. S. R o s a l i j a.

Isgléd isvelizhanfke famote.

Na Lafhkim v' mesti Palermo rojena je f. Rosalija, mlada, imenitna ino bogata deviza, hitro sposnala, de je svét goljusen, ino nevarne njegove dobrote. V' ítrahu pred sapeljvanjam, ino is gorezhih shelj Jesufu v' lepi nedólshnosti flushiti, se v' famoten kraj na goro podá; ino tamkaj veliko lét lepo Bogu flushi, moli sa slepe pošvetne ljudi, ki se v' zhašne rezhí prevezh saljubijo. — Naj bi mlade deklize bolj famoto ljubile, kakor pošveten

trufh, ino nevarne tovarfhije, lahko bi fe, kakor f. Rosalija, greha varvale. Zhe ravno ne v' puhavo, pa vender v' zérkuv alj v' kak tih kraj fe more vezhbart nedolshnost podati, fvoje ílabofti fposnat ino objokat, ino Boga profit, naj ji pomaga sapeljvanje frezhno pre-mágati.

S. Rosalija fi je k' sadnimu na hribi Pa-lernijo, bliso morja, prebivalifhe isvolila, ino je verh hriba v' enim berlogi fvento vmerla, kakor vfi nedolshni lahko vmerjó, ki fo zhifti-ga ferza. — Dolgo lét nifo védeli sa nje fve-to truplo, alj v' veliki fili je Bog fvento devizo ljudém sa príproshnizo dal. Strafhna kuga je po Palermi morila, sa to veliko ljudi v' gore sbéshalo. V' blishni gori najdejo to fvento tru-plo; ino sravno sapifano: »Jes Rosalija, hzhér Sonibalda Montrejalfkiga go-fpoda, fim is ljubeshni do Jefufa te berlóg sa prebivalifhe isvolila.«

Kakor hitro fo truplo f. Rosalije vsdignili, v' mésto Palermo pernefli, ino fe perporozhili njeni príproshni, je kuga nehala. Sa to fo jo kriftjani sa patrono v' kushnih morijah isvolili, ino se njéj po vezh krajih v' príproshno isro-zhili; kakor postavim v' Junfki dolini na Ko-rofhkim v' fedemnajftim ftoletji. Strafhna kú-ga je bila v' desheli, ino ljudjé filo merli. Brumni duhovni, Jefuitarji, fo na hribi pod f. Hemoj v' enim berlogi njeno podobo ofker-beli, Bogu altár naredili, de fo vérni po pri-proshni f. Rosalije, ino fkos terdno savupanje

v' boshjo pomozh nevsmlene kuge réfheni bili. — Takó Jesuf, shenin zhištih duh, prošnje svojih nevést gotovo vřliřhi, ako so le po boshji volji sravnane. Srezen kdor svojo zhiřtořt ohrani, on bo prijatelj nebéřhkiga kralja.

Oj ne bodi vam teshko, ljube hzhéře, se posvetni lepoti, dobrovolji ino tovarřhiji odpovédati, tudi sapelivo hiřto sapuřtiti, ki vam nevarna je; faj vař Bog ne bo sapuřtil, ino vam vse řtokrat povernil.

Zhe ferze po nebeřhkim hrepení,
Prav lahko vse posvetno sapuřti.

44. S. Sinkletika.

Is gléd lépiga devířhkiga sadershanja.

S. Sinkletika daja vřim deklizam lep is gléd, kako lahko řkos svoje lepo sadershanje tudi tovarřhize pobólřhajo. Imela je bogate řtarířhe, ino sa to tudi svatov veliko; pa ni se omoshiti hotla, ter je mířlila v' devířhkim řtani lehkeřřhi sa svoje isvelířhanje řkerbeti. — Naj bi deklete v' sedajnih zhařah tudi takih řvetih mířel bile, snanja ne délale bres dopuřhenja poshtenih řtarířhov alj drugih prédpořtávlenih, ino sákonřkiga řtana toljko ne pošeljele, zhe jim odlozhen ni; koljko vezh bi freznhnih devíz ořtalo, ki sdaj svoje dni v' sha-lořti prevékajo. Alj zhe hozheřh ořtati poš-

tena deviza, moreh tudi po devihko shiveti, kakor f. Sinkletika.

Rada se je postila, je le sa potrebo pila ino jedla, sakaj nesmérn shivesh je ogenj nezhištofti. Svoje ozhi je v svetim strahi imela, je vsako nespodobno posheljenje tvojimu ferzu prepovédala, ino svoje molitve svešto oprávljala. Kedar so druge deklize to njeno lepo sadershanje vidle, jih je tudi fkerbeti sazhelo. Objifkovale so njo, ino profile, naj jih vuzhi ravno tako bogabojezhe shiveti; kar je s' veseljam storila.

Kaj pa ti rasbersdano shenstvo v svoji sofeski delash? Ljuljko med dobro pshenizo séjesh; sa to bosh pa tudi enkrat ljuljko shelo, ino Bog, tvoj plazhnik, bo tebe ino tvoje ljuljkino snopje v vezhen ogenj vergel.

Bog da Sinkletiki starih let doshiveti, jo pa tudi s' teshávami objifhe. Nekoljko lét pred svojo smertjo je suho bolésn dobila; tudi snotrajna puštota je njeni dúfhi veliko shálofti náprávljala. Alj ene dni pred smertjo so vse bolezhine nehale, ino dúfha je she okúfhala nebelhko veselje, v katero njo je Bog is tiga sveta vsél.

Ne bodi presháloftna ljuba dúfha, ako ravno mnogokrat nobéniga práviga veselja nimash do boshjih rezhi. Kakor sa temnim oblakam she lepfhi sonze pošije, bo tudi dal tebi dober Bog sopet she vezh dúfhniga veselja; le stanovitna v flushbi boshji ostani.

»Kdor hzhé sa meno priti,
 Sam febe sataji,
 Naj krish na rame vseme;
 In sa menó hitik!»

45. S. T a j d a.

Sapelvanja sháloften isgléd.

Tajda, alj Tajf, je bila prebrifane glave, sáliga liza, pa gèrdiga sadershanja. Od svojih starifhov flabo poduzhena je tudi flabo shive-la. — Oh koljko dekliz sanikarnost starifhov pogubi, ki se sa Tajdoj v' hudobno shivljenje podajo! Vse posvetno je ljubiti jéla, na boshje rezhi pa zelo posabila. Hitro je bila od ne-framnih mladenzhov v' greh sapeljana, ino kmalo je tudi ona bila drugih sapelivka; vsi poshteni so se nad njoj spotikali. — Glej, mo-ja dekliza, kamo te nezheémerna noha ino flabo snanje peljá! Tudi ti bosh namesti otro-ka bóshjiga flushavniza hudízhova, ino na-stava alj sanká peklenfka, s' kateró bo ne-dolshné dúfhe pekel lovil.

Bog she ni sgublene gréshnize sapustil. Prifhli so svet duhovn ino njo spreobernili. Njih gorezhe besede so ji ozhi odperle: saglé-dala je preveliko gerdobo svojiga gréshniga shiv-lenja, vidila strashno vézhnost, ki take gréshni-ze zhaka. Na svoje kolene pred mafhnika pade, ino profi, rekózh: »Ozhe! naloshite mi

pokoro, takó teshko, kako so moji grehi saflushili; perpravljena sim vse storiti.«

Opučila je svoje sapelivo oblázhenje, sashgala je svoje pregresfno blago, ki je bilo zena nezhistiga shivlenja, lozhila se je vse gresfne prilóshnosti, ino se v' samoto podala, po nauki svojiga dúshniga pastirja pokoro délat. — Blagor dúshi, naj she toljka gréshniza bo, zhe svojiga spovednika svesto vboga; prava pokora njo isvelizha.

Od prevelike shálosti savolj svojiga pregresfhenja, si bóshjiga imena isrezhi vupala ni; fame te bešede je po nauki svojiga duhóvnika isdihvala: »O Bog, ki si me vstvaril, usmili se zhes me!« Bog se je svoje spokornize vsmilil, je vse grehe ji odpustil, ino jo k' sebi v' nebesfko kraljestvo vsel.

O dekliza, ki si she v' svoji nedólshnosti lahko vesela, varji saktád, alj shaz svojiga devishtva, de ti sa njim milo jókati potreba ne bo. — Zhe si pa dosedaj po gresfnih stopinjah Tajide hodila, ne odlagaj tudi po sterimim poti pokore sa njoj hoditi; sakaj :

V' nebesfko kraljestvo sta pota le dva:
 Te prvi nedolshen po roshzah peljá;
 Te drugi pokore je s' ternjam nastlán,
 Alj k' sadnimu trosfhtu je gréshniku
 dan.

O duſha, ki pèrviga enkrat sgubifh,
Le ſkerbi, de drúgiga ne ſamudifh.

46. S. T e k l a.

Iſglèd, kakó ſe Bog v' ſvojih flu-
shávnizah velizheſti.

Bila je ſ. Tekla biſtre pámeti, tudi ſkerbno poduzhena; alj vſe to bi nje iſvelizhalo ne bilo. Kedar je pa ſ. Pavl v' njeno meſto perpridgal, ſe je nauka Jeſusoviga ſveſto prijela, ino ſe dala kerſtiti. Od te dobe njo je nar vezh ſkerbelo ljubimu Jeſusu dopaſti, ino dopólniti vſe, kar je per ſ. kerſti obljubila. — Ne poſabi kerſhanſka duſha tudi ti per ſ. kerſti ſtorjenih obljúb; one ſo ſaſtava tvojiga iſvelizhanja.

Hitro ſe je raſvédelo, de je Tekla kriſt-
jana. Sarozhena je bila; ſhenin ino ſtarifhi ſo ſi vſe persadeli njo s' dobrim ino s' hudim od ſvete vére odverniti, pa niſo ſamogli. Kér ſo jo hotli po goſpoſki perſiliti, de bi ſe omoshila, je k' ſvétimu Pavlu ſbeſhala. Shenin ſa njo ſvé; vjeli ſo njo, ino divjim ſverinam raſtergat vergli. Alj vſigamogozhen Bog je nevérnikam pokasal, de je on, zhloveſhkih ferz viſhár, tudi goſpodár levov ino tigrov, ki njegovim ljubim ſháliga ſtoriti ne ſméjo, ako jim on pre-
pové. Straſhna ſverina ſe devize ni dotekni-
la; kakor jagneta ſo ſe levi ino tigri krog nje vlegli, lepo krótko ji noge líſali, ino ſhli ſopet v' ſvoje berloge. — Srezhen kdor Boga

sa varha ino prijatla ima; tém, ki njega ljubi-
jo, vse v' dobro iside.

Nevsmšleni malikvavzi so njo v' ogenj po-
tisnili; alj sdrava je prifhla is rashélene pezhi
nasaj. — Takó je fkasal Bog po marternikih
ino devizah svoje velizhaftvo. S. Tekla je šhe
po tém veliko lét shivela: ino njeno ime sdaj
po zelim sveti flovi. — Svojo zhistost ino ne-
dolshnost varvati je tudi tvoja dolshnost, ker-
shanfka dekliza! Sogibaj se nevarnih prilosh-
nost, shivi lepo tiho ino bogabojezhe; pridna
bodi, ino profi Boga, naj ti v' fkušhnjavi po-
maga, posebno kér v' svetim Ozhenafhi molih:
»Ne vpeli naf v' fkušhnjavo; temuzh
refhi naf od slega, alj hudiga.« Ako
bo Bog s' teboj, kdo ho soper tebe?

Kdor v' savetju 1) boshjimu prebiva,
V' fredi levov fladko on pozhiva.

47. S. T e ó d o s i j a.

Isgléd shive vére.

V' jutrovi desheli je f. Teodósija shivela,
ob zhafi zefarja Dioklezjana, ki je nar hujšhi
preganjavz kristjanov bil. Polna shive vére
ino gorezhe ljubesni v' Jesufa je bila perprá-
vena sa svojo sveto véro terpeti ino vmreti.

1) Sagotji ali varšvi.

Ravno je nekoljko kristjanov na sodnim mestih v' shelesji vklénjenih štalo, ino svoje smerti zhákalo. Kedar s. Teodosija memo pride, jih lepo posdravi, v' véri poterdi ino jih poprosi, naj se per Gospodu nje spómnijo. — Ne smemo se svojih prijatlov ino snanzov v' nefrezhi framovati; pomagati jim, kar je mogozhe in prav, je naša dolshnost. Sposnátí smo pa tudi dolshní svojo sveto véro, ako naš višhi oblást na odgovor postavi.

Vojshaki, ki so kristjane varvali, mlado devizo hitro popádejo, ino savolj vére pred sodnika peljajo. Ozhitno mu je povédala, de je kristjana. — Ni naša dolshnóšt, komur bodi svojo véro praviti; alj dolshni smo dati rajšhi svoje shivljenje, kakor pravo véro satajiti, ino druge pohújshati.

Sodník Teodosijo s' dobrim nagovarja, naj Jesufa satají, kér se pa ona štanovitno brani, njo rezhe iflezhi, ino s' shelésnimi grebeni rastérgati. Vše je voljno terpela, le to je narvezh bolelo njo, do goliga iflezhenej biti. — Kako vse drugazh je sdaj per mnogih deklízah! Svetih rezhí se framújejo, zhe jih kak posvetnesh sa to kaj maliga pódrashi; nefrámniga sadershanja jih pa ni fram, de le posvetnim ljudém dopádejo.

Nevšmilen oblástník, kér njo štanovitno vidi, vkashe devizo vtopiti; ino tako je dala ona sá sveto isvelizhanfko véro svojo mlado, nedolshno shivljenje. — Tudi mi se ne smémo svoje vere, ne kerfhánfkiga sadershanja fram-

vati; sakaj: »Kdor bo mene pred ljudmi sposnal, govori Jesus, ga bom sposnal tudi jes pred svojimi Ožhetam. Kdor mene bo pa pred ljudmi satajil, ga tudi jes v' prizho angelov sa svojga sposnal ne bom.«

Sveta prava véra je nebéshki kluzh;
Kdor njo sataji, si v gafne vezhno
luzh.

48. S. T e r e s i j a.

Isgléd, kaj branje dobrih bukuv
veljà.

V' Shpanfki desheli je s. Terésija imenitne, pa tudi bogabojezhe staríhe imela. Njeni dober ozhe so v fák vezher otrokam ino družini po navadi is svétiga písmá, alj is shivlenja svetnikov kaj lépiga brali. Mala Terésija je tenko poslušala, pa tudi sama rada brala, kakor hitro se je brati navuzhila. To branje je toliko ljubésh boshjó v' njenim serzi vnelo, de bi rada bila kri prelila sa sveto Jesufovo véro. Sklenila je v' svojim shivlenji svetnike posnémati. — Srezhna dekliza, ki rada svete bukve bere. Bog, ki visha modre moshe, de jih píshejo, on sam fkos nje govori. Koljko kratkiga zhafa nam lepe bukvice napravijo, koljko veselja nam branje dá; naf varje postópanja, ino sapelivsh tovarshij.

Perva frezha otrók so fkerbni starifhi; kdor jih pa nima na semlji vezh, v' nebelih svojga Ozheta in Mater imá, kakor s. Teresija. Kedar je v' dvanajstim leti svojo mater sgubila, je pred neko podobo Matere boshje tekla, ino je tam jokáje profila, de bi Marija bila sa napréj njena mati.

Teresni ozhe níšo vtégnili sa njoj dovolj ojftró glédati; sa to se je s' enó spazhenó deklizó, ino s' nékimi mladénzhami sisnanila, se je s' njimi od slabih rezhí pogovarjala, ino takó zhe dalje flabej perhájala. Od tiga snanja je posnéj sama rekla: »Sdaj sposnám, kakó je v' mladosti, v' kateri bi imeli zhednosti saditi, nevarno, s' ljudmi obhajati se, ki nezhémernosti sveta ne sposnajo, ampak le veliko vezh v' nje napeljújejo. Zhe bi starifham svétvala, profila bi jih, dobro glédati, kar je nar bolj mogozhe, s' kom otrozi hódijo. Tudi jes sim se po takim snanji toljko premenila, de nifim ne snamnja prave zhednosti imela na sebi vezh.«

Teresija je tudi v' tem zhafi nekoljko slabih bukv dobila, jih sheljno brala; ino te so ji zhifto serze spazhile. Jála se je gisdavo, alj ofertno nositi, lasé krifhpati ino roke mekhúshiti; le fkerbelo njo je, kako bi posvetnim ljudém prav dopadla. — Vidifh, ljuba dekliza! kakor je po sveti veliko sapehlivih ljudí, je tudi shkodlivih bukv; potre-

ba se jih je ko shíviga ognja varvati, ino samezhvati flabe nauke, kakor kazhji strup. Preden se bukve beró, morjo se duhovnim pokasati, zhe jih sami prav ne posnamo, de bi nam ne shkodvale. Slabe tovarshije ino pa sapelíve bukve so nar hujshi sovráshniki mladih ljudí.

Srezha je bila sa Teresijo, de so ozhe nje nevárn stan she o pravim zhasu sposnali. Dali so jo brumnim nonam; ino sveti nauki, pa lepi isgledi bogabojezhiga shivlenja so mlado Teresijo spet na prav pot povernili. Bila je po tem duhovna mati veliko svetih devíz, ino bogabojezhnih ljudí. Vuzhila jih je sveto shiveti, ino je sama veliko svetih naukov popisala. De bi jo ozhiftil, ji pofhle Bog hude bolesni, ino veliko drugih tesháv. Vse je lepo voljno prenesla, ino vezhkrat v' voljo boshjo podana, isrekla: »G o s p ó d, d a j m i t e r p e t i; a l j v m r e t i!«

Zhedno branje,

Lepo snanje

Tebe frezhno ft'rí.

Slabo branje

Gerdo snanje

Tebe pogubí.

49. S. Urshula.

Isgléd sesterniga posvarjenja.

Lepo se svétijo svede na jasnim nebi, she lepshi se svétijo boshji svetniki ino svetnize v' nebesih; nar lepshi pa tisti, ki so drugim lepe isglede dajali, jih pred hudim svarili, ino v' dobro opominjali. To je storila s. Urshula, alj Ursha, deviza ino marterniza. Bila je, po mislih vuzhenikov, na Englendarshkim kraljeve rodovine. Pokásala je she v' mladosti, de bo imenitna svetniza. Salo je bilo njeno oblizhje, alj lepshi so bile njene zhednosti. — Prasna je vsa deklishta lepota, goljusna vsa perljudnost, zhe serze shlahno ni, ino glava malo prida. Le poshteno sadershanje, ino pa priden nauk stori devizo hvale vredno.

Na Franzoskim si je tisti zhas neki vajvoda lepo deshelo v' vojški osvojil, ino med svoje vojshake rasdelil. Vojshaki so hotli she ne is svojiga kraja imeti; poslali so satorej na Englendarško po neveste. Veliko lepih, mladih deviz je bilo nabranih, ino med njimi nar imenitnej s. Urshula, nekimu vajvodu obljublena. Zhe se je ravno devizam tóshilo po svoji domovini, vender so se Bogu v' roke podale, ino zhres morje so jih na Franzosko semljo peljali. Boshja volja pa ni bila jih posvetnim shéninam dati; Jesus jih je sa svoje neveste isvolil. Hud vihár alj burja ladije na Nemshko sanese, ino prishle so v' imenitno mesto, ki se Keln na Rajnu imenuje. V' tim

kraju je ravno strašna vojska grosovítnega Atila leshala, tajstiga nevmíleniga vajvodarja, ki je toľjko lepih mest rasul, ino ljudi po njihih krajih pomoril. Divji, nevéni vojshaki so se devíz lotili; ali s. Urshula se vstavi, ino svoje tovarshize serzhno nagovori, rajshi vmreti, kakor v' pregreho dovoliti. Po isgledi svoje vajvodize so vse devize Bogu svešte oštale, rajshi dale svoje shivljenje, kakor devishtvo. — To je prava shiva ljubésn dobrih tovarshíz, de se med sebó húdiga várjejo, ino posvariyo. Take bogabojezhe ino tudi sa druge skerbne deklize so pomozhnize angelov boshjih. »Zhe tvoj brat alj sestra grefhi, posvari jo na samim. Zhe tebe shilhi, si svojo sestro perdobila. Ako tebe ne poslusha, she eno sa prizho poklizhi, ino spet njo posvari. Zhe tudi to ne pomaga, povej predpostavlenim. To tebe Jesus vuzhi.

Serditi vojshaki so divize s' sulzami pomorili, ino s' pulhízami postréljali. Vse so vmerle, alj angeli so nefli nedolshne dushe v' nebelhko kraljestvo, kjér se med njimi sdaj s. Urshula veseli. — Bodite serzhne, kershanike deklize, tudi ve, ino ne bojte se tistih, ki truplo vmorijo, dushi pa kaj storiti ne morejo. Bojte se veliko vezh tiga, ki lahko dusho ino truplo v' vezhno pogublenje pahne. 1)

1) Pehne.

Vse hudo premagujmo,
 Ki duſho pogubi;
 Sa venez ſe voſkujmo,
 Ki vekomaj zveti!

50. S. Veronika.

Ísgléd kako ſe moli ino dela.

S. Veronika, v' Laſhki deſheli rojena, je imela vboshne, pa bogabojezhe ſtarifhe. She s' maternim mlekam ſe je navuzhila Boga ſhivo ljubiti. Kér niſo imeli ſa zhém Veroniko v' ſhola dati; je toljko bolj ſveſto kerſhanſke nauke poſluſhala. Moliti bílo je njeno poſebno veſelje, pa tudi dolſhnoſti ſvojiga ſtanu dopolniti nar vezhi ſkerb. — Tako ſhe v' mladofſi dete pokaſhe, kaj v' ſtarofſi bo.

Bog je odlozhil vſakimu zhoveku poſebno dvojno dolſhnoſt: moliti ino delati; alj maloſdo obedvoje tako lepo dopolni, kakor ſ. Veronika. Vedno je imela na deli ſvoje roke, ino per Bogu ſvoje ſerze. Ni na polji ſtala, ne poſluſhala, kaj drugi kramljajo; pridno je délala, ino pa tiho premifhlovala boſhje rezhi. Vſaka roſhiza njo je ſpominila na Ozheta nebéſhkiga, ki je ſtvaril njo; ſliſhati ptizhize péti, ſe je od veſelja poſóſila, kér tako lepo Bogu hvalo pojó. S' vſim je bila prijaſna ino dobra, ſakaj boſhji mir je v' njenim ſerzi prebival. Kedar je vtégnila, ſe je v' ſamoten

kraj podala, ino dokler so drugi prasnovali, drag zhas s' slabim' pogovormi tratili, se je ona v' molitvi s' Bogam pogovarjala. —

Tako lahko v' vsakim stani Bogu flushimo; ino zhe ga ljubimo, najdemo zhafa dovolj.

Veronika je imela velike shelje v' sveto drushino bogabojezhnih deviz v' klofhter jiti, pa brati ino pisati snala ni. Sa tega del se je po nozhi, kedar je she vse popravila, branja uzhati jela. Ker pa nikogar imela ni, de bi ji kaj pokasal, ji ni po frezhi shlo, ino njo toljko skerbela, de spati ni mogla.

Marija, tolashniza vsih revnih, se ji na to v' spanji perkashe, ino njo potolashi rekozh: »Nikar si toliko k' ferzi ne sheni; sadofti je snati tri besede alj refnize, katere so, pervizh: Ohrani zhiftoft svojiga ferza; drugizh: Imaj poterplenje s' spotikleji ino slabostmi svojiga blishniga; trekizh: Vadi se v'laki den premisshlovati terplenje Kristusovo.« — Blagor tudi tebi, dekelza, ako teh treh refniz ne posabis! Veronika ni shivela sa minejozh svet, le sa nebefa je skerbela. »Jes' morem delati, je vezhkrat djala, dokler she mozh ino zhas imam.« Nar vezho veselje imela je, komu kaj dobriga storiti. Svojim predpoltavlenim bila je v' v'leh rezhéh pokorna. Bog je dal svoji svesti flushavnizi she v' tem shivlenji zhudeshe delati, de bi pokasal, kako pridne ino bogabojezhe devize sa ljubo ima.

Deklize! po izgledi f. Veronike dolshnosti
svojiga stanu vselej svešto dopólnite: molite,
ino delajte, de bote zhašno ino vezhno frezhne.

Moli ino delaj,
De poshteno se shivish;
Moli ino delaj,
De nebefa sadobish.

51. S. Z e z i l j a.

Isgléd tovarshije ángelke.

V Rimu je bila f. Zezilja shláhniga ro-
du, pa tudi shláhniga sadershanja, od svojih
mladih dni svešta flushávniza Kristasova. Nje-
mu se je saobljubila deviza ostati. — Pravizh-
ne obljuje delati je dobro, ako se svešto do-
pólnijo; alj boljshi je obljuje ne storiti, kakor
storjeno prelomiti. Satorej se morjo spovednik
vselej polvetvati, preden se kaka posebna oblju-
ba stori.

S. Zezilja je po tém vsela shláhniga mla-
denzha Valerjana, zhe ravno ni bila njena vol-
ja, ker so starishi to hotli. Hitro po poroki
pa rasodene mladenzhu, de je obljubila deviza
ostati, rekózh: »Valerjan! mene angelj
varje, ki brani moje devishtvo. Var-
ji se satorej mene dotekniti, de se
jesa boshja ne vneme nad tebo.» —
Kedar se sakonfski lepo poshteno saštòpijo,
lehko en drugiga nefrezhe várjejo, kakor f.
Zezilja svojiga shenina.

Valerjan je devištvu svoje neveste spoštoval, ino je djal, de hozhe biti kristján, naj bi le angela vide'. Zezilja mu odgovori, de to biti ne more, dokler keršhen ni. — Pošhlega k' svétimu pápeshu Urbanu, ki je savolj pregánjanja skrito shivel. Bil je od pápasha v' sveti véri poduzhen, ino keršhen. Kedar nasáj pride, najde f. Zeziljo moliti, sravno nje pa angelja v' veliki svetlobi dva venza v' rokah dershati. Obedva sta na to molila ino hvallila Boga. — Naj bi tudi sakonki takó lepo en s' drugim molili, sakaj sdrushena molitva per Bogu narvezh premore.

Valerjan je po tem tudi svojiga brata Tiburzja k' keršhanški véri perpravil. S. Zezilja ga je podvuzhila, ino f. Urban kerštil. »Donef te sposnam, de si prave moje shlahte, je f. Zezilja veselo Tiburziju rekla, ker si is ljubesni do práviga Boga sanizhvavez malikov postal.« — Naj bi si vsaka shlahta tako dobra bila, vezh sa isvelizhanje, kakor sá zhasno premoshenje fkerbela, sa koljko bolj srezhna bi bila; alj po gošto le le zherti, ino v' nesrezho perpravlja. koko gerdo je to!

Kedar deshélki oblastnik to své, vkashe brata vmoriti, ker svete vére satajila nista. Tudi f. Zeziljo prímejo, ino ob glavo dénejo. Angeli so vsih tréh nedolshne dushe v' nebeshko kraljestvo spremili.

S. Zezilja je tudi s' lepó, vbranoj musikoj Bogu hvalo prepévala, sa to njo she sdaj

sa patrono poshtene musike imajo. Vefelo tudi ti lahko po vsih svojih potih prepévalš, dokler nedolshno serze imášh, rekózh:

Kjér kolj se snajdem, kamor grém,
Vefela sim, sa to, kér vém,
De so per meni angelzi,
Moji svești prijateli.

52. S. Z i t a.

Isgléd poshtene kmetifhke deklize.

Nar saljshi 1) lepota je sveta nedolshnost, boljshi ko shlahen stan je ljuba zhifost serza, ino mladih dekliz nar vezhi bogastvo je poshteno sadérshanje. — Ako si bórniga stanu, naj le to trojno blago imášh, takó si bogata dovólj; ino zhe ga sgubísh, ne bo ti ga zél svét povernil. To je mislila Zita, bogabojezha kmétifhka hzhér, kedar se je v' eno grahhino 2) flushit odprávljala. — Tudi v' sedajnih zhhafih naj bi deklize ravno tako obljubo storile: raj vse sgubiti, kakor svojo nedolshnost sapraviti, kedar se v' mesta, v' taberne (oshtarije) alj k' gospòdi v' flushbo podajo, kjér jih po navadi toljko sapelvanja zhaka. Naj bi pa tudi, kakor Zita, sveto shivele!

Vfako jutro je sgodaj, alj sa rano vftala, hitro k' sveti mashi tekla, zhe je mogožhe bilo,

1) Lepshi. 2) Grad.

ino po tém je pridno k' delu segla. K' spovedi ino k' svetimu obhajilu je rada pogosto hodila, ino tako je od ljubesni Jesufove vneta vse teshave lahko prestala, vse skufhnjave serzhno premagala. — Devizo, ki svete sakramente prav pogosto ino vredno prijema, Jesus ne bo sapelivzam v' roke dal. Le tiste, ki so malokdáj per spovedi, ino redko per boshji mísi; pogosto pa v' slabih tovarshijah, take na duhni mertve grehnize se lahko sapeljajo.

Mladine nar vezh flabi pogovori, ino rabsdane tovarshije pohújshajo. Zhe neframne marne rada polluhahh, pleperze pojelh, ino se s' moshkim spolam pezháh, o tako she vmíra tvoja nedolshnost, ino bo hitro v' prvi perloshnosti vmerla. Sa to se je f. Zita plesa, ino vliga nevárniga tovarshiva fkerbno varvala, ni nespodobne besede rekla, pa tudi ne polluhala. Hlapza, ki njo je hotel poljúbiti, je sa uho vdarla, ino mu se grosila, njega gospodu satoshiti, zhe nje per miru pustil ne bi. — Vfako dèkle se lahko sapelivzam vbrani, s' dobrim alj s' hudim, ako le hozhe, ino pa v' svojim serzi dopádenja nima do nespodobnih rezhí. Hujshí je premagati snotrajne, kakor svunajne sovráshnike. — Nar nevárnejšhi sanká sapeljvanja je tudi gisdova alj shtimana nosha. Prevsetno oblèzhena, dèkliza bo hitro rasvájena gréhniza. Sa to se je f. Zita ponishno ino le po svojim stani nosíla; rajshí je dala vbógajime, kakor bi bila na predrago oblazhilo saprávlja, ki se njenimu stanu ni spodóbilo, ter je védla,

že déklize s' gosposhkim oblazhila tudi rade gosposhke flabe navade, ne pa zhédnosti po-
lnémajo.

Hudobni so pravizhne vselej sovráshili, ino ravno tako se je tudi Ziti godilo. Drushina njo je zhertela, zelo gospód ino gospá sta jo nekaj zhasa sanizhvala; alj ona je vše to Jesu-
fu isrozhila, ki je bil tudi sa naf sanizhván. Kér se je pa lepo krotko, ponishno sadersha-
la, nobéniga rashálila, ino všim rada dobro štorila, so njo po tém vši radi imeli, in tudi vbógali, kedar jih je posvarila. Ofem ino shtir-
deset lét je per eni hišhi šlushila, kér je véd-
la, de si pogosto šlushbe prebérati ni korist-
no 1), sakáj: Goste šlushbe dajo redke suk-
je. — Ino kakor je lepo shivela, je tudi frezh-
no vmerla. Vboga je bila na semlji, alj sdaj
je bogata v' nebesih.

Ne jishi, ljuba dušha, pregréšnimu svetu
dopasti, ampak le v' nebesa naj se povsdiguje
tvojo serze. Ne bodi shálostna, ako bošh sa-
nizhvana; le k' nebesam se ogledaj, ino veselo
sapòj:

Pregrešhen svét me ne shtimá;

Pa tud ne maram jes sa nja;

Le tam v' nebesih je moj dom,

Kjér s' Jesuſam vesela bóm.

10*

1) Pridno.

IV. Poseben opomin devíshkiga shivlenja.

Ako premisliš, ljuba dékliza, lepo, sveto shivljenje boshjih svetniz, tvojih prijatelz v' nebesih, ino pogledaš, kako posvetne déklize v' sedajnih zhalih shivijo, lahko ozhitno sposnáš, de se shivljenje svetih Jesufovih flushávniz, ino pa shivljenje posvetnenk lozhi kakor nozh ino dan. — Kaj si bosh isvolila: biti Jesufova, ino po isgledi njegovih svetniz shiveti, alj biti posvetna, ino sa posvetnim potégniti? Dvema gospodama ne moreš flushiti 1); Jesusu, svojimu shéninu ino pregréšhnimu svétu dopasti ne moreš. Poslušaj, kako lepo tebi f. Janes piše, on zhiš ino ljubesniv Jesufov vuzhénz: Nikár ne ljubi svéta, tudi ne tega, kar je na svéti. Zhe kdo svét ljubi, ljubesni boshje v' njemu ni. Vse kar je pregréšhniga na svéti, je nezhišto poshelenje mešá, ino lakomno, nevoshlivo poshelenje ozhi, ino prevsetno sadershanje napúhneniga shivlenja; ino vse to ni is Ozheta, od Boga, ampak je tiga svetá. Svét pa prejde, ino vse njegovo poshelenje; le kdor voljo boshje dopolni, ostane vékoma. 2) Svét pomeni vse sapelive ljudi, ne-

1) Mat. 6, 24. 2) I. Jan. 2, 15 - 17.

varne dobrote, grešno veselje, inó tako blago, ki nafhe ferze od Boga na posvetno vlezhe, ino v' greh napeljuje. Ljubésn takih rezhí oflepí dušho, ino jo pogubí; sakaj, kdor svét ljubi, bo s' svétam konez vsel. Kdor ni s' menó, govori Jesus, je soper mene, ino kdor s' menó dóbriga ne spravlja, rasnafha. 1) Zhigava hozhelh biti? alj Jesusova, al flushávníza tiga sveta?

Oh ljuba déklíza, bodi pridna Jesusova óvzhi-za; le všmilen Jesus je tvoj dober dušhni pastír. On, ki svetle svesde kakor bele jagneta po visokim nebi pase, ino jih lepo v' shrokim morji napaja, on je tvoj ljubi pastír. Njega sámiga si sa svójga shénina isvoli, dokler v' famílhkim alj ledik stanu shivísh; alj bosh kdaj hotla v' svét sakon stopiti, naj tebi on íkos tvoje staríshe, predpoštávlene ino prijatle shénina sberre, ki po njegovi sveti voli bo. Le takó bosh gotovo frezhna.

Zhe pa nevesta Jesusova biti shelísh, moresh tudi shiveti takó, de njegove zhishe ljubeshni vredna bosh. — Vsemi satorej, ino glaboko si v' ferze sapíshi:

V. Pét slatih naukov devíshkiga shivlenja.

1. **H**odi pogosto ino vredno k' spóvedi, ino k' svétimu obhajilu. — Posvetne ne-

1) Luk. 11. 23.

véste shelijo védno alj véf zhať s' svojim shéninam biti, in kóljkokrat perloshnost imajo, objíshajo se. Jesuf, shenin tvoje dulhe, posebno v' presvetim sakramenti réshniga Telesa prebiva, ino tudi shelf, de ga vezhkrat objíshesh, ter te vabi rekòzh: »Pridite k' meni vfi, ti terpíte, ino fte obloshe- ni, jes vať bom poshível. 1) Jes fim prava vinfka terta, vi mladike. Kakor mladika ne more roditi fama od sebe, ako ne ostane na terti, tako tudi vi ne, ako v' meni ne ostánete. Kdor ostane v' meni, ino jes v' njem, on rodi veliko sadú; kér bres mene ne morete nizh storiti.« 2) To se pa v' svetim obhajili sgodí, kedar se fkos zhisto spoved, shívo obshalvanje storjéniga greha, ino resnizhno pobólshanje vredno perpravísh, ino se per njegoví svétí misi s' njim sklenesh; sakaj on sam govori: »Kdor savshiva moje mefó, ino pije májo kri, ostane v' meni, ino jes v' njem.« 3)

Ako se shenin ino nevesta poredko objísheta, se ne bota dolgo rada imela; vmerla bo tudi tvoja ljubésn do Jesufa, zhe malokdáj k' spóvedí, ino k' svétimu obhajilu grésh. V' chnila boťh v' dobrim, kakor mladika, ki jo bojo pobrali, ino v' ogenj vergli. 4)

1) Mat. 11, 28. 2) Jan. 15, 1 - 5.

3) Jan. 6, 57. 4) Jan. 15, 6.

Vfako vredno sveto obhajilo je svatovski alj ohzetni den nebesnke poroke sa duho, ki Jesufa shivo ljubi. Ino kakor rosa juterna zveto-zhe roshe omladi, she lepshi oshivi vredno sve-to obhajilo zhiste duhe, ki svojiga Jesufa v' refnizi ljubijo, ino ga s' shivo véro pod svojo streho vsémejo.

2. Jesufa svét spomin védno alj ves zhas v' mislih iméj, ino njega nikólj ne posabi. — Vfako jutro naj bo on perva misel tvoja, de bo pervina mládigo dné njemu posvézhená. Hitro ko vstanesh, se pokrishaj, ino ga posdravi rekozh: Hvalen bodi Jesuf moj, ki si varval me nizoj. Varji me she donef hudiga, de bom tebi svesto flushila. — Vfak vezher, prédén se vlesesh, pokrishaj se, ino njemu se perperozhi rekózh: Lubi Jesuf! lepo te sahvalim sa debrote vse, ki sim donef jih od tebe sadobila. Tudi nozh prihodno ne sapústi me, in odpusti meni, kar sim pregrëshila. Daj mi fladko spát', jutro sdravi vstat, ino spet veselo jit' na svoje delo. — Tako besh vfak dan s' Bogam sazhela, ino frezhno s' Bogam nehala.

3. Skasuj ozhitno svojo ljubésn k' Jesufu, ino se njega pred ljudmi ne framúj. — Posvetna nevesta nosi vidno snamnje svojiga shénina, perstan na roki, de ne posabi, komu se je obljubila. Perstanov tebi nositi potreba ni, sakaj snamnje ljubiga Jesufa

je tebi vřak krish, ki ga na polji vidish, ino te pomni na njega, ki te je na krishi odreshil. Kedar memo krisha gresh, vselej glavo nagni, ino posdravi Jesufa rekózh: Molim tebe, krishan Jesuf, ino te zheřtím, kérkos tvojo smert na krishi bit' svelizhana shelím! — Vřaka posvezhena zerkuv je njegova hiřha, ki te na njega opomina. Kedar memo hodish, v' zerkuv stopi, ino klezhé posdravi svojga I svelizharja. Ako pa v' zerkuv ne moreřh, pred vratmi řvojo posdravlenje opravi. — Koljkorkrat řliřhiřh v' jutro sgodaj juterniza, alj o poldné angelřko zheřhenje, vezhno luzh alj vezhernzo svezher svoniti, řpomni se, de je to njegov glaf, ki klizhe, de bi njega ne posabila, ampak vredno njega pozheřtila, ino Marijo, njegovo ljubo mater. Le gredózh pokrishaj se, in odmoli angelřko zheřhenje; tako bořh řvojiga řhénina, všmilenga Jesufa lepo darovala.

4. Rada boshje nauke premišhlúj, ino řvoje řerzhne shelje le k' nebeřam povsdigúj. — Nar řlajřhi veselje posvetna nevesta imá, od řvojiga řhenina řliřhati, alj kaj lépiga brati. Vřako nedelo in sapovedan prasnik tudi slato perlořhnořt ti imalřh v' řveti boshji hiřhi veliko lépiga od Jesufa řliřhati. Satoraj naj bojo pridge in kerřhanřki nauki tvoje nar vezhi veselje. Kdor je is Boga, beředo boshjo poslušha. 1) — Naméřtniki

1) Jan. 8, 47.

boshji so prijatli tvojga shénina; on jih poshilja tebi svojo voljo osnanvát, tebe opominat, k' sebi vabit ino tebi kasat pravo pot. Zhe njih rada ne poslušahh, tudi Jesufa ne ljubíh. — Kedar v' spomladnim, alj vigrednim jutri ljubo sonze roshize posije, veselo pridne buzhelize alj zhibelize na polje letijo po rasvetlenih róshizah fládkiga medu nabérat; vsaka nedela ino svét prasník je tudi sa tebe lepo jutro dúshniga shivlenja.

Jesufov nauk je sonze tvojo, vsaka prédiga ino keršhanški podvúk je shlahna róshiza, od katere naj dúsha tvoja sebi medu nabéra sa vezhno shivlenje. — Alj she ob svetih dneih lépiga zhafa vezh imásh, o ne prasnúj! Mólí alj beri dobre ino svete bukvice; skos nje on tebi pišhe, ino njegov duh s' tebé govori. — Tvoje veselje naj bo, se v' tovarshijah od boshjih rezhi pogovárjati, ki si jih v' zerkvi flíhala, alj v' kakih búkvizah brala. Nespodobne pogóvore svojih tovarshov in tovarshiz pa, kakorkolj moresh, v' lepo oberni, de se Bog rasshalil, ino blishen pohujshal ne bo.

5. Škerbi sa svoje tovarshe in tovarshize, k' dobrimu opominaj ino húdiga varvaj jih. — Nevesta, ki svojiga shénina ljubi, tudi sa njegovo shlahto škerbí. Vsi smo ene shlahte, otrozi Ozheta nebéshkiga; tvoji tovarshi in tovarshize so tudi bratje in sestre Jesufa, shénina tvoje dúshe. Zhe njegga ljubíh, tudi sa nje škerbela bošh. — Ako vidíh, de kaka dekliza tvojiga snanja v' pre-

grefhni nevárnosti je, ino sazhne flabo shive-
ti, ne puſti nje po nevarnim poti hoditi. Le-
po po famim njo poſvari; ino zhe tebe
vboga, ſi ſvojo ſeſtro perdobila. Ako pa na tebe ne porajta, ſhe eno
pervſemi, katero ſpoſhtuje, ino v'
prizho nje ſopet ſvojo ſeſtro poſva-
ri. Zhe pa tudi to ne pomaga, povéj
prédpoſtávlenim, katerim je v' ſkerbi: ſta-
riſham, rednikam, goſpodarjam, alj tudi duſh-
nim paſtirjam, naj njo oni poſvarijo. Ako pa
tudi teh ſluſhala ne bo, nobene obho-
je vezh s' njó ne iméj, de tudi tebe ne
pohújſha; ſakaj taka je terdovratna,
ozhitna gréfhniſa. 1) To tebe Jeſuf,
tvoj ſhenin vuzhí. — Ne porajtaj, ako te rav-
no tvoja poſvarjena tovarſhiza ſa to ſovraſhi,
alj tudi preklinja; tvoj Jeſuf bo tebe ſa to
blagoſlovil, alj poſhegnal. Ako bo kdo
med vami od reſnize ſajſhel, govori ſ.
Jakop, ino ga bo kdo naſaj vernil, ima
védeti, de kdor gréfhnika alj gréfh-
nizo od njegove pregreſhne poti ver-
ne, reſhi njegovo duſho ſmertí, ino
pokrije grehov veliko ſhtevilo. 2) —
Kedar pa vidíſh, de ſe ktera tvojih tovarſhiz
pregreſhí, alj hudo pade, ne potíſni njo v'
glabozhino: ne poſmehúj ſe ji, ſlábíga od nje
bres potrebe ne govori. Gréh ſovraſhi, alj
gréfhnizo ljubi! Le ſhalúj, ino moli ſa njo,

1) Mat. 18, 15 - 17. 2) S. Jakop 5, 19 - 20.

de bi Jesus svoje sgablene ovzhize nikár ne sapuſtil. Pomágaj ji, kar ino kakor samoreſh, de ſe poboljſha. To je na tim ſveti angeliſko delo. — O naj bi déklize tok lepo ena ſa drugo ſkerbele, kako veſelo in frezhno bi v' pravi prijásnoſti ino ljubesni zhaſno in vezhno shivele !

Glej, poſhtena kerſhanſka deviza, tako ſe Jesufu ſveſto flushi ! Hudoben ſvét te bo ſovrashi, ako poſvetno, kakor druge, ne shi- viſh. Rasbersdani moſhki te bojo ſa terzjaljko imeli, ſapeljane ſhenſke te bojo obrekvale, ino vpraſhale rekózh: »Alj hozheſh topla v' nebeſe jiti ?«

Pa ne porajtaj na vſe to; ſaj ſe je tudi Je- ſufu taka godila, kar je vſim ſvojim prédpové- dal, ter je djal: Ako vaſ ſvét ſovraſhi, védite, de je mene poprėj, ko vaſ ſovraſhil. 1) — Veſeli ſe ſa Jesufa del ſa- nizhvana biti, in bodi dobrim ſhenam podobna, ki ſo Jesufu do konza ſveſte oſtale, tudi pod njegovim krisham ſtale, kedar ſo njega, raſen Janesa, vſi drugi prijáteli ſapuſtili. Satorej ſe je pa tudi Jesus dobrim duſham po vſtajanji pervizh perkaſal ino jih raſveſelil. — Hitro ſe bo tvoja ſhaloſt v' veſelje premenila; ino oni, ki ſe tebi ſmejijo, bodo ſhalvali rekózh: Te ſo, ktere ſmo nekdej ſaſmehvali, ino v' ſaſramliv pregovor imeli. Mi neumni ſmo njih shivljenje ſa neſpa-

1) Jan. 15, 18.

met imeli, ino njih konez sa nezháft; glejte, kako so sdaj pershteti med boshje otroke, ino njih del je med svetniki 1).

VI. Devishki venez

(Kranzel)

is fédem shlahnih roshiz deklifhkiga ftana Jesufu spletan.

Po nekijh krajih déklize navado imajo o svetih nedelah ino prásnikih v' poletnim zhafi podobe krishanga Jesufa s' roshzami vénzhati, alj kranzljati, sa to, ménim, de bi njemu fkasale svojo ljubésn. Lepa shega je to, zhe se le gréh per kranzljariji ne dela, ino deklize takó shivijo, de so vredne Jesufu venze plesti. Alj she lepshi venez Jesufu splétati, is roshiz, ki po leti ino po simi zvetijo, ino ne obletijo vékoma, se kerfhanfka dekliza vuzhi, is sedem svetih roshiz devishkih zhédnosti. — Skos terdno naprejsétje jih bosh sadila, s' serzhno molitvjó polivala, de bojo v' tvojim poshtenim sadershanji lepo zvetele. — Po-
klekni satorej, kedar vtegnefh, v' zerkvi, alj pa doma pred podobo Jesufovo, ino is shiviga serza rezi:

1) Modróft. 5, 3 — 8.

Molituv in obljava keršnanfke devize.

Vsmileni Jesuf, ti ljubi shenin zhiftih duh! vsemi doneš majhen dar mojiga serza, ki tebe vredno ljubit' sheli. Vsaka nevésta svojimu shéninu lepo veselje storiti jifhe; to tudi jes shelim. Kaj pa bi tebi dala, shenin duhe moje, de bi tebi dopadlo?

Sédem nebeskkih roshiz svetih devishkkih zhednost hozhem safatti v' serze svoje, s' nji-mi léplhati prebivaljše tvoje, ino fkerbeti, de se nobena ne posufhi, de zhednost, ki tebi dopade, v' mojim serzi ne vmerje.

1. Perva roshiza naj bo bela líli-ja, podoba zhifte nedólshnosti. Per svetim kersti sim njo od tebe, moj Jesuf, do-bila, Marija meni jo isozhila; satorej hozhem sveto nedolshnost fkerbno varvati, kakor svoje okó. Vsake prilóshnosti se bom sognila, v' flabe tovarfhije ne hodila, nespodobnih pogóvo-rov ino sapeliviga perlisovanja ne bom pošlu-fhala, s' moshkim spolam se ne pezhala, svoje ozhí varno ohránila; v' vsaki nevarnosti klízala tebe bom na pomózh. — O sveta nedólshnost! bodi lepota mojiga serza, in oblazhilo mojiga telefa, naj de bom s' zhiftim serzam gledala svojga Bogá. — Ozhe, ti Bog mojga shivlen-ja! odverni od mene spázhene shelje, naj de nezhistost v' meni gospodarila ne bo.

2. Druga rosha mojiga serza naj bo mòdra violiza, ki le na fkrivnim rada zveti, s' shlahnim duham svoj

kraj napolni, ona ponishnosti sala; zhedna podoba. Ne bom se shtimano nočila, ne presherno med ljudi hodila, ne fama sebe hvalila, druge ne sanizhvala. Mlado lize kakor rosha ozveti, lepo oblazhilo pregrehe sakriti ne more. Zhe bi ravno mene posvetni ljudje hvalili, sa menó glédali ino hodili, faj bi sato vender boljshi ne bila, lahko pa slabshi. — Lepo pohlevno hozhem shiveti, se bres potrebe ne pogovarjati, s' posvetnim ljudmi se ne snániti, samo skerbeti, de tebi dopadem, ino pa dobrim, poshtenim ljudém. Sa vso posvetno lepoto ino dobroto ne maram, kér le tebi dopasti shelim.

3. Tretja rosha zhednosti moje naj bo selen roshmarín, poboshnosti alj bogabojézhnosti shiva podoba. — Poslúlhati hozhem, o Jesuf, svešto nauke tvoje, kakor Marija Mártna sestra, ki je per tvojih nogah sedela; rada moliti, prav pogosto vést isprashovati, skerbnó zhuti, de v' pregrehah ne saspim. Kakor modre devize hozhem vedno perprávléna biti, kedar me k' sebi saklizal bošh. Skerbeti hozhem sa to, kar tebi dopade, ne pa sapelivim moshtvam tiga sveta; de si bom nar bolj del isvolila, ki meni nikdar odvsét ne bo.

4. Shtérta rosha moja naj bo shlahen nagelz, drage pridnosti lepa podoba. Rada bom vbogala starishe svoje, tud' gospodarje in gospodinje, kedar ti meni to sapovésh, naj de bom v' svojim shivlenji tvoj

dober duh. — Pridno in sveſto hozhem délati, ne le na videsh savólj plazhíla, faj boſh ti enkrat moj vezhni plazhnik. —

Rada ko Marta bom drugim poſtregla, ſebi pertérgala, vboshzhekam dala; enkrat boſh ineni vſe to povernil, kedár veſelo meni porrezheſh: »Blagor tebi, dobra in sveſta dekla, ker ſi bila v' malim sveſta, hozhem te zhres veliko poſtáviti; pojdi v' veſelje ſvojiga Goſpoda«.

5. Péta roſhiza mojga ſhivlenja ſiva potózhniza, ſadovóljnoſti lépa podoba, naj bo. — Veſelo hozhem v' tem ſtani ſhivéti, v' kateriga ſi mene poſtávil; faj je le on ſa mene nar boljſhi, kér ſi ga meni ti ſam íbrál. Tud s' ſlabéj ſhivesham, s' ſlabſhi jedjó hozhem ſa dobro vſeti, faj le en zhaſek na ſemlji ſhivím. Goſpóſhkiga, alj prevsétniga oblazhila ſebi omíſhlovala ne bom, imenitnih ſluſhb tud ne jíkala, kér ſo one ſploh alj ſpou bolj nevarne, kakor pa miren kmétovíki ſtan. Ne bom ſe vádila mehko ſhiveti, ker raſvada nar vezh ljudi nefrezhnih ſtori.

Le v' nebeſih ſo moje ſheſje, tamkaj jíſhem ſvoje veſelje, le gor na nje poglédvala bom. »Kjér je moj ſaklád alj ſhaz, naj bo tud moje ſerze.«

6. Sheſta roſhiza naj bo rudézha vértzniza, alj gartroſha, poterpeſhívoſti viden ſpomín. Kriſhe ino teſhave bom voljno noſila, ki nam v' nebeſe pomága-jo. Tudi moj Jeſuf ti ſi moral terpeti ino

fkos terplenje v' svoje velizhaftvo jiti; sakaj bi ne terpela gréfniza jes? — Ne bom se jesila, ne preklínjala, tudi ne hudo s' -hudim povrazhóvala, kér me ti lepo pehlevno biti vuzhísh. Po poti terpenja bom voljno sa tebé hodila, kér mene sa febé vabísh, ter govorišh: »Kdor hozhe sa menó pridi, naj ívoj krish sadene, ino hodi sa menó; naj de, kjér si ti moj Isvelizhar, tudi jes tvoja flushávniza bom.«

7. Sedma rosha zhednosti mojiga ferza naj vesela fónzhniza bo, podoba boshje ljubesni. Kakor se ona sa svetlim fonzam osíra, pogleduje ino obrazha, hozhem tudi jes glédati famo sa tebé.

Nezhifti ljubesni v' ferze ívoje ne dopuftim; sam ti, Jesuf moj, v' njem prebivaj. Móshkiga spola ne poshelím, ino nozhem nobéniga posnati, dokler tvoja íveta volja ni. »Glej, jes sim dekla svojga Golpoda; naj se meni po tvoji bešedi sгодí.« — Le famo eno te profim, le famo eno shelím: naj tebe vékoma ljubim, kér si tudi mene ti ljubil, prej ko sim tebe posnala.

Teh íédem roshiz mojiga ferza vsemi, o Jesuf, naj bojo tebi prijeten dar. S'tem zhednostmi hozhem léplhati ívojo shivljenje, is teh roshiz tebi devíshki venez íplétati, dokler bosh enkrat, Shenin moj, meni sa njega krono shivljenja vézhniga dal; ki shivísh, ino kraljuješh s' Bogam Ozhetam in s' ívetim Duham vékoma. Amen.

Molituv kerfhanfke devize.

Ozhe nebéshki, neskonzhno vsmilen Bog, ki sveto zhifost posebno ljubish, ino vflishish profh-nje nedolshnih duh; ogledaj se milo na mene svojga otroka, ki ponishno k' Tebi sdiuhjem, ino vsmilenje tvojo shelim! — Ne profim sa povetno lepoto, ne sa veselje tiga sveta; samo nedolshnost mojiga serza daj mi ohraniti, naj le Tebi dopadem, ne sapelivimu svetu. — Ljubi Ozhe, varji me pèrviga greha; ako bi enkrat greshila, faj bi ne bilo sadnokrat. Pomagaj mi, kedar bom fkuhfana in sapeljvana, de me sovrashnik premagal ne bo. Naj ne posabim, de me Ti vidish, zhe mene ravno tema sakriva; vse je pred tebo ozhitno. Sveta grosa naj me objide, kedar se v' hudi perlshnosti snajdem, de sa kratko flast vézhniga veselja ne predám. — Svešto se Tebe primem, ljubi Ozhe, v' tvoje roke se isrozhim, naj nevesta tvójiga Sina ostanem. Ti mene vishaj, varji ino podpiraj, enkrat pa krono veselja vézhniga meni daj, po Jesusu Kristusu, tvojim Sinu ino Gospodu nashim. Amen.

Molituv kerfhanfke fpokornize.

Ljubi Ozhe, ki nozhesh greshnize smerti, ampak shelish, naj se fpokori ino shivi; ogledaj se milo na mene, svojo revno sgubleno hzhér! — Tebe svójiga nar boljshiga Ozheta fim nehvalesh-

no sapustila, ino sim flushila pregréhnimu svetu Jesufu, tvojimu shéninu sim nesvéta bila, sapravlja sim angelíko oblazhilo ljube zhistosti, ki sim ga per svetim kersti prijela. Svoje teló, posvezhen tempel svétiga Duha sim s' gerdó pregréhó omámila, (ogerdila) ino nifim vredna vezh, de bi se tvoja hzhér imenovala. — Moje serze mene boli, ino moja vést mene pezhe, kedar premíflim, kaj sim storila, kaj sim sgrabila! — Sgrehila sim pot nedólshnosti, ki ljubesnivo proti nebesam peljá; - o ne daj, de bi tud terdo fteso ojstre pokore samudila, ki je sadno savúpanje mojiga svelízhanja. — O neskonzhno ufmleni Jesuf, ki ozhitne gréhnize nifi savergel, ti Petra milo pogledal ino rasbojniku na krishi svet raj obljudil, ogledaj se tudi na moje vjokano serze, vlíflhi svoje nevredne ovzhize slab glas, ino vsemi me sopet sa svojo flushávnizo, naj tvoja svesta dekla se Tebe vekoma lozhila ne bom; ki shivíflh in kraljujeflh s' Bogam Ozhetam, v' edínosti svétiga Duha Bog na vékoma. Amen.

Perporozhenje Mariji devizi.

Bodi zhesfena premila Mati mojga Svelízhanja, vlífl deviz deviza, nebéf ino semlje kraljiza, mati zhiste ljubeshi, veselje ino savúpanje moje, bodi zhesfena! — K' tebi vpijem, Evina hzhér, k' tebi sdihujem is te doline sols, nevárnosti ino skufhnjáv. — Pod tvojo pomózh perbeshím, mati mílofti boshje, ne saversi moje

prošnje v' mojih potrebah. Nevesta isvóljena Jesufa, tvojiga ljúbiga Sina, in tvoja vredna hzhér biti shelim. — Oh oberni, preljubesniva mati, v' mene svoje milostive ozhi. V' vsih nevarnostih pod svet plajh mogožne pripróšne svoje mene sakrí. — S' svojim Sinam me spravi, svojimu Sinu me perporozhi, svojimu Sinu me isrozhi. O dobrotliva, o milostiva, o ljubesniva deviza Marija: moja gospá, moja fredniza, moja pomozhniza! Prosi sa me sveta boshja porodniza, de bom vredna Jesufovih oblúb. Amen.

Perporozhenje Angelu varhu.

Sveti Angel varh, meni sa prijátela ino tovarsha dan, de bi me sprémljal ino vishal po nevarnia poti zhálniga shivlenja, ino perpeljal is te ptuje deshele v' Ozhetov dom vézhniga isvelizhanja; lepo te pozhestim, ino se ponishno tvojimu varstvu isrozhim. — Pomagaj mi, de v' dobrim ne oflabím; varji me, de v' nevarnosti ne greshím, ino terdno me podpiraj, de vse vidne ino nevidne sovráshnike svoje frezhno premagam. — Skerbno me vòdi po volki stesi svete zhédnosti k' mojimu ljúbimu Ozhetu, kjer sdaj pred njim stojísh, njegovo hoshje oblizhje glédalsh, moje molitve in bobre dela njemu darujesh, ino sa mene prošish, naj de bom tudi jes s' tebo ino s' všimi isvólenim neskanzhnimu Bogu vezbno zhaft ino hvalo péla. Amen.

Perporozhenje svoji s. Patroni.

Isvóljena boshja Svetniza, sveta J. moja posebna patrona, svešta perjätelza ino mogožhna príprošhniza moja v' nebesih, ki si frezhno dosegla, kar she jes v' nevárnosti jilhem, ino she vshivljash, kar jes shélím; naj tebe vredno posdravim, ino se tvoji príprošhni perporozhim. — V' narozhji Ozheta nebéshkiga se sdaj veselíh, pred tronam milosti boshje stojíh, se na mene svojo imenko na to revno semljo ogledujesh, ino me k' febi shelíh. — Sprosi mi vsmílenje ino pomózh, de ne bom samo imela tvoje sveto ime, ampak tudi pónémala tvoje lepe zhednosti; enkrat se pa s' tebo veselila v' nebeskim kraljestvi, hvalila ino zhestila s' vsm svetniki ino svetnízami Boga Ozheta, Sina, ino svétiga Duha, kterimu bodi zhašt ino hvala vekoma. Amen.

I. P é s e m

ne véste Jesufove.

1. Vesélj se semlja in nebó,
S' menó prepévaj prav lepó:
Prelepo pésem Jesufu,
Mojimu lub'mu shéninu.
2. Iskala sim si shénina
'Smed fantov zéliga svetá;

- Ljubéšen fo obétali, ¹⁾
 Pa v' greh fo me saplétali.
3. Svarila me je moja vést :
 Ne hodi sapelivzam v' pést ;
 Nedólshnost sápelújejo,
 Po tem jo sasmehújejo.
4. Dobrota njíhova je gréh,
 Vefelje sapelivi sméh ;
 Jih vodi, moti, in norí,
 Tak dolgo, de jih pogubí.
5. Le bésh'te, ino skrite se,
 Ve vse posvetne déklize ;
 Ljubéšen vašha je le smrad,
 In shenin vašh je dušhen tat.
6. Nebeshko rosho zhíštofi,
 Marijin zvet nedólshnofti,
 Devishtvo vam je lahko vsél, ²⁾
 Kér vaš je kufhnil ³⁾ in objél.
7. Shalujte le, in jókajte ⁴⁾
 Ve sápeljane déklize ;
 Vefelo moje ferze bo,
 In Jesufu ne da flavó.
8. Se sjutraj sгодaj sprebudím,
 Vefelo njega pozhestim :
 Pohvalen bodi Jesuf moj,
 Ki mene varval fi nizój.
9. Kér slata sarja gori gre,
 So roshnate mi gore vse ;

1) Obézhali. 2) Devishki kranzel vam je vsél.

3) Poljubil. 4) Jokajte se.

- She lépfhi oblazhilo bo
V' nebelih mojo (svátovfko. 1)
10. Sa svetloj sarjoj vidim pa
Marijo, mater Jesufa:
S' deviltvam je ogèrnjena,
Sa mene svetel venez 2) ma.
11. Is ferza fim svolila njo,
De vfelj vodila 3) moja bo;
Drushize 4) pa devize vse,
In fvatji 5) trume angelfke.
12. Sa sarjoj vftaja fónzhize,
Prelepo slato fonze je:
She lépfhi vidim Jesufa,
Ki se po fonzi k' men' peljá.
13. Shé nefe mi sa juterno 6)
Vfo bogatijo angelfko,
Sa slati perftan meni da
Ljubésen fvojiga ferzá.
14. Prelépe rosh'ze pípane,
Moj shénin jih safadil je;
V' nebefa one glédajo, 7)
Kjér moja vézhna fvatba bo. 8)
15. Preftladko ptize pòjejo,
Mi dobro voljo délajo,
Kér fim nevesta Jesufa,
Gospoda zéliga fvetá.

1) Ohzetno. 2) Kranzel. 3) Riufhniza.

4) Kranzeljungfrave. 5) Ohzetniki. 6) Likof.

7) Se osirajo. 8) Ohzet.

16. Kjérkolj se snajdem, kamor grém,
Vesela sim, sa to kër vém,
De fo per meni angelzi
Moji svesti prijáteli.
17. Naj bo shé den, alj temna nozh,
Zhe pride vsa soyrashna mozh,
'Se meni bat' potreba ni,
'Saj Jesuf nad menó bedí. 1)
18. Jes nimam srebra ne slatá;
Katerga svét tem svojim da;
Sadosti frezhna pa shivim
V' Marijnim krili, 2) kjér sedím.
19. Pregreshen svét me ne fhtimá,
Pa tud' ne maram jes sa nja;
Le tam v' nebesih je moj dom,
Kjér s' Jesufam veselá bom.
20. Oj ljubi Jesuf! profim Te,
Navesto svojo varji me;
Po smerti, shenin moj, mi daj
Nevesti svoji sveti raj!

1) Shivi, zhuje. 2) Narozhji.

II. Hvalen bodi Jesus Kristus!

-
1. Kér s jutraj se sbudim,
Nar pervo sgvorim:
Hvalen bod' Jesus Kristus!
 2. De sazhne svitati,
Me vabi klizati: Hvalen bod.
 3. In kér oblazhim se,
Vsa moja mifel je: Hvalen bod.
 4. Po poti tud' gredózh
Posdravim vse, rekózh: Hvalen bod.
 5. Amen, odgovorim,
Posdravo zhe dobim: Hvalen bod.
 6. Kér memo krisha grém,
V' ponishnosti povém: Hvalen bod.
 7. Zhe v' zérkuv perhitim,
Rekózh se poshkropim: Hvalen bod.
 8. Posabiti ne fmém,
Zhe v' kako hisho grém: Hvalen bod.
 9. Kér vsémem spet slavó,
Se poslovim takó: Hvalen bod.
 10. Naj pijem ali jém,
In sdrava k' delu grem, Hvalen bod.
 11. Gre delo mi od rok,
In ga poshegna Bog, Hvalen bod.
 12. Kér délati nehám,
Se Tebi v' roke dam: Hvalen bod.

13. Zhe mi po frezhi gre,
Sahvalim Tebi fe: Hvalen bod.
14. Ino kedar pa terpim,
Tud voljno sgovorim: Hvalen bod.
15. Sa vfaki boshji dar,
She tako malo stvar: Hvalen bod.
16. Od Tebe vse imam,
Sa vse Ti hvalo dam: Hvalen bod.
17. Kér blifka in gromi,
Me hváliti vuzhi: Hvalen bod.
18. Preshlahen roshen zvét
Vuzhi me lepo pét: Hvalen bod.
19. Vefeli ptizhji rod
Prepéva vse povfod: Hvalen bod.
20. Tud sonze prelepó
Mi ósnanjuje to: Hvalen bod.
21. In luna s' svédami
Prijasno govori: Hvalen bod.
22. Naj semlja in nebó,
Naj vse stvarí pojó: Hvalen bod.
23. In preden ko saspim,
Naj vselej ponovim: Hvalen bod.
24. Zhe pa rashalim Te,
Sdihujem milo fhe: Hvalen bod.
25. Serze objokano
Hvalilo Tebe bo: Hvalen bod.
26. Ne bosh savergel me,
Zhe le poboljšham fe: Hvalen bod.

27. Predober mój pastír,
Sa ljubi dušni mir: Hvalen bod.
28. Sdaj ino vsaki zhaš
Bo mój vefeli glaš: Hvalen bod.
29. Kér pride enkrat smert,
In bo mój jesik terd: Hvalen bod.
30. Moj duh Te naj sloví
Tam v' dolgi vézhnosti:
Hvalen bod' Jesuf Kristuf!

III. Zhefhena si Marija.

1. Kar lése ino gre,
S' menó prepévaj vse:
Zhefhena si Marija!
2. Is ferza vsaki zhaš
Bom spēvala na glaš: Zhefhena si.
3. Kér v' jutru sasvoní,
Me tebi pet' budi: Zhefhena si.
4. Kér poldné spet svoní,
Posdravit' te veli: 1) Zhefhena si.
5. Kér vezhno luzh 2) svoní.
(Se tebi s'porozhí: Zhefhena si.
6. Zél svét rasvefelil,
K'je angel pozhestíl: Zhefhena si.

1) Vuzhi. 2) Verzhérno.

7. Zhloveka Bog odtél,
Kér je molit sazhél: Zhefhena fi.
8. Hudimu je oblást
Saterla tvoja zhaft: Zhefhena fi.
9. Vefelo teb' sa to
Kristjani spévlijajó: Zhefhena fi.
10. Naj bode star alj mlad,
Prepéva tebi rad: Zhefhena fi.
11. Kdor te sa mater ma,
To lepo pésem sna: Zhefhena fi.
12. Nam shalost ohladi,
V' vefelje spremení: Zhefhena fi:
13. V' nebesih tam pojó
To pésem angelfko: Zhefhena fi.
14. Na semlji krog in krog
Je pésem vfih otrok: Zhefhena fi.
15. Bogu so dobro sdí,
Zhe 's ferza se glafi: Zhefhena fi.
16. Sam Bog shegnuje naf
Sa te vefeli glaf: Zhefhena fi.
17. Sgubleno déte ni,
Ki mater prav zhefti: Zhefhena fi.
18. Zhe jifhemo pomózh,
Sdihujmo le rekózh: Zhefhena fi.
19. Skufhnjava odbeshi,
Zhe se le oglafi: Zhefhena fi.
20. Rasvefeli ferzé,
Tolash v' teshavah je: Zhefhena fi.

21. Tud všo hudobno mózh
Premagamo rekozh: Zhefhena fi.
22. In na posleden zhař
Nar flajřhi nam bo glaf: Zhefhena fi.
23. Slayó bo lahko vsél,
Kdor je to pésem pél: Zhefhena fi.
24. Njemu perřtopla bo,
Ki sadnizh sdnihníl to: Zhefhena fi.
25. Bogu srozhlila ga
Lepo posdrávléna: Zhefhena fi.
26. Kraljiza mílořti,
Naj te moj duh zheřtí: Zhefhena fi.
27. Kér pride řmert po me,
Tud mene všmílí ře: Zhefhena fi.
28. Pokařhi mí takrat
Svojga teleřa řad: Zhefhena fi.
29. V' nebeřih te zheřtím
Naj ř' pétjam angellkim: Zhefhena fi.
30. Kér pridem v' řveti raj,
Bom péla vekomáj:
Zhefhena fi Marija!

K a s a l o,

naukov ino isglédov kerfhan- fkiga devifhtva.

	Stran,
Shlahnost devifhkiga stana	1
Sovrashniki ino sovrashnize devifhtva	11
Prijatli ino prijatelze devifhtva	26
Isbledi boshjih svetniz, devifhtva poseb- nih prijatelz	40
1. S. Agata, isgléd skufhnjave premagati	40
2. S. Ana, isgléd frezhne matere	43
3. S. Anastasja, isgléd vsmilene shene	45
4. S. Armela, isgléd poboshne dékelze	47
5. S. Barbara, isgléd sposnave boshje	49
6. S. Brigita, isgléd poshtene sakonske shene	51
7. S. Dorotéja, isgléd neveste Jesusove	53
8. S. Elisabeta, isgléd prijatelze vbogih	55
9. S. Evdoklija, isgléd kaj f. pétje premore	57
10. S. Evfrasija, isgléd devizhne ponishnosti	59
11. S. Evlalija, isgléd kerfhanfke serzhnosti	61
12. S. Evstohija, isgléd pametne nofhinje	63
13. S. Fina, isgléd devifhke framoshlivosti	64
14. S. Flora, isgléd kako dobre dela o- pravljati	66

	Stran.
15. S. Franziska, isglèd sakonfke shene	68
16. S. Genofefa, isglèd kmetifhke dekelze	70
17. S. Helena, isglèd dobrodarne kriifjane	72
18. S. Hema, isglèd kerfhanfke gospodinje	74
19. S. Isabela, isglèd vsmilene devize . . .	77
20. S. Jedert, isglèd kerfhanfkiga devifhtva	79
21. S. Julija, isglèd flushavnize boshje . . .	80
22. S. Julijana, isglèd kerfhanfke ljubesni	82
23. S. Katarina mart. isglèd modre devize	85
24. S. Klara, isglèd vezhenke Jesufove . . .	86
25. S. Kristina, isglèd kerfh. stanovitnosti	88
26. S. Kunigunda, isglèd svete sak. shene	89
27. S. Lidvina, isglèd poterpeshlive deklize	91
28. S. Luzija, isglèd zhfste devize . . .	94
29. S. Marija Magdalena, isglèd poboljshanja	97
30. S. Magdalena od Pazis, isglèd pridne fholarze	100
31. S. Marjeta, isglèd kerfh. stanovitnosti	102
32. S. Marjeta Kortonfka, isglèd velike fpokornize	105
33. S. Marina, isglèd praviga poboljshanja	103
34. S. Marzelina, isglèd devifhke tovarfhije	110
35. S. Matilda, isglèd festerne ljubesni . . .	111
36. S. Monika, isglèd isvelizhanfkiga po- fvarjenja	113
37. S. Neshja, isglèd nepremaglive devize	114
38. S. Notburga, isglèd kerfhanfke dekle	118
39. S. Polona, isglèd gorezhe ljubesni . . .	120
40. S. Potamjana, isglèd devifhke fram- shlivofsti	121
41. S. Regina, isglèd bogabojezhe pasterize	123

42.	S. Rosa, isglèd deviške poterpeshivosti	125
43.	S. Rosalija, isglèd isvelizhanske famote	127
44.	S. Sinkletika, isglèd deviškiga sader- shanja	129
45.	S. Tajda, sapelvanja shalosten isglèd	131
46.	S. Tekla, kako se Bog velizhesti . . .	133
47.	S. Teodosija, isglèd shive vere . . .	134
48.	S. Teresija, kaj branje bukuv velja . .	136
49.	S. Urshula, isglèd sesterniga posvarjenja	139
50.	S. Veronika, isglèd moliti ino delati	141
51.	S. Zezilja, isglèd tovarshije angelske . .	143
52.	S. Zita, isglèd kmetiške deklize . . .	145
	Posebne opomin deviškiga shivlenja . . .	148
	Pèt slatih naukov deviškiga shivlenja . . .	149
	Deviški venez is sedem shlahnih roshiz . .	156
	Profhnja in obljuba keršhanske devize . . .	157
	Molituv keršhanske devize	161
	Molituv keršhanske spokornize	161
	Perporozhenje Mariji devizi	162
	Perporozhenje Angelu varhu	163
	Perporozhenje svoji s. Patroni	164
	Pesem neveste Jesusove	164
	Hvalen bod' Jesus Kristus!	168
	Zhefhena si Marija	170

Stamm

173	Stamm
174	Stamm
175	Stamm
176	Stamm
177	Stamm
178	Stamm
179	Stamm
180	Stamm
181	Stamm
182	Stamm
183	Stamm
184	Stamm
185	Stamm
186	Stamm
187	Stamm
188	Stamm
189	Stamm
190	Stamm
191	Stamm
192	Stamm
193	Stamm
194	Stamm
195	Stamm
196	Stamm
197	Stamm
198	Stamm
199	Stamm
200	Stamm
201	Stamm
202	Stamm
203	Stamm
204	Stamm
205	Stamm
206	Stamm
207	Stamm
208	Stamm
209	Stamm
210	Stamm
211	Stamm
212	Stamm
213	Stamm
214	Stamm
215	Stamm
216	Stamm
217	Stamm
218	Stamm
219	Stamm
220	Stamm
221	Stamm
222	Stamm
223	Stamm
224	Stamm
225	Stamm
226	Stamm
227	Stamm
228	Stamm
229	Stamm
230	Stamm
231	Stamm
232	Stamm
233	Stamm
234	Stamm
235	Stamm
236	Stamm
237	Stamm
238	Stamm
239	Stamm
240	Stamm
241	Stamm
242	Stamm
243	Stamm
244	Stamm
245	Stamm
246	Stamm
247	Stamm
248	Stamm
249	Stamm
250	Stamm
251	Stamm
252	Stamm
253	Stamm
254	Stamm
255	Stamm
256	Stamm
257	Stamm
258	Stamm
259	Stamm
260	Stamm
261	Stamm
262	Stamm
263	Stamm
264	Stamm
265	Stamm
266	Stamm
267	Stamm
268	Stamm
269	Stamm
270	Stamm
271	Stamm
272	Stamm
273	Stamm
274	Stamm
275	Stamm
276	Stamm
277	Stamm
278	Stamm
279	Stamm
280	Stamm
281	Stamm
282	Stamm
283	Stamm
284	Stamm
285	Stamm
286	Stamm
287	Stamm
288	Stamm
289	Stamm
290	Stamm
291	Stamm
292	Stamm
293	Stamm
294	Stamm
295	Stamm
296	Stamm
297	Stamm
298	Stamm
299	Stamm
300	Stamm

I. Pésem neveste Jesulove .

Vivace.

Ve = sélj se semlja in ne = bo, Sme = nó pre-pévaj prav le = po
Pre = le = po pésem Je = su = fu, Mo = ji = mu ljubimu she = = ni nu .

II. Hvalen bod' Jesuf Kristuf .

Adagio.

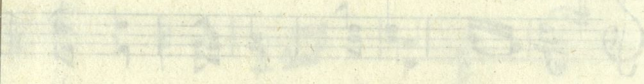
Kér sjuťraj se sbu = dim, Nar pervo sčovo = rim: Hva = len bod' Jesuf
Kri = = stuf! Hva = len bod' Je = suf Kri = = stuf!

III. Zhefhenafi Marija .

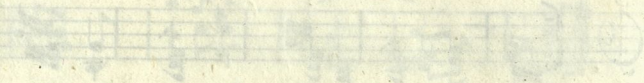
Kar le = se, i = no gre, Sme = no prepevaj vse:
Zhe = fhenafi Ma = ri = ja! Zhe = fhenafi Ma = ri = ja .

I. Polka mazurka

Allegro

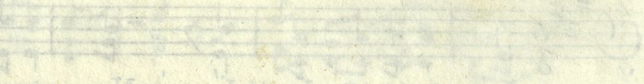
Polka - ma - zur - ka

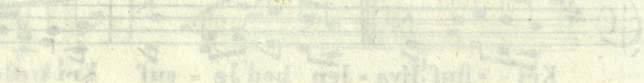
Polka - ma - zur - ka

II. Polka mazurka

Allegro

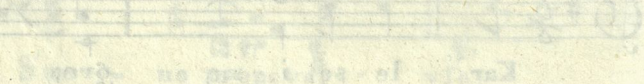

Polka - ma - zur - ka

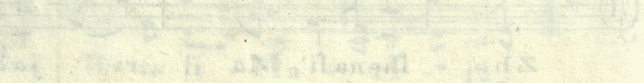

Polka - ma - zur - ka

III. Polka mazurka

Polka - ma - zur - ka

Polka - ma - zur - ka

